

વर्ष : 13 • अंक : 4
जुलाई-ऑगस्ट 2023
संग्रह अंक : 76

कर भला होगा भला
- छन्दोभासा

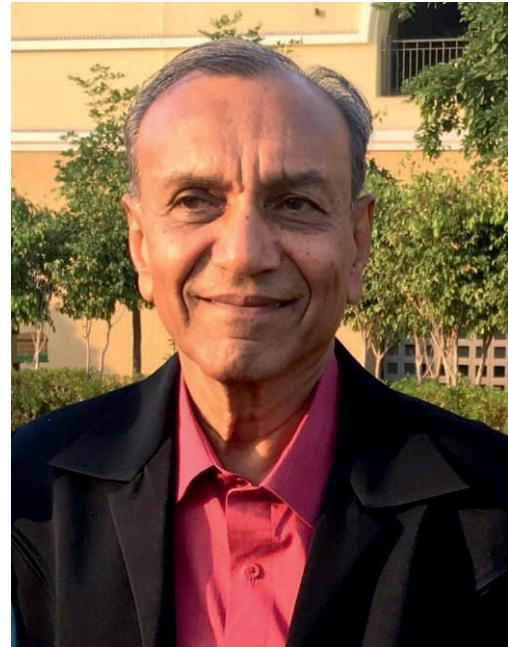
मात्र संस्थाकीय
प्रसार माटे

सर्व विश्वविद्यालय-वृत्त

कडी सर्व विश्वविद्यालय, गांधीनगर नुँ वृतापत्र

संपादक : महिलाई प्रजापति

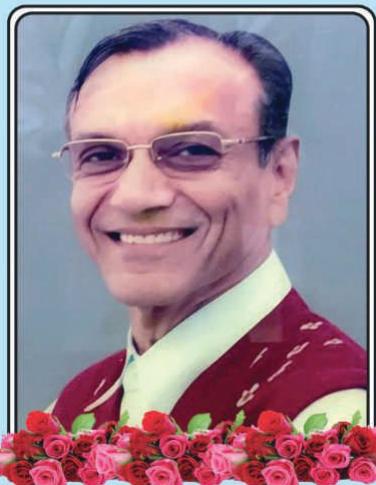

सर्व विद्यालयना भेदुस्तंब
ડॉ. क्रुणाल पटेल समृद्धि अंक

કર ભલા... હોગા ભલા...

ભાવભરી શ્રદ્ધાંજલિ

ડૉ. કનુભાઈ ધનાભાઈ પટેલ (૧૯૪૭ - ૨૦૨૩)

(પ્રમુખ - સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કડી)

અમારા વત્સલ અને કર્મયોગી વડીલ ડૉ. કનુભાઈ પટેલનું ૨૨ જુલાઈ, ૨૦૨૩ના રોજ સાંજે દેહાવસાન થયું છે. દેહાવસાન સમયે તેઓ તેમના પરિવાર અને પ્રિયજનોથી ઘેરાયેલા હતા.

સદગતની ઈચ્છા મુજબ તેમનું બેસણું રાખવામાં આવ્યું નથી.

સૌ સ્વજનોને સ્વર્ણાને પ્રાર્થના કરવા વિનંતી છે.

તૈત્તિનિ છિન્દ્વારિનિ શાબ્દારિનિ તૈત્તિનિ દ્વારી પાવક: ।
ન ચૈત્તિનિ ક્લેદ્યાન્યાપો ન શોષયતિ માકત: ॥

(આભાને શરણો છેદતાં નથી અને
અભિન બાળતો નથી તેમજ પાણી અને
બીજવંતું નથી અને વાયુ સુકૃતો નથી.)

જાતક્ય હિ ધ્રુવો મૃત્યુર્ધુર્વં જબ્મ મૃતક્ય ચ ।
તત્ક્રમાદ્યપદ્યિહાર્યે ઽર્થે ન ત્વં શોચિતુમર્હસિ ॥

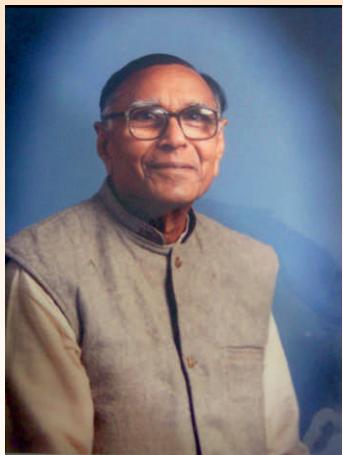
(જેણો જન્મ છે તેનું મરણ નિશ્ચિત છે, તેમજ જેનું
મરણ તેનો જન્મ પણ તેટલો જ નિશ્ચિત છે, એટલે આ
અપરિહાર્ય વસ્તુને માટે શોક કરવો તે તને યોગ્ય નથી.)

**લિ. : ગં. સ્વ. સવિતાબેન કનુભાઈ પટેલ
(મો. ૯૭૨૫૪ ૨૪૧૧૩ - ૭૨૨૬૬ ૧૮૮૨૪)**

**સ્વ. લીલાબેન, પ્રભાવતીબેન,
તારાબેન, દીપિકા, પાર્લ, કોમલ
વિજયકુમાર ડી. પટેલ મૌલિક કનુભાઈ પટેલ
ધનશ્યામભાઈ ડી. પટેલ ગોરવ ધનશ્યામભાઈ પટેલ
(મો. ૬૨૬૫૭ ૨૭૦૪૦)**
(સ્વ. વકીલ ધનાભાઈ હરગોવિંદદાસ પટેલ પરિવાર)

કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉતેજક મંડળ, કડી
સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કડી - ગાંધીનગર ● કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર

ડૉ. કનુભાઈ ડી. પટેલ પરિવાર

પિતાશ્રી વકીલ ધનાભાઈ પટેલ

માતા શ્રીમતી મંગળાબેન

ભાઈઓ-બહેનો

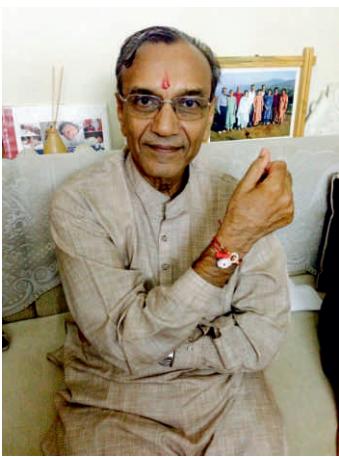
ડૉ. કનુભાઈ પટેલ

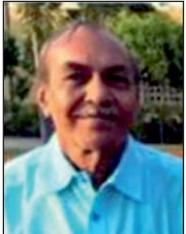
વીલાબહેન

પ્રભાબહેન

રક્ષાબંધન પર્વ પ્રસંગની તસવીર

વિજયકુમાર

તારાબહેન

ધનશ્યામભાઈ

ડૉ. કનુભાઈ પટેલ અને શ્રીમતી સવિતાબહેનનો પરિવાર

સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, ગાંધીનગરમાં મુખ્યમંત્રીશ્રી નરેન્દ્રભાઈ મોટ્ટેને મંડળના ચેરમેન શ્રી માણેકલાલ પટેલ આવકારી રહ્યા છે.

શ્રીમતી આર. જી. પટેલ માધ્યમિક અને શ્રીમતી એસ. બી. પટેલ ઉ. મા. કન્યા સ્ક્લુલ ગાંધીનગરના દશાબી મહોત્સવનું દીપ પ્રાગત્વ કરતા ડૉ. કનુભાઈ પટેલ, પર્વે કેન્દ્રીયમંત્રી શ્રીમતી ઊર્મિલાબહેન પટેલ, શ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ વગેરે.

મુખ્યમંત્રી શ્રીમતી આનંદીબહેનને સ્મૃતિચિહ્ન અર્પણ કરી સન્માનિત કરતા ડૉ. કનુભાઈ પટેલ

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળને નવભારત સમય દ્વારા એનાયત કરવામાં આવતો 'Special Focus Award' ગુજરાત રાજ્યના મંત્રી શ્રી સૌરભ પટેલ, મંડળના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલને એનાયત કરી રહ્યા છે.

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કડીમાં નવાં બંધાયેલાં વિદ્યાલયનોનાં ઉદ્ઘાટન તથા 'આણેકલાલ એમ. પટેલ મેરિટ સ્કોલરશિપ' વિતરણ સમારોહનું આયોજન ગુજરાત રાજ્યના આરોગ્ય મંત્રીશ્રી નીતિનભાઈ પટેલના મુખ્ય મહેમાનપદે તા. ૧૨ જાન્યુઆરી, ૨૦૧૬ના દિને કરવામાં આવેલ તે પ્રસંગે ઉપસ્થિત મંચસ્થ મહાનુભાવો, સર્વશ્રી ક. પા. કે. ઉ. મંડળના પ્રમુખશ્રી મોહનલાલ પટેલ, સ. કે. મં. કરીના પ્રમુખ શ્રી ડૉ. ચામભાઈ પટેલ, ગાંધીનગર શાખાના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ, ચેરમેનશ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ વગેરે દ્રશ્યમાન થાય છે. નાયબ મુખ્યમંત્રી શ્રી નીતિનભાઈ પટેલ ઉદ્ભોધન કરી રહ્યા છે.

સર્વ વિદ્યાલય પારિસર, સેક્ટર-૨૨, ગાંધીનગરમાં તા. ૨૨ જૂન, ૨૦૧૮ના રોજ આયોજિત 'કન્યા કેળવણી મહોત્સવ અને શાળા પ્રવેશોત્સવ' સમારોહમાં ઉપસ્થિત મહાનુભાવો: ગુજરાત રાજ્યના માનનીય મુખ્યમંત્રીશ્રી વિજય રૂપાણી, ધારાસભ્ય શ્રી શંખુજી ઢાકોર, મંડળના પ્રમુખશ્રી ડૉ. કનુભાઈ પટેલ અને ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ, વિશ્વવિદ્યાલયનાં ડાયરીકટર ડૉ. ગાર્ગી રાજપરા, જિલ્લા કલેક્ટરશ્રી એસ. કે. લાંગા, જિલ્લા વિકાસ અધિકારીશ્રી હિંદેશ કોયા વગેરે દ્રશ્યમાન થાય છે.

મંડળના પ્રમુખશ્રી ડૉ. કનુભાઈ ડી. પટેલના અધ્યક્ષ પદે આયોજિત 'શ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ મેરિટ સ્કોલરશિપ' પ્રસંગે ઉપસ્થિત મંચરસ્થ મહાનુભાવો. (૧૨ જાન્યુ. ૨૦૧૮)

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી - ગાંધીનગર સંચાલિત વિવિધ શાળાઓના શિક્ષકો પૈકી શ્રેષ્ઠતા હંસલ કરનાર શિક્ષકોને 'શિક્ષક સજ્જતા કસોરી એવો' એનાયત કરવાના પ્રસંગે ઉપસ્થિત મંચરસ્થ મહાનુભાવો : આગળની હોય જમણી બાજુથી : શ્રી મહેશભાઈ પટેલ, શ્રી ડી. ટી. કાપડિયા, ડૉ. કનુભાઈ પટેલ, ગુજરાત રાજ્યના પૂર્વ મુખ્યમંત્રી શ્રી આનંદીબહેન પટેલ અને શ્રી મનુભાઈ પટેલ.

સમારોહનાં મુખ્ય અતીથિ શ્રી આનંદીબહેન પટેલનું સ્વાગત મંડળની ગાંધીનગર શાળાના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ કરી રહ્યા છે.

'શ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ મેરિટ સ્કોલરશિપ' એનાયત સમારોહ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળની ગાંધીનગર શાળાના પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલના અધ્યક્ષપદે તા. ૧૨ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૦ના રોજ આયોજિત કરવામાં આવતાં મંચરસ્થ દાતાશ્રીઓ, મંડળના પદવિકારીશ્રીઓ વગેરે દૃશ્યમાન થાય છે. આ સમારોહમાં દાતાશ્રીઓના વરદહસ્તે રૂ. ૧,૪૧,૦૦,૮૮૮/-ના એક ૧૨૮૪ વિદ્યાર્થીઓને મેરિટ અને મિન્સ સ્કોલરશિપ પેટે એનાયત કરવામાં આવ્યા હતા.

સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, કરી-ગાંધીનગરમાં વિવિધ કોલેજો/ભવનોનાં ખાતમુહૂર્ત/ ઉદ્ઘાટનો.

સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, કૃતીમાં વિદ્યુત ચોમાણી એન્જિનિયરિંગ કોલેજની સ્થાપના હેતુ સેરા ગ્રૂપના મોવડીઓ, મંડળના પ્રમુખ શ્રી ડૉ. રામભાઈ પટેલ, ડૉ. કનુભાઈ પટેલ અને ચેરમન શ્રી વલભભાઈ પટેલને દાન પેટે ચેક આપી રહ્યા છે તે પ્રસંગની તસવીર.

પૂર્વ નાયબ મુખ્ય મંત્રી શ્રી નીતિનભાઈ પટેલ, ડૉ. કનુભાઈ પટેલની શુભેચ્છા મુલાકાતો

ડૉ. કનુભાઈની શુભેચ્છા મુલાકાતે શ્રી અનિલભાઈ બકેરી

સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, કડી અને ગાંધીનગરમાં આયોજિત શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓનાં દશ્યો.

પૂ. છગનભાની પ્રતિમાના સાંનિધ્યમાં શ્રી નીતિનભાઈ પટેલ, પૂ. ભાના પૌત્ર શ્રી કનુભાઈ, પૂ. શ્રી મહેનલાલ પટેલ સાહેબ, ડૉ. કનુભાઈ પટેલ વગેરે દ્રશ્યમાન થાય છે.

ડૉ. કનુભાઈ પટેલના પિતાશ્રીની સ્મૃતિમાં પ્રકાશિત ગ્રંથ, 'સર્વ વિદ્યાલયના ગોરવપૂરુષ અને ચસ્મારસતાના પુરસ્કર્તા સ્વ. વકીલ ધનાભાઈ પટેલ સ્મૃતિગ્રંથ' (૨૦૨૩)નો લોકપર્ણ સમારોહ તેમના નિવાસસ્થાને આયોજિત કરવામાં આવેલ તનાં દરશ્યો.

સર્વ વિદ્યાલયના સેવાનિવૃત્ત પૂર્વ આચાર્ય મોહનલાલ પટેલને પ્રશાક્ષિત-પત્ર અર્પણ કરી રહેલા લખ્યપત્રિકા સારસ્વત ડૉ. રઘુવીર ચૌધરી, મંડળના ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ અને બાજુમાં ડૉ. કનુભાઈ પટેલ દરશ્યમાન થાય છે.

સર્વ વિદ્યાલય કેળવકી મંડળ, ગાંધીનગર દ્વારા આયોજિત ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદના ૪૪માં અધિવેશનના ઉદ્ઘાટન સમારોહનું દરશ્ય.

ડૉ. કનુભાઈ પટેલ : અંતિમચાંપાનાં દર્શયો (તા. ૨૩-૭-૨૦૨૩)

કર ભલા હોગા ભલા

- છુણનભા

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય-વૃત્ત

કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું વૃત્તપત્ર

વર્ષ : ૧૩, અંક : ૪, જુલાઈ-ઓગસ્ટ ૨૦૨૩; સંખ્યા અંક : ૭૬

સંપાદક : મનુભાઈ પ્રજાપતિ

સંપાદકીય

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરીના કિયાશીલ - Vibrant અને માનવીય સંવેદનશીલ પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ ડી. પટેલ સાહેબ (1947)નું સ્વાદુપિંડ (Pancreas)ના કેન્સરના કારણે અમદાવાદમાં તેમના નિવાસસ્થાને તા. 22 જુલાઈ, 2023 ને શનિવારે રાત્રે 8.14 કલાકે અવસાન થયું. સદ્ગતનો અભિનિત વાડજમાં સાબરમતી નદીના તટે સ્થિત સ્મશાનગૃહમાં તેમનાં કુટુંબીજનો, સ્નેહીજનો, સર્વ વિદ્યાલય પરિવાર વગેરેની ઉપસ્થિતિમાં તા. 23 જુલાઈ, 2023ના રોજ અપરાહ્ન 11.30 કલાક આસપાસ કરવામાં આવ્યો હતો. પૂર્વ વકીલ ધનાભાઈ પટેલસાહેબના પગવે પગવે તેમના સુપુત્ર ડૉ. કનુભાઈ પટેલે પોતાના આયખાના અંત સુધી પૂર્ણતઃ સમર્પિતતા અને પ્રતિબદ્ધતા સાથે સર્વ વિદ્યાલયને સેવાઓ આપી હતી. સર્વ વિદ્યાલયના ભૂતપૂર્વ તેજસ્વી વિદ્યાર્થી, તેમજ મંડળના પ્રમુખશ્રી, પ્રખર બૌદ્ધિક અને વિચારપુરુષ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબની સેવાઓની સુવાર્ણાક્ષરે નોંધ લઈને સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના યોરમેન અને કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયના પ્રેસિનેન્ટ શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ અને સમગ્ર સર્વ વિદ્યાલય પરિવાર ભગ્નહૈરે નિવાપાંજલિ અર્પણ કરતાં ઈચ્છારને પ્રાર્થના કરે છે કે સદ્ગતના આત્માને ચિર શાંતિ આપે. આ સાથે જ અમે કોઈ ભક્ત કવિના શબ્દોમાં પ્રાર્થિએ છીએ કે :

“હે નાથ ! જોડી હાથ પાયે પ્રેમથી સૌ માંગીએ
શરણ મળે સાચું તમારું એ હદ્યથી વાંછીએ
જે જીવ આવ્યો આપ પાસે ચરણમાં અપનાવજો
પરમાત્મા એ આત્માને સાચી શાંતિ આપજો.”

●

ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબ બ્યવસાયે ડોક્ટર હોવાના કારણે પોતાના વાસાચિકક્ષેત્રનાં અધ્યતન સંશોધનોથી સતત વાકેફ રહેતા હતા. આ સાથે જ સામાજિક ઉત્તરાધિત્વની ભાવનાથી પ્રેરાઈને પોતાની માતૃસંસ્થા - સર્વ વિદ્યાલય કે જે તેને બાળમંદિરથી યુનિવર્સિટીસ્તર સુધીનું શિક્ષણ પૂરું પાડે છે તેના સંચાલનમાં જોડાવાની સાથે જ શિક્ષણના વૈશ્વિક પ્રવાહોથી સુપરિચિત રહેતા હતા. જેની પ્રતીતિ વૈશ્વિક જરૂરિયાત અનુસારના વિષયકોનોના અભ્યાસ માટેની સંસ્થાઓ શરૂ કરવામાં દિશા-નિર્દેશ અને તેને ક્ષયાનિત કરવામાં તેમજ પ્રસંગોપાત્તનાં તેમનાં વિદ્યાલય છતાં રસિક ઉદ્ઘોધનો થકી સહજમાં થાય છે. સર્વ વિદ્યાલયના અધ્યાપકો અને વિદ્યાર્થીઓ અવનવાં સંશોધનો

કરવા પ્રેરાય તે માટે પ્રોત્સાહક યોજનાઓ અમલીકૃત કરાવતા રહ્યા હતા. તેમનો મૂળભૂત ઉદ્દેશ સંશોધનો થકી મોટું રેવન્ચુ રણવાનો અને પ્રાપ્ત રેવન્ચુનો ઉપયોગ વિદ્યાર્થીઓ માટે અધ્યતન માળખાગત સુવિધાઓ ઊભી કરવાનો તેમજ 'સર્વ વિદ્યાલય'માં અભ્યાસ કરતા કોઈ વિદ્યાર્થી પાસેથી ફી લીધા સિવાય તેમને ભણાવવાની ખવાહિશ ધરાવતા હતા. સંસ્થાની આર્થિક જરૂરિયાતો અને જરૂરતમંદ વિદ્યાર્થીઓ તેમની નજરમાં સતત રહેતા. આ હેતુ તેમણે અને તેમના પરિવારે સંસ્થાને વખતોવખત દાન પણ આપ્યું છે. જરૂરતમંદ વિદ્યાર્થીઓને મફતમાં ભણાવી શકાય તે માટે પોતાની જિંદગીના આખરી હિવસોમાં આ હેતુ એક ખાસ યોજના તૈયાર કરીને દાન પણ આપ્યું છે. આ ઉપરાંત સમાજમાંથી મોટી રકમોનાં દાન મેળવી આપતા રહ્યા હતા.

ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ એક રમતવીર સમાન સ્ફૂર્તિલી અને સોહામણી દેહયાણી ધરાવતા હતા. તેઓશ્રી સાચા અર્થમાં પેલા સુપ્રસિદ્ધ સંસ્કૃત સ્નૂભાપિત :

वदनं प्रसादसदनं सदयं हृदयं सुधामुचो वाचः ।
करणं परोपकरणं येषां केषां न ते वन्धा: ॥

(જેમનું મુખ પ્રસન્નતાનું ઘર છે, હૃદય દ્વારા ભરેલું છે, વાણી અમૃતરસ વરસાવનારી છે અને કાર્ય પરોપકાર કરનારાં છે, તેવા સજ્જન પુરુષ કોને માટે વંદનીય નથી ?)

આવા સર્વ ગુણોથી સંપન્ન આપણા શ્રદ્ધામૂર્તિ ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ પ્રસ્તુત સુભાગિતનું સાકાર સ્વરૂપ હતા. આમ છતાં કહેવાયું છે કે ‘કાલો દુરિતક્રમ: અર્થાત્ કાળનું કોઈ અતિક્રમાં - ઉલ્લંઘન કરી શકતું નથી. તેઓ શ્રી કેટલાંક વર્ષો પૂર્વે હાર્ટ-પેશન બન્યા અને છેલ્લાં બે-ત્રણ વર્ષમાં સ્વાદુપિંડ - Pancreasના કેન્સરનો શિકાર બનતાં આપણી વચ્ચેથી તેમજે અણધારી વિદ્યાય લીધી. આપણા આર્થગ્રન્થ ‘શ્રીમદ્ભગવવદ્ગીતા’માં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણએ આ દેહની કાણાંભંગરતા અને આત્માની અમરતા વિશે ઘણ્ણું સમજાયું છે.

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्वं जन्म मृतस्य च ।
तस्मादपरिहार्येऽर्थं न त्वं शोचितमहर्सि ॥ २. २७ ॥

(જન્મેલાનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે અને મરેલાનો જન્મ નિશ્ચિત છે, તેથી પણ આ ઉપાય વિનાના વિષયમાં શોક કરવો તારા માટે યોગ્ય નથી.)

અર્થातુ જમેલાનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે. આ વાસ્તવિકતાને ધ્યાને લઈ માનવમાત્રએ પોતાના જીવનને સાર્થક બનાવવા સતત ચિંતનશીલ - પ્રયત્નશીલ બની રહેવું જોઈએ. કારણ કે મૃત્યુ કયારે આવશે અને કયા સ્વરૂપે આવશે તે આપણે જાણતા નથી. મહાભારતકારે શાન્તિપર્વમાં મૃત્યુની મીમાસાં કરતાં કહ્યું છે કે -

अथैव करु यच्छ्रेयो मा त्वां कालोऽत्यगादयम् ।

अकृतेष्वेव कार्येषु मृत्युर्वै सम्प्रकर्षति ॥ (शान्ति १७५/१४)

तस्मात् सत्यव्रताचारः सत्यव्रतपरायणः ।

(शान्ति १७५/१४)

(કલ્યાણનાં કાર્યો આજે જ કરી લેવાં જોઈએ. સમયને હથમાંથી નીકળી જવા ન ઢેવો જોઈએ. કારણ કે કાર્યો અધૂરાં રહી જશે અને મૃત્યુ આવી જશે, તેથી જ માણસે સત્યવત્તનું આચરણ કરવું જોઈએ, સત્યનું પાલન કરવું જોઈએ અને સત્યની કામના કરવી જોઈએ. માણસે બધા પ્રત્યે સમાનભાવ રાખવો જોઈએ, જિતેન્દ્રિય બનવું જોઈએ. અને, સત્ય, થકી, મત્ય ઉપર વિજ્ય મેળવવો જોઈએ.)

આપણા આર્થિકંઠો ઉપરાંત લલિત સાહિત્યમાં પણ મૃત્યુનું વાસ્તવિક દર્શન કરાવવામાં આવ્યું છે. મૃત્યુના કાલ્યનિક ભયથી ન ડરતાં તેને કઈ રીતે વધાવવું અને જિંદગી કઈ રીતે જીવવી જોઈએ તેની શીખ આપવામાં આવી છે. જન્મેલાનાં મૃત્ય નિશ્ચિત હોવા છતાંય માનવ સ્વર્ધમ્ય ભલીને લોભ, લાલચ, મોહ ઈટાદિને વશ થઈને

અમાનવીય પ્રવૃત્તિમાં રાચતો રહે છે. જેમ આર્થિક ઉપાર્જનનો ચોપડો નિયમિત તપાસતો રહે છે, તેમ પોતાનાં સત્કર્મ કે કુર્કર્ણા ચોપડાનું સરવૈયું કાઢવા વિચાર પણ કરતો નથી. માનવ જીવનની આ એક વિડમ્બના જ ગણવી રહી. મહાકવિ ભર્તુહરિએ ‘નીતિશતક’ (32)માં જન્મેલાનું મૃત્યુ નિષ્ઠિત ગણવીને કોનો જન્મ સાર્થક ગણાય તે વિશે કહ્યું છે કે :

પરિવર્તની સંસારે મૃતઃ કો વા ન જાયતે ।
સ જાતો ન જાતેન યાતિ વંશઃ સમુન્તત્તશ્શ ॥

(આ પરિવર્તનશીલ સંસારમાં કોણ મરતું નથી ? જેના જન્મથી કૂળની ઉન્નતિ થાય તે જ માણસ જન્યો છે).

પ્રત્યેક માનવનો જીવનમંત્ર ‘હું માનવી માનવ થાઉં તો ઘણું’ એ રહેવો જોઈએ. આવી ભાવના પેદા કરવા અને તેને ટકાવી રાખવા માટે સફળંથોનું વાંચન જરૂરી બની રહે છે. ગ્રંથસંસ્કૃતિ જીવાતા જીવનનું તાર્દ્દશ ચિત્રણ પ્રસ્તુત કરી આપે છે, જે હવે થઈ પડે છે. માનવ સંસ્કૃતિના સંરક્ષણ અને સંવર્ધનમાં ગ્રંથાલયોની ભૂમિકા અણમોલ રહી છે. આ એક સનાતન સત્ય હોવા છતાં આજે ગ્રંથાલયો ઉપેક્ષિત બની રહ્યાં છે.

અંગ્રેજી સાહિત્યના વિદ્ધાન પ્રોફેસર ફિરોજ દાવર સાહેબે ‘મોત ઉપર મનન’ (અનુ આવૃત્તિ, 1999) શીર્ષક હેઠળ એક ઉત્તમ ગ્રંથનું સર્જન કર્યું છે. જેનું પ્રકાશન ગુજરાત વિદ્યાસભા, અમદાવાદ દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. મૃત્યુના મહિમાને જાણવા – આત્મસાત્ર કરવા પ્રસ્તુત પુસ્તક વાંચવું રહ્યું.

માનવજીવનમાં મૃત્યુની વાસ્તવિકતાને આત્મસાત કરીને સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના શ્રદ્ધેય અને સ્મરણીય પ્રમુખ સદ્ગત. પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબે પસાર કરેલ સાર્થક જીવન આપણા માટે બહુવિધ રીતે રોલમોડેલ બની રહે છે, જેમ કે, પોતાના કુટુંબને પોતાની ઉપસ્થિતિ અનિવાર્ય લેખીને એમ.બી.બી.એસ.ની ડિગ્રી મેળવ્યા બાદ ઉચ્ચ ડિગ્રી હાંસલ કરવાનો મોહ છોડીને ડોક્ટરી પ્રેક્ઝિસનો પ્રારંભ કરવો, પોતાનાં નાનાં ભાઈ-બહેનોને માતાની ખોટ આણવા ન દેવી, ડોક્ટરી વ્યવસાયના નીતિશાસ્ત્રનું એક સંવેદનશીલ અને સહદ્દીપી ડોક્ટર બનીને પાલન કરવું, પોતાના સહઅભ્યાસી વ્યવસાયી ભિત્રો સાથે સેહસૂત જિંદગીભર નિભાવવું, માતૃસંસ્થા સર્વ વિદ્યાલયને પૂર્ણતા: સમર્પિત બની રહી તેના બહુઆયામી અને બહુશ્રુત વિકાસ માટે ફૂટસંકલ્પ બની રહ્યા, સંસ્થાના દાતાશ્રીઓ સાથે સાતત્યતાપૂર્ણ સેહસંબંધો જાળવી રાખવા, પ્રાપ્ત corporate wisdom માતૃસંસ્થાના વિકાસ માટે પ્રયોજવું, આવશ્યકતાનસાર દાન આપત્તા રહેવું અને પોતાના સંબંધો ખપમાં લાવીને સમાજમાંથી મોટાં દાન મેળવી આપત્તા રહેવું, સંસ્થાના ધ્યેયમંત્રો ‘કર ભલા હોગા ભલા’ અને ‘શિક્ષણ એ જ સાચી સેવા’ને ચરિતાર્થ કરવામાં સ્વધર્મ તરીકે અપનાવવો વગેરે ગુણરાશિ ઉપરાંત આ બધાંને વળોટી જાય તેવું વ્યક્તિત્વ ‘માનવતાના બેખદારી’ ઉપાસક જિંદગીપર્યત બની રહ્યા હતા.

સર્વ વિદ્યાલય આવાં અનપેક્ષ અને શુચિર્દક્ષ કર્મયોગીઓથી સફાકાળ સંપન્ન રહે તેવી ઈશ્વરને સર્વ વિદ્યાલય પરિવારની કોટિ કોટિ વંદના.

મૃત્યુનો મહિમા ગાતાં કેટલાંક સ્મરણીય પદ્ધો :

મૃતકો પર ભલે કીર્તિ કળશ ઢોળજો
પણ જીવતાં પર પ્રેમનો ચિરંતન અભિપેક હજો
- રવીન્દ્રનાથ ટાગોર

માણસો તો આવે અને માણસો જાય
પડા સુગંધ રહેશે એક ફૂલની સદાય

- મકરંદ દવે

●
અહીંથી ઊંઠું ને મોત સામે મળે, એનો સહેજ ગમ નથી.
જીવન કિટાબના છિસાબ ચોખ્યા, પછી મરવામાં જોખમ નથી.

●
મળે છે દેહ માટીમાં, પરંતુ માનવીનું નામ જીવે છે
મૃત્યુ પામે છે માણસ, પરંતુ સત્કર્મો જીવે છે

- સૈંહ પાલનપુરી

●
જિંદગીનો એ જ જાચો પડધો છે 'ગની'
હોય ના વ્યક્તિ ને એનું નામ બોલાયાય કરે.

- ગની દહીવાલા

●
આપણી પરંપરા મુજબ 'સર્વ વિદ્યાલય વૃત્ત' નો પ્રસ્તુત અંક 'સર્વ વિદ્યાલયના મેઝસ્ટાંબ ડૉ. કનુભાઈ ડી. પટેલ સ્મૃતિઅંક' તરીકે પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો છે. આ અંકમાં ડૉ. કનુભાઈનાં કુટુંબીજનો, સ્નેહીજનો, ડૉક્ટર પરિવાર, સર્વ વિદ્યાલય પરિવાર વગેરે તરફથી પ્રાપ્ત સંસ્મરણાત્મક લેખો - ભાવસંવેદનો ગ્રંથસ્થ કરવા ઉપરાંત તેમના જીવનકાર્ય સંબંધી કેટલાક ફોટોગ્રાફ્સ અહીં પ્રસ્તુત કરીને તેમને શ્રદ્ધાંજલિ આપવામાં આવી છે.

મહિનાબાઈ પ્રજાપતિ

અનુકૂળમ

ડૉ. કનુભાઈ પટેલ : તસ્વીરોના આયનામાં	
સંપાદકીય	1
શ્રદ્ધાંજલિ	6
શ્રદ્ધાંજલિસભા	7
સર્વ વિશ્વાલય પરિવારનાં શ્રદ્ધા-સુમન	8
મનુભાઈ જે. પટેલ વિષ્ણુભાઈ પી. પટેલ વત્તલભાઈ એમ. પટેલ મહિભાઈ ઈ. પટેલ 'મમ્મી' વિહૃલભાઈ અં. પટેલ ડૉ. મહિભાઈ એસ. પટેલ ડૉ. જ્યંતીભાઈ એમ. પટેલ ડૉ. રમણભાઈ પટેલ કિરીટભાઈ પટેલ હસમુખભાઈ શ્રુતિ. પટેલ પ્રિ. ડાહ્યાભાઈ પટેલ મહિભાઈ પ્રજાપતિ	
કુટુંબીજનો અને સગાં-સંબંધીઓનાં શ્રદ્ધા-સુમન	34
સવિતા કે. પટેલ દીપિકા Anil Patel Prakruti Gaurang Nisarg પારુલ સંજ્યકુમાર પટેલ Dhruveesha Patel Dhruvan Patel મૌલિક કનુભાઈ પટેલ પ્રભાબહેન Hetal Bharvi વિજ્યકુમાર (વિનુભાઈ) ડી. પટેલ તારાબહેન પટેલ રસિકલાલ જોઈતારામ પટેલ દેવલ, નિપુલ અને ભાવિન ઘનશ્યામ ઘનાભાઈ પટેલ શ્રીમતી હિના ઘનશ્યામ પટેલ Gaurav Komal Tapan વીરેન્ડ શિવાભાઈ પટેલ કમળાબહેન વિહૃલદાસ પટેલ જ્યંતીભાઈ માધવલાલ પટેલ (એટલાન્ટા) Neil Patel (Atlanta) નવિન એમ. પટેલ ચેતન પટેલ અમિત પટેલ ડૉ. રમેશભાઈ મહિલાલ પટેલ જ્યંતીભાઈ પી. પટેલ (USA) મંજુલાબહેન રમણલાલ પટેલ સુરેશ, હંદિરા	
ડોક્ટર પરિવારનાં શ્રદ્ધા-સુમન	54
ડૉ. મોહનભાઈ એસ. પટેલ ડૉ. પ્રવીષભાઈ પટેલ Dr Vinod H Shah Dr. Jayanat Tatu Dr Mafatbhai H. Patel USA. ડૉ. વર્ષા પી. શાહ ડૉ. માલતીબહેન મહેતા Dr. K. H. Patel (U.S.A.)	
સેહીજનોનાં શ્રદ્ધા-સુમન	58
આર. પી. પટેલ મહિલાલ એમ. પટેલ મનુભાઈ એ. પટેલ ગૌતમ શ્રુતિ. પટેલ અને ઈલા ગૌતમ પટેલ કૌશિક અને પારુ Mehru Ghamat & Binaifer Dastur	

અદ્ધાંજલિ

કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર,

Ref. KSV/2023

તા. 25-07-2023

વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ

પ્રેસિડેન્ટ, કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર,

ચોરમેન, સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કડી-ગાંધીનગર

ચોરમેન, કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉત્તેજક મંડળ, કડી

પ્રતિ,

પૂજ્ય ગં. સ્વ. સવિતાબહેન કનુભાઈ પટેલ

શ્રી. બહેન દીપિકા અને પારુલ

ભાઈ મૌલિક પટેલ,

મુ. શ્રી વિજયભાઈ અને ઘનશ્યામભાઈ પટેલ

અને શોકસંતત્પ પરિવારજનો

આપશ્રીના પતિ/પિતા/ભાઈશ્રી ડૉ. કનુભાઈ ધનાભાઈ પટેલ સાહેબનું શનિવાર, તા. 22 જુલાઈ, 2023ના રોજ અવસાન થતાં સમગ્ર સર્વ વિદ્યાલય પરિવાર - કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉત્તેજક મંડળ, સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ અને કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય - ઊંડા આઘાતની લાગણી અનુભવે છે. તેઓશ્રી સંસ્થાની સાથે જ સાચા અર્થમાં મારો પ્રાણાધાર હતા. મારું પીઠબળ હતા. હૃદયસ્થભાવે સ્વીકારું છું કે તેઓશ્રી મારા ગુરુ-ચાણક્ય હતા. સંસ્થાની સાથે જ મારા ઘડતર અને ચણતરમાં તેમનું અજ્ઞામોલ - શબ્દોમાં વાચા આપી ન શકાય તેવું - પ્રદાન રહ્યું છે.

ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ પોતાના સદ્ગત પિતાશ્રી વકીલ ધનાભાઈ પટેલ સાહેબના પગલે પગલે આ સંસ્થાને પોતાની જાત સમર્પિત કરી દીધી હતી. એક તજ્જ્ઞ, સંવેદનશીલ અને દરદીવત્સલ ડૉક્ટર તરીકે અમદાવાદમાં પોતાના વિસ્તારમાં ભારે લોકચાહના પામેલા હોઈ દરદીઓનો ભારે ધસારો રહેતો. આ સ્થિતિમાં પોતાનાં ક્રોટુંબિક, સામાજિક કે સેવાકાર્યો માટે ઈચ્છા હોવા છતાં સમય ન ફણવી શકાય તેવી સ્થિતિ હોવા છતાં સમાજ અને સર્વ વિદ્યાલય માટે ખાસ સમય ફણવતા રહ્યો હતા. છેલ્યે છેલ્યે તો તેમણે કમશા: ડૉક્ટરી પ્રેક્ટિસ ઘટાડીને સર્વ વિદ્યાલય માટે કાર્યરત રહેવાનું રાખ્યું હતું.

ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબના કર્મયોગી, સેવાપરાયણ, સમાજાભિમુખ અને યશોજજવલ વ્યક્તિત્વના કારણે સમાજજીવનમાં તેમનાં વચ્ચે સ્વીકૃત પામતાં, જેના પરિણામે તેઓશ્રીએ સંસ્થા માટે જેમની પાસે દાનની ટહેલ નાખી તેમણે સૌઓ ખોબલે સંસ્થાને દાન આપ્યું છે, તેનો હું સાક્ષી રહ્યો છું. છેલ્યે

અમારી અમેરિકા દાનયાત્રા પ્રસંગે તેમની સાથે સતત રહેવાનું થતાં તેમના પ્રતિ જે આદર-માન-સન્માન જોયું તે અનુભવતાં હું ખરે જ આભો બની ગયો. ડૉ. કનુભાઈ સાહેબના સમરસત્તાપૂર્ણ વ્યક્તિત્વથી ખરે જ ભીજાયો છું.

સર્વ વિદ્યાલયના વિવિધ સમારોહોમાં તેમનું વિદ્યુધ વક્તૃત્વ માળયું છે. દાતાશ્રીઓએ આપેલ દાનની સરવાણી વહાવતા રહેવાની સાથે દાતાશ્રીના જીવન અને સેવાપરાયણ વ્યક્તિત્વની ઝલક પ્રસ્તુત કરવાની તેમની લાક્ષણિકતા સદૈવ સ્મરણીય બની રહેશે.

સંસ્થા માટે દાન મેળવી આપવા ઉપરાંત તેના સુચારુ અને સુયોગ્ય આયોજનમાં, નવી નવી વિદ્યાશાખાઓ પ્રસ્થાપિત કરવામાં અને તે પણ ઉચ્ચ ગુણવત્તાના નિર્વાહ સાથે. તેઓશ્રી સંશોધનના આગ્રહી બની રહ્યા હતા. અધ્યાપકોને પોતાની શોધો માટે પેટન્ટ રજિસ્ટર્ડ કરાવવા માટે ખાસ પ્રોત્સાહિત કરતા. તેમની અભિલાષા હતી કે આપણો સંશોધનો થકી એટલું રેવન્યુ મેળવીએ કે આપણા ત્યાં અભ્યાસ કરતા કોઈ વિદ્યાર્થી પાસેથી ફી લેવી જ ન પડે. છેલ્લે છેલ્લે તો તેમણે ગરીબ વિદ્યાર્થીઓને મફત ભણાવવાની ઘોજના તેયાર કરી અને આ માટે તેમણે અને તેમની ચિ. દીકરી દીપિકાબહેન સંયુક્ત રીતે ‘ડૉ. કનૈયાલાલ ધનાભાઈ પટેલ અને પ્રકૃતિ દીપિકા અનિલભાઈ હંસલિયા મફત શિક્ષણ સહાય ઘોજના’ માટે મોટું દાન પણ આપ્યું.

આવા આપણી સંસ્થાના, સમાજના અને આપણીના પરિવારના નિષ્કામ કર્મયોગી તથા અનપેક્ષ અને શુચિર્દ્દ્દ્શ ગૌરવપુરુષ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબ આપણી વર્ષે તેમનાં ઉમદા સેવાપરાયણ કાર્યો થકી સદાકાળ જીવંત બની રહેશે, તેવી શ્રદ્ધા સેવું છું.

પરમ કૃપાળું પરમાત્મા સદ્ગતના આત્માને ચિર શાંતિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના

આપનો,
વલ્લભભાઈ અમ. પટેલ

શ્રદ્ધાંજલિસભા

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરીના પ્રમુખશ્રી ડૉ. કનુભાઈ પટેલ (1947)નું સ્વાદુપિઠના કેન્સરના કારણે અમદાવાદમાં તેમના નિવાસસ્થાને તા. 22 જુલાઈ, 2023ના રોજ અવસાન થયું હતું. સદ્ગતને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરવા હેતુ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી-ગાંધીનગર, કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉત્તેજક મંડળ, કરી અને કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરના સંયુક્ત ઉપકર્મે સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરીના નવનિયુક્ત પ્રમુખ શ્રી મનુભાઈ જે. પટેલના અધ્યક્ષસ્થાને સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, કરીમાં તા. 13 ઓગસ્ટ, 2023ના રોજ આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે મંડળના મંત્રીશ્રીઓ ડૉ. રમણભાઈ પટેલ, ડૉ. મહિભાઈ પટેલ અને શ્રી કિરીટભાઈ પટેલ, સેવાનિવૃત્ત પિન્સિપાલ શ્રી ડાલ્ખાભાઈ પટેલ, શ્રી વિજયભાઈ પટેલ, ડૉ. મોહનભાઈ પટેલ, ડૉ. કીર્તિભાઈ પટેલ, શ્રી અરવિંદભાઈ પટેલ, ચોરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ અને આચાર્યશ્રી મનુભાઈ પટેલે તેમની સાથેના કાર્યાનુભવો વર્ણવીને શોકસંતપ્ત હૈયે ભાવભરી શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરી હતી. આ ઉપરાંત ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબનાં પુત્રી શ્રીમતી પારુલ પટેલ અને ડૉ. નટુભાઈ પટેલનાં સંસ્મરણાંનું વાંચન ઉદ્ઘોષકશ્રીએ કર્યું હતું. જણસ્વીકાર શ્રી ઘનશ્યામભાઈ પટેલે દ્વારા કરવામાં આવ્યો હતો. કાર્યક્રમનું સંચાલન આચાર્યશ્રી શૈલેષભાઈ પટેલ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.

સર્વ વિદ્યાલય પરિવારનાં શ્રીદ્વા-સુમન

ફૂલ તો એની ફોરમ ટોળી રાજુ

મનુભાઈ જે. પટેલ

“જે ખરો કાર્યકર્તા છે, તે એકધારો સતત કામ કરતો રહેશે. સતત એટલે કઈ રીતે ? જેમ ગંગા સતત વહેતી રહે છે. સૂરજ રોજ ઊગતો રહે છે તેમ કાર્યકર્તા પણ સતત કામ કરતો રહેશે. કાર્યકર્તામાં ધૂતિ અને ઉત્સાહ બેઠ જોઈએ. ઉત્સાહ એવો હોય કે મારું કાર્ય હું ઓછામાં ઓછા સમયમાં જલદીમાં જલદી પૂરું કરી નાખીશ, પણ તેની સાથોસાથ એવી પણ તૈયારી હોય કે જિંદગીના અંત સુધી મારે મારા મિશન માટે કામ કરવું પડશે, તોયે હું તૈયાર છું. આ રીતે ધૂતિ પણ જોઈએ. કાર્યકરે નિરંતર કાર્યરત રહેવાનું છે, પણ સાથોસાથ ક્ષાણકાર માટે પણ તેણે ચિંતાયુક્ત રહેવાનું નથી. કામનો ભાર કે ચિંતા લગીરે રાખવાનાં નથી. આપણું કાર્ય ઈશ્વરને સમર્પિત કરી દઈએ અને નચિંતિ થઈ જઈએ. આપણી બાદશાહી કરીએ ન ખોઈએ.”

આચાર્ય વિનોબા ભાવેનાં ઉપરોક્ત વિધાનો ડૉ. કનુભાઈને યથાર્થ લાગુ પડે છે. તેમજે પોતાનો સમગ્ર જીવનકાળ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળને સમર્પિત કરીને જીવનને સાર્થક જ નહિ, પણ ઉજ્જવળ બનાવેલ છે. જેથી તેઓ સૌના સ્નેહ અને આદરના અધિકારી બની શક્યા છે. તેમના સહદ્યતાભર્યા વ્યવહારથી સૌના પોતીકા બની ગયા છે. તેમનામાં અવિચણ શ્રીદ્વા, માનવતાપૂર્ણ કાર્ય શૈલીથી સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના મોભી અને આપણા સાચા રાહબર આદરણીય વડીલ બની શક્યા છે.

અનૃતના મંગલ ઉદ્ઘયાત્રી હે !

સત્યંથમાં પ્રરાથે શ્રેયનાં

કર્તવ્ય બજાવ્યું તે ધર્મભાવથી

તજી ફ્લાસ્કિટને સાચ્ચિક ભાવ !

સંસ્થાના વિધાર્થી, કાર્યકર, વ્યવસાયે ડૉક્ટર, સ. વિ. કે. મંડળનાં વર્ષો સુધી મંત્રી, ગાંધીનગર શાખાના પ્રમુખ અને સમગ્ર સર્વ વિદ્યાલય-કેળવણી મંડળ કડી-ગાંધીનગરના પ્રમુખ તરીકે પ્રશસ્ય અને સ્મરણીય કામગીરી કરીને સૌને પ્રેરણારૂપ બન્યા છે. ડૉ. કનુભાઈ એટલે માનવતા અને કર્તવ્યના પૂજારી, શાત્ર હોય કે વિધાર્થી, વાતી હોય કે કાર્યકર, અધ્યાપક હોય કે આચાર્ય સૌ સાથે નમ્રતા અને આત્મીયતા દર્શાવતા હંમેશાં દેખાયા છે. જેથી આજે સ. વિ. પરિવારમાં એક મોટ ગજાના ધ્રુવતારક અને પ્રેરણા આપનાર મહાનુભાવની ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે. સર્વ વિદ્યાલયની સદાય ચિંતા હૈયે રાખીને તેનું ગૌરવ અને પ્રતિષ્ઠા વધારી છે.

પિતા વડીલ ધનાભાઈનો સંસ્કાર વારસો રૂરી રીતે નિભાવીને પ્રેમ સહ્યાબાવ, સહિષ્ણુતા, પરોપકાર અને સેવા-તપ જેવા ગુણોનું સંવર્ધન કરેલ છે. જ્યારે માણેકલાલ સાહેબની વહીવટી કુશળતા, આયોજન અને વિસ્તરણના વિશ્યાળ કાર્યોને આત્મસાત કરીને સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળની ગૌરવગાથા વધારવામાં અગ્રેસર રહેવા પામ્યા છે. ડૉ. કનુભાઈના જીવનમાં સ. વિ. કે. મંડળના પૂર્વ અગ્રણીઓનાં ગુણ-દર્શન અને ઉમદા કાર્યશૈલીનું પ્રતિબિંબ જોવા મળેલ છે. જેથી ડૉ. કનુભાઈના કાર્ય દરમિયાન સર્વ વિશ્વ વિદ્યાલય-કડી, ગાંધીનગરની શાન અને આન દેશ-વિદેશમાં પણ પ્રસરવા પામેલ છે.

પરોપકારી ડૉક્ટર :

ડૉ. કનુભાઈ વ્યવસાયે કુશળ અને હમદર્દ ડૉક્ટર હતા. અમદાવાદમાં મિઠાખણીમાં આવેલા ક્રિલનિક પર તેઓ દર્દીઓને તપાસતાં યોગ્ય નિદાન અને જરૂરી હોય

તेटली દવા આપતા. દર્દીઓની સાથે આત્મીયભાવ કેળવીને, સદ્ગુરૂભાવથી દર્દીઓને પોતાના બનાવી હેતા. મારા ભત્રીજા પ્રકાશભાઈ મીઠાખળીમાં રહેતા અને સ્ટેટ બેંકની શાખામાં મેનેજર હતા. તેમના પરિવારના ડૉક્ટર તરીકે આપેલી ઉમદા સેવાઓ તેઓ આજે પણ યાદ કરે છે. સામાન્ય રીતે શહેરમાં કોઈ ડૉક્ટર દર્દીને ત્યાં ચારે વિલિટમાં જાય નહિએ, પણ ડૉ. કનુભાઈ રાતના ગંધે તે સમયે દર્દીના સગાં બોલવવા આવે તો તાબડતોબ જતા અને દર્દીની યોગ્ય અને સારી સેવા કરતા હતા. જેથી આ વિસ્તારમાં તેઓ લોકપ્રિય ડૉક્ટર તરીકે ખૂબ જ જાણીતા હતા. લોકમાનસમાં ડૉ. કનુભાઈ ઉમદા, આદર અને સ્નેહના અવિકારી બન્યા હતા.

શિક્ષણ દ્વારા સમાજ સેવા :

શિક્ષણ દ્વારા વ્યક્તિપરિવર્તન અને સમાજપરિવર્તનના તેઓ હિમાયતી હતા. જેથી વતન ગાડેશપુરાની શાળા-કોલેજમાં પણ યોગ્ય માર્ગદર્શન આપતા હતા. જ્યારે સર્વ વિદ્યાલય કદી-ગાંધીનગરની તમામ શાળા-મહાશાળાઓમાં ગુણવત્તા અને મૂલ્યયુક્ત શિક્ષણ આપવા હુંમેશાં અમને સૌને માર્ગદર્શનરૂપ બનતા. જાહેર પરીક્ષાઓનાં પરિણામોની જાણકારી મેળવીને ઉત્તમ પરિણામો લાવવા પ્રોત્સાહિત કરતા હતા. પરિણામે આજે સ. વિ. કે મંડળનો પરિવાર સીમિત ન રહેતો સમગ્ર દેશ અને વિદેશમાં પણ વિસ્તરિત થવા પામ્યો છે. કન્યા કેળવણીનો વિસ્તાર, સામાજિક દૂષણો દૂર કરવા અને સમગ્ર સમાજનો સત્તવશીલ વિકાસ થાય તે માટે સતત ચિંતનશીલ રહેતા હતા.

શિક્ષણ દ્વારા બાળકનો સર્વોંગી વિકાસ થાય તે માટે જરૂરી પ્રવૃત્તિઓ માટે પણ પ્રેરક બનતા હતા. બાળકમાં બૌદ્ધિક, કિયાત્મક, ભાવનાત્મક અને શારીરિક વિકાસ થાય તે માટે સતત ચિંતિત રહીને માર્ગદર્શન આપતા. પ્રત્યેક બાળકમાં શાન, હૃદય અને કિયાત્મક પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા વિકાસ થતો દેખાય છે. આજે ઉત્તર ગુજરાતના સમાજજીવનમાં ભૌતિક સમૃદ્ધિ અને ભાવનાત્મક વિકાસ સારા પ્રમાણમાં થયેલો દેખાય છે.

સાહિત્ય અને સંસ્કાર પ્રેરક :

ડૉ. કનુભાઈનું વાચન, મનન અને ચિંતન પણ

વિશેષ જોવા મળે છે. તેઓશ્રી જ્યારે પ્રવચન કરતા હોય ત્યારે સાહિત્યની અભિગુણિ, કાલ્યપંક્તિઓ, અવતરણો દ્વારા પ્રવચનને રોચક અને આસ્વાધ્ય બનાવી હેતા હતા. શિષ્ટ અને સંસ્કારી સાહિત્યિક વાચન શોખ હતો. પોતાની નાની લાઈબ્રેરી પણ ઘરમાં વસાવી હતી. જેથી તેમના લેખો અને લખાણો તથા એન.આઈ.આર.નાં જીવન ચરિત્રોની નોંધમાં કાલ્યપંક્તિઓનો ઉપયોગ હુંમેશાં કરતા ‘ઉમિયાદર્શન’, ‘ધરતી’ અને ‘ઉમિયાજ્યોત’ જેવાં સામયિકોમાં તેઓશ્રીનાં લખાણો નિયમિત પ્રસ્તિક્ષ થતાં હતાં. આ લખાણોને એકત્રિત કરીને ગ્રંથ સ્વરૂપ આપવામાં આવે તો સ. વિ. કે. મંડળને વિશેષ ઉપયોગ થઈ શકે તેવું છે. વકીલ ધનાભાઈ પટેલની સંસ્થાભક્તિ અને નિર્મળ સેવાઓના કારણે વકીલ ધનાભાઈનો સ્મૃતિગ્રંથ પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથમાં વકીલ ધનાભાઈની કર્તવ્ય નિષ્ઠા, સંસ્થાસેવા અને સંસ્થામાં આજીવન સર્માર્પિત થઈને આપેલ સેવાઓની સાભાર નોંધ લેવામાં આવેલ છે.

સૌજન્યમૂર્તિ સેવાધર્મ :

ડૉ. કનુભાઈ એટલે સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ કદી-ગાંધીનગરના ઓંમેસેર્ડર જ ગાડી શકાય. દેશ-પરદેશમાં વસતા વિદ્યાર્થીઓ અને સમાજના અગ્રણીઓનો હુંમેશાં પરિચય રાખે. તેમની સાથે સંપર્ક રાખીને પ્રેમ અને આદર દર્શાવે. પરિણામે પરદેશમાં સ્થાવી થયેલા ઉધોગપતિઓ અને અધિકારીશ્રીઓ સાથે સતત સંપર્ક રાખે છે. જેથી સંસ્થાના પદાધિકારીશ્રીઓ અનેક વાર પરદેશ જઈને માતબર રકમનાં ડોનેશન મેળવી શક્યાં છે. વકીલ ધનાભાઈ, માણેકલાલ સાહેબ, ડૉ. કનુભાઈ, મોહનલાલ સાહેબ તથા આપણા યુવાન ચોરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયની શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓ અને સંસ્થાના વિકાસ માટે માતબર રકમનાં દાન મેળવી શકેલ છે. આજે પણ એન.આર.આઈ. દાતાઓ દેશમાં પદ્ધતે ત્યારે તેમને કોઈ પણ પ્રકારની અગવડ પડે નહિએ તેવી વિશેષ કાળજી ને દેખરેખ આપણા ડૉ. કનુભાઈ અને સર્વ પદાધિકારીશ્રીઓ રાખી રહેલ છે. જેથી સદ્ગુરૂભાવ અને સંવાદ જળવાઈ રહે છે. સમાજના પરદેશમાં વસતા વડીલો પણ સ્વદેશમાં આવે ત્યારે તેઓશ્રીનું સન્માન અને સત્કાર કરવામાં ડૉ. કનુભાઈ

હંમેશાં પ્રથમ રહેતા દેખાયા છે. જેથી તેઓશ્રી તરફથી પણ દાન રાશી નિયમિત મળતી રહે છે. જેથી કરી-ગાંધીનગરમાં સંસ્થાઓનું વિસ્તરણ થતું જ રહેલ છે.

શતાબ્દિ મહોત્સવના પ્રેરણામૃતિ

સ. વિ. કે. મંડળની સ્થાપના 1919માં પૂજ્ય છિગનભા દ્વારા થઈ હતી. જેની શતાબ્દીનો મહામહોત્સવ શાનદાર રીતે ઉજવવાની તૈયારી આપણા પ્રમુખ ડૉ. કનુભાઈ કરતા હતા. આ અંગે વિશાળ ધન રાશી પણ એકત્ર કરવામાં આવેલ છે. આ મહોત્સવનું આયોજન હવે વિચારીને તેનો અમલ કરવાનો હતો. ડૉ. કનુભાઈ આ મહોત્સવના ચિંતન અને અમલીકરણ માટે સતત ચિંતનશીલ રહેતા હતા. તેઓશ્રીના પ્રયત્નોથી જ આપણે દાતાશ્રીઓ પાસેથી દાન અને ભાવના બંને મેળવી શક્યાં છીએ. યથાયોગ્ય સમયે તેનો અમલ આપણા યુવાન અને કાર્યદક્ષ ચેરમેનશ્રી વલ્લભભાઈ દ્વારા કરીશું. ડૉ. કનુભાઈ સૌ દાતાશ્રીઓને પરિચિત અને જાહીતા હતા. જેથી પ્રસંગ વિશેષ ઉજમાળો બની શક્યો હોત, પણ ડૉ. કનુભાઈને આવેલ આકસ્મિક માંદળી અને તેઓશ્રી શ્રીહરિ સ્વરૂપમાં વિલીન થયા છે જે આપણા સૌના માટે

દુઃખદ ગણી શકાય. શ્રીહરિ તેમના આત્માને શાચ્છત શાંતિ આપે તેવી આપણે પ્રાર્થના કરીએ.

સત્યશીલ વ્યક્તિત્વ :

ડૉ. કનુભાઈ એટલે ચિમિત્રભર્યો ચહેરો, આંખોમાં પ્રેમનું દર્શન, હૃદયમાં ભાવભરી લાગડી દેખાય. ડૉ. કનુભાઈની વહીવટી કુશળતા અને સૌને પોતાના કરવાની અસિમેતા વિશેષ પ્રકારની હતી. જેથી ડૉ. કનુભાઈને સૌ કાર્યકરો પોતાના આત્મીય વીલ જ ગણતા હતા.

મારોકલાલ સાહેબના આકસ્મિક દુઃખદ અવસાનથી ભારે આઘાત અનુભવેલો, પણ સાહેબની સઘળી જવાબદારી ડૉ. કનુભાઈએ કુનેહથી સંભાળી હતી. જ્યારે ડૉ. કનુભાઈના સદ્ગત થવાથી વર્તમાન પદાવિકારીઓ પર વિશેષ જવાબદારી આવી પડી છે. પ્રભુ સૌને શક્તિ આપે અને ડૉ. કનુભાઈના આત્માને શાચ્છત શાંતિ આપે તેવી પ્રાર્થના.

‘પુણ્યાત્માનાં ઊંડાણો આભ જેવાં અગાધ છે?’

ચાણસ્મા,

મનુભાઈ ડૉ. પટેલ

તા. પ ઓગસ્ટ ૨૦૨૩

પૂર્વ આચાર્યશ્રી

સર્વ વિદ્યાલય હાઇસ્ક્યુલ, કરી.

શિક્ષણરથના સારથિ

વિષ્ણુભાઈ પી. પટેલ

સેવા અને સૌમ્યતાની મૂર્તિ સમાન તેમજ કરી સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના રાહબર મુરબ્બીશ્રી ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબનો ઢેહવિલય એ આપણા સૌ વચ્ચેથી વિદ્યાય અને ઈશ્વરીય તત્ત્વમાં વિલય છે. જે આપણા સૌ માટે આઘાતજનક છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા સદ્ગતના આત્માને તેમના ચરણોમાં સ્થાન આપે અને સૌ સ્નેહીજનોને આ દુઃખ સમય પસાર કરવાની શક્તિ આપે...

આજીવન શિક્ષણ માટે જ ચિંતન કરનારા ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબ પૂ. છિગનભાનું સુત્ર ‘કર ભલા હોગા ભલા’ તેમના કાર્યો થકી ચરિતાર્થ કર્યું છે. આપણે સૌ શિક્ષણ ક્ષેત્રે તેમને કરેલા કાર્યો અને વિચારોને આગળ ધરાવી શ્રદ્ધાજલિ આપીશું.

ॐ શાંતિ....

પૂજ્ય છિગનભાનું સુત્ર ‘કર ભલા તો હોગા ભલા’ ને તેમના કાર્યો થકી ચરિતાર્થ કરનાર તેમજ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરીને શૈક્ષણિક, સામાજિક અને વ્યવસાયિક ક્ષેત્રમાં નૈતિક મૂલ્યોને જાળવી રાખવા રાહબર બનનાર ડોક્ટર કનુભાઈ પટેલ સાહેબના વિચારો અને કાર્યો આપણા સૌ માટે પ્રેરણાસ્થોત બની રહ્યા છે. કોઈ પણ સમાજનો વિકાસ શિક્ષણ થકી શક્ય છે તેવું દફાળો માનનાર ડોક્ટર કનુભાઈ સાથેનો મારો ગાઢ પરિચય કેળવણી માટેના તેમના વિચારો અને દાખિકોઝ સાથે એક માનવતાપૂર્ણ અને સમાજસેવા માટેની સાચી સમજજણ આપનારો રહ્યો છે. કોઈને પણ અન્યાય ન થાય તેનું ખાસ ધ્યાન રાખવાનું જણાવતા. તેઓ હંમેશાં કહેતા

કે, ‘અન્યાયની માત્ર એક જ પળ જીવન આખાની પ્રામાણિકતાનો છેદ ઉડાઈ મૂકે છે.’ સંસ્થાના વિકાસ માટે આર્થિક સહયોગ મેળવવા દાતાઓ સાથે ધીરજપૂર્વક અને કોઈ પણ પ્રકારના આગ્રહ સિવાય જ વાત કરવાના તેમના સ્વભાવમાંથી મને ઘણુંબધું શીખવા મળ્યું છે.

કૃતીમાં એન્જિનિયરિંગ કોલેજ બનાવવા માટે દાનની આવશ્યકતા માટે નાફુરસ્ત તબિયત હોવા છતાં પણ વીલચેરમાં બેસીને પચીસ દિવસ સુધી મારી અને ચેરમેનશી સરદારભાઈની સાથે યુએસએમાં ખૂબ જ લાંબી મુસાફરી કરી હતી. તેમની આ પુરુષાર્થી યાત્રા સંસ્થાના વિકાસ માટેનો સમર્પણભાવ હતો જે હુદયસ્યશી હોઈ સદાકાળ અવિસ્મરણીય બની રહેશે.

ડૉક્ટર કનુભાઈ સાહેબ સાથેની છેલ્લી મુલાકાત મારા માટ્ટે વતન નારદીપુરની શૈક્ષણિક સંસ્થાઓના વિકાસ માટે તેઓ સાથે ચર્ચા કરવા અને માર્ગદર્શન માટે કરી હતી. આ મુલાકાતમાં ગ્રામ્યવિસ્તારના બાળકોના

વિકાસ માટે તેમનો શિક્ષણ પ્રત્યેનો પ્રેમ સ્પષ્ટ જણાઈ આવતો.

સેવા અને સૌભ્યતાની મૂર્તિ સમાન તેમજ સંસ્થાના રાહબર મુરબ્બી શ્રી ડૉક્ટર કનુભાઈ પટેલના વિચારો અને કાર્યો આપણે સૌ આગળ ધ્યાવી શકીએ તેવી શક્તિ મળે તેવી પરમ ફૃપ્પણ પરમાત્માને હુદયપૂર્વકની પ્રાર્થના.

અન્ત પુછ્યનાં કાર્ય કર્યા છે ત્યારે આપણને મનુષ્યદેહ મળ્યો છે, ત્યારે બીજી નિરર્થક પ્રવૃત્તિ છોડીને સત્કાર્ય કરીએ. એ આપણો જીવનમંત્ર બની રહો તેવી અભ્યર્થના.

વિશ્વભાઈ પી. પટેલ

પ્રમુખ

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, ગાંધીનગર શાખા
ચેરમેન, ઉમિયાધામ, ઓડિસન ન્યૂજિલ્સી, USA

સર્વ વિદ્યાલયને સમર્પિત સફેદ કપડાંમાં સાધુચરિત સંત ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબ

વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ

સર્વ વિદ્યાલય મારી વિદ્યાભૂમિ. મારા પિતાશ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ સાહેબ સર્વ વિદ્યાલયના કર્તા-હર્તા. ડૉ. રામભાઈકાકા પિતાતુલ્ય. પરિણામે સમજણો થયો ત્યારથી સર્વ વિદ્યાલયની હોવા શસ્ત્રો રહ્યો છું. આમ છતાં કોલેજકાળ દરમિયાન અભ્યાસ અને પિતાજીના જિનિગ-પ્રેસિંગના ધંધામાં રસ લેતો રહ્યો હતો. ગ્રેજ્યુઅશન બાદ ફુલયાઈમ ધંધામાં જોડાઈ ગયો. સર્વ વિદ્યાલયના વ્યવસ્થાપક મંડળમાં જોડાયા પૂર્વે મંડળમાં મારું કોઈ વિશેષ યોગદાન નહીં. મંડળમાં જોડાયાનાં કેટલાંક વર્ષો બાદ પૂર્વ ડૉ. કનુભાઈ સાહેબે કોઈ પ્રસંગોચિત વાતચીતમાં મને જગ્ણાયું હતું કે મામાની વધતી જતી ઉંમર અને મંડળને એક સક્ષમ તથા સમર્પિત વ્યક્તિત્વની જરૂરિયાત ધ્યાને લેતાં મેં જ મામા પાસે તમારી માંગણી કરી હતી. મેં મામાને કહ્યું હતું કે તમે મારા પિતાશ્રીની નાફુરસ્ત તબિયતને ધ્યાને લઈ મને

માગી લીધો હતો, તેમ તમે પણ સંસ્થાને સરદાર આપો. તેમણે કોઈ પ્રતિશબ્દ ન કરતાં મારાં વચનને માન આપ્યું હતું. આજે હું અનુભવું છું કે સર્વ વિદ્યાલય કાજે આ કોઈ ઈશ્વરી સંકેત હતો.

સર્વ વિદ્યાલયના વહીવટમાં જોડાયા પૂર્વે મારે ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ સાથે કોઈ સીધો પરિચય નહીં. પ્રારંભમાં તેમને એક કાર્યદક્ષ અને પોતીકી કોઠાસૂઝ ધરાવનાર, ઉત્સાહી અને કર્મચાર વ્યક્તિ તરીકે જોતાં મનોમન તેમને અભિવંદનો. આ પછી મારા પિતાશ્રીને તેમના વિશે પૂછ્યા કરતાં તેમણે જગ્ણાયું હતું કે ડૉ. કનુભાઈ પટેલ પ્રાણીત ડૉક્ટર છે. મીઠાખળીમાં તેમનું દવાખાનું છે. નજીવી ફી લઈને સારવાર કરે છે. ખૂબ જ સેવાભાવી છે. તેઓશ્રી ધનાભાઈ વકીલના સુપુરુ છે. તમે બંને મામા-ઝોઈના ભાઈઓ થાઓ. તેમનું મોસાળ ઊંટવા થાય. આપણા નારાયણભાઈ તેમના મામા થાય. સમય

જતાં અમારી વચ્ચે ગાડ સંબંધો પ્રસ્થાપિત થયા. જે કહુશા: કૃષ્ણ-અર્જુન સમ પ્રસ્થાપિત થયા. આજે નિખાલસતા અને આદર સાથે નોંધું છું કે પૂજ્ય ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ મારા ગુરુ-કૃષ્ણ હતા. ગીતામાં અર્જુને કૃષ્ણને કહું હતું કે ‘શિષ્યસ્તેઢં શાધિ માં ત્વાં પ્રપન્નમ’ અર્થાત് ‘આપનો શિષ્ય છું. શરણે આવેલા મને ઉપદેશ આપો. આ જ ભાવથી મેં ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનું શિષ્યત્વ સ્વીકાર્યું હતું. મારા પિતાશ્રીનું આકસ્મિક અવસાન થતાં-આકસ્મિક એટલા માટે કે તેમનું સુસ્વાસ્થ્ય જોતાં એકાદ દશક સુધી પૂરી સ્વસ્થતા સાથે વહીવટ કરી શકશે તેવી ક્ષમતા ધરાવતા હોવાથી – એક નવયુવાન એવા મને વહીવટની સૌંપણીનું સૂચન ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ દ્વારા મંડળ સમક્ષ કરવામાં આવતાં મંડળના સૌ મોવીઓએ સ્વીકારી લીધું. મારા કરતાં જ્ઞાનસમૃદ્ધ અને અનુભવસમૃદ્ધ ઘણા વહીલો મંડળમાં વર્ષથી કાર્યરત હોવા છતાં ડૉ. કનુભાઈની પસંદગીને સૌઅં મહોર મારી. આ સંમતિનું શ્રેય ડૉ. કનુભાઈની દૂરંદેશિતા અને પરિપક્વ નિર્ણય શક્તિમાં સૌને વિશ્વાસને જાય છે. મને ચેરમેનપદ સૌંપાયા બાદ મંડળના સૌ સભ્યોનો હુંઝાળો સહકાર સાંપડચો છે, જેની ઋષિસ્વીકારની ભાવના સાથે નોંધ લઈ સૌ પ્રતિ આભારની લાગણી વ્યક્ત કરું છું. મારા પિતાશ્રીના અવસાન બાદ પૂરું ડૉ. રામભાઈકા અને પૂરું ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ મારા ઘડતરમાં જે રસ લીધો છે તે અવર્જનીય છે. મને તેમની પાસેથી ઘણું જ જાણવા મળ્યું છે. તેમના સંસર્ગથી વહીવટીય, સામાજિક અને શૈક્ષણિક વિચારશક્તિ કેળવી શક્યો છું. પારસમજિના સ્પર્શ જેવું તેમનું વિકિતત્વ અનુભવ્યું છે.

મારા પિતાશ્રીના કાર્યકલામાં અને પિતાશ્રીના અવસાન બાદ મને વહીવટની સૌંપણી કરવામાં આવી ત્યાર પછી પણ ડૉ. કનુભાઈ સાહેબની કામગીરી શિક્ષણસંસ્થામાં એક વિદ્યાપુરુષેને શોભે તેવી રહી છે. વિવિધ શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓમાં તેમનાં ઉદ્ભોધનો ચારીરૂપ નીકડચાં છે. વિદ્યાર્થીજીવનમાં કે સમાજમાં શિક્ષણનું મહાત્મ્ય સમજાવીને સંબંધિતોને ઉચ્ચ ગુણવત્તાશીલ શિક્ષણ લેવા બાધ્ય કરતા અને તે પણ સહજમાં ગળે ઉત્તરે તે રીતે. તેમનાં ઉદ્ભોધનોમાં વિષયને અનુરૂપ દેશ-વિદેશનાં કવિઓ, ચિંતકો વગેરેનાં

સૂક્ષ્મતરલો / કાવ્યકંડિકાઓની રસ લહાણ કરાવતા રહેતા. આપણે સૌ જાડીઓ છીએ કે ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ પ્રસંગોપાતનાં ઉદ્ભોધનોમાં સંસ્થાના અધ્યાપકો અને સંશોધકોને દૂરંદેશિતાશીલ સંશોધનો કરવા ભારપૂર્વક અને ભાવપૂર્વક સૂચન કરતા હતા. સંશોધનો પેટન્ટ કરાવી મોટું રેવન્યુ મેળવવાની ખવાહિશ ધરાવતા હતા. આ રેવન્યુનો ઉપયોગ વિદ્યાર્થીઓ માટે આવશ્યક સુવિધાઓ ઊભી કરવા માટે અને સર્વ વિદ્યાલયમાં અભ્યાસ કોઈ પણ વિદ્યાર્થી પાસેથી કોઈ જાતની ફી લીધા સિવાય ભાગવવાનું તેમનું સ્વખંનું હતું. તેમણે માત્ર સ્વખો જોયાં નથી, પોતાનાં સ્વખો સાકાર કરવા માટે સંસ્થાને પોતે દાન આપતા રહ્યા હતા, તેમજ પોતાનાં કુટુંબીજનો પાસેથી પણ દાન અપાવતા રહ્યા હતા. ચેરિટી બિજિન્સ ફોંમ હોમના પક્ષધર હતા. સંસ્થાન પ્રમુખ હોવાના નાતે સંસ્થાની સર્તર્કતાપૂર્વક કાળજી રાખવાની સાથે દૂરનું વિચારતા હતા. તેમની વૈચારિક ચેતના vibrant હતી. પોતાના અભ્યાસ અને વ્યવસાયનું ક્ષેત્ર મેડિકલ રહેવા છતાં વિનયન, વાણીજ્ય, મેનેજમેન્ટ, વિજ્ઞાન, ટેકનોલોજી વગેરે વિષયોના આવશ્યકતાનુસાર અભ્યાસક્રમોની યોજના વિચારવાની સાથે લાલિતકલાઓમાં પણ રસ લેતા હતા. આપણી લાલિતકલા અકાદમી દ્વારા આપ્યોજિત કાર્યક્રમો – આરંગેત્રમ વગેરે કાર્યક્રમમાં પણ રસ-નુદ્ધ સાથે હાજર રહેતા. અમેરિકના પ્રવાસો દરમિયાન પણ ત્યાંની શિક્ષણપ્રણાલી વગેરે વિશે જાણવા જિશ્ચાસુ બની રહેતા.

આપણા મંડળના તેઓશ્રી એક અદના દૂરંદેશી વિચારપુરુષ હતા. સંસ્થા સંચાલન અને શિક્ષણ સંસ્થા કેવી હોવી જોઈએ તેનો સુસ્પષ્ટ નકશો તેમની પાસે હતો. તેમની સ્વાગતશીલ અને અન્યને મદદરૂપ નીવડવાની પ્રકૃતિ સૌને પોતીકા બનાવી દેતી. આપણને સદાય તેમનો હસતો ચેહરો જોવા મળે. આપણે સૌ જાડીએ છીએ કે ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ કદાપિ ગુસ્સે થતા નથી. શાંત, મૃદુ અને ઠરેલ વ્યકિતત્વ તેમની આગવી આભા ઊભું કરતું. આમ છતાં તેઓ એકાદ વખત સખત ગુસ્સે થેવેલા તેનો મને અનુભવ છે. અલબત્ત તેમનો આ પુષ્યપ્રક્રોપ સંસ્થાનાં ગૌરવ અને નીતિ-નિયમોનું પાલન થાય, પ્રોટોકોલ જણવાય તે માટેનો હતો. કોઈ એકાદ દિવસે

મારી ઓફિસમાં આવીને કોઈ કર્મચારીએ વાત વાતમાં ગુરુસાથી વાત કરી તે વખતે મેં પણ ગુરુસામાં આવી જઈ વાત કરી. આ સમયે કનુભાઈ સાહેબ હાજર હતા. કનુભાઈ સાહેબ મારા ગુરુસાથી પણ અધિક ગુરુસામાં આવીને પેલા કર્મચારીને જણાયું કે તમે કોની સાથે વાત કરો છો તેની જેબર છે ? સંસ્થાના ચેરમેન સાથે તમે વાત કરતા હોય ત્યારે તમને જે સમજણ પાડતા હોય તેની પૂરી સમજણ લઈને તે પ્રમાણે જ કામ કરવું જોઈએ. પ્રોટોકોલ જગતવાં શીખો. ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ શરૂઆતમાં ગાંધીનગર કે કડી કેમ્પસમાં સપ્તાહમાં એકથી અધિક વખત આવતા-રહેતા. પછી દર શુક્રવારે આવે. મારી કામગીરી પ્રત્યક્ષ જુએ. મને શીખવતા રહે. મારા ઘડતરમાં મારા પિતાશ્રી, ડૉ. રામભાઈ કાકા અને ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનો ઘણો મોટો ફણો છે. આ ગ્રાન્યેની પ્રકૃતિ ભિન્નભિન્ન. તેથી હું ટીક ટીક ઘડાયો હું. સંસ્થામાં આજે જે કંઈ કામ કરી શકું છું, તેમાં તેમની પ્રેરણા રહી છે. તેમનાં આદર્શો અને રીતિ-નીતિ મારો આધારસંભબની રહ્યાં છે.

આપણા સૌ દાતાઓ પ્રતિ ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ વિશેષ લાગણી ધરાવતા હોવાની સાથે તેમના સવિસ્તર જીવનવૃત્તથી ખાસ પરિચિત રહેતા. ખાસ તો વિદેશથી દાતાશ્રીઓ દેશમાં પદ્ધારે ત્યારે તેમની આગતા-સ્વાગતા, તેમને જરૂરિયાતોની પૂર્તિ કરવામાં પોતાનો ધર્મ માનતા, સંસ્થા દર્શન આદર સાથે કરાવે, દાતાશ્રીના નામની સંસ્થાનાં દર્શન કરાવી તેની મહત્તમ સમજાવે. પરિણામે આપણા દાતાઓનો સતત વધારો થતો રહ્યો છે. દાતાશ્રીઓના સંન્માન સમારોહ પ્રસંગે કે તેમના દ્વારા આપવામાં આવેલ દાન પ્રસ્તાવ કે દાનથી નવનિર્મિત ભવનોના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગોએ દાતાશ્રીઓનાં ગૌરવ સાથે ઓળખ આપવાની તેમની રીતિ-નીતિ ઉદાહરણસ્વરૂપ બની રહેતી.

ડૉક્ટર સાહેબનું આપણી સંસ્થા ઉપર મોટું ઋણ સંસ્થાને આર્થિક રીતે પગભર રાખવામાં રહ્યું છે. સંસ્થા સંચાલન માટે નાણાંને ચાલકબળ તરીકે સ્વીકારીને પૂજય ધનાકુઅના પગલે પગલે તેમણે પણ અમેરિકાની દાનયાત્રા મુનાસિબ ગણી. અને ખાસ તો આપણી સંસ્થાના પ્રમુખ શ્રી બળદેવભાઈ ડોસાભાઈ કે જેઓ

આપણો આર્થિક ભાર હળવો કરાવવા સક્ષમ હતા, સંસ્થા માટે દાન મેળવી આપતા હતા તેવા સંજોગોમાં તેમનું નિધન થતાં સંસ્થાના મોવડીઓને ભારે આંચકો લાગ્યો. યોગાનુયોગ તેમની સ્મશાનયાત્રામાં મારા પિતાશ્રી માણેકલાલ સાહેબ અને ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ પણ જોડાયા હતા. આ સ્મશાનયાત્રામાં સાહેબે ડૉ. કનુભાઈને ફેદે મેળવવા માટે વિચારણા કરવા સૂચન કર્યું. ડૉ. કનુભાઈ સ્થિતિ પામી ગયા કે બળદેવભાઈના ગયા પછી ફેદે મેળવવા કોઈ નક્કર આયોજન જરૂરી બની રહે છે. તેમણે મનોમન અમેરિકા યાત્રાનું આયોજન કર્યું. ડૉક્ટર સાહેબ ઉપરાંત માણેકલાલ સાહેબ, મોહનભાઈ સાહેબ અને શ્રી નરસિંહભાઈ સાહેબ અમેરિકા દાન હેતુ ગયા અને ધાર્યા કરતાં ઘણું મોટું દાન મેળવી લાવ્યા હતા.

વર્ષ 2006માં પૂર્ણ ધનાકુઅનું અવસાન થતાં અમેરિકામાં નિવાસ કરતાં પોતાનાં ભાઈ-બહેનોને મળવા ગયા હતા. આ તેમનો અંગત અને ક્રોટુંબિક પ્રવાસ હતો. આપ સૌને એ જાહેરીને તેમના પ્રતિ વિશેષ માનની લાગણી પેઢા થશે કે આ સમયગાળમાં તેમને હાર્ટ એટેકનો હળવો હુમલો આવ્યો હોવા છતાં આર. ડે. ના ખાસ આગ્રહને વશ થઈને શ્રી મહિતલાલ પટેલને મળવા ગયા અને આપણી નર્જિંગ કોલેજ તથા હોસ્પિટ માટે મોટું દાન લઈ આવ્યા હતા.

અમે 2018 માં દાન હેતુ અમેરિકા ગયા હતા ત્યારે મેં દાતાશ્રીઓનો ડૉ. કનુભાઈ પ્રત્યેનો આદર - પ્રેમ - લાગણી અસાધારણ જોયાં છે. આ પ્રવાસમાં અમને અધધ કરી શકાય તેટલું રૂ. 35 કરોડનું દાન મળ્યું. અમને જે કંઈ દાન મળ્યું છે તેનું શ્રેય ડૉ. કનુભાઈના શિરે જાય છે. સર્વ વિદ્યાલય અને તેમના નામથી જ અમે દાન મેળવ્યું છે. તેઓશ્રી સાચે જ સર્વ વિદ્યાલયનો ચહેરો હતા. અમે કોઈ દાતાના નિવાસસ્થાને જઈએ ત્યારે સહજ રીતે સંસ્થા વિશે વાતચીત કરે, રકમનો કોઈ આગ્રહ ન રાખે કે ન જણાવે. સંસ્થાના ભાવિ વિકાસનું ચિત્ર વિનયપૂર્વક સ્પષ્ટ કરે. દાતા સ્વયં જ યથાસંભવ અમારી અપેક્ષાથી વધુ દાન આપે. વાત વાતમાં મારો પરિણય કરાવે. પોતાની નાદુરસ્ત સ્થિતિની વાત કરીને દાતાને જણાવે કે જુઓ હવેથી હું આવી શકીશ નહીં. આ સરદારભાઈ જ આવતા રહેશે તેમને મદદ કરતા રહેજો.

સંસ્થા હવે ખૂબ જ વિશ્વાળ થઈ ગઈ છે એટલે નાણાંની પણ વધારે જરૂર પડશે. સદ્ગત પૂર્ણ માણેકલાલ સાહેબના પગલે પગલે તેઓ પણ સંસ્થાને સમર્પિત બનીને સંસ્થાના વિકાસ માટે સંકલ્પબદ્ધ છે. તેમણે વહીવટ સંભાળ્યા પછી ખૂબ જ ટૂંકાગાળામાં વહીવટીય કુનેહ અને દૂરદેશિતાનાં દર્શન કરાયાં છે. મને પૂર્ણ વિચાસ છે કે તેઓ સંસ્થાને વિકાસની નવી રોચે લઈ જશે. અમારા આ પ્રવાસ દરમ્યાન નાફુરસ્ત તબિયત હોવા છતાં 12-12 કે 18-18 કલાક કારમાં મુસાફરી કરી છે. પોતાનો અને દાતાનો સમય ન વેજાય તેની કાળજીપૂર્વકનું આયોજન કરતા રહ્યા હતા. ઊંઘવાના સમયને પણ જાકારો આપતા રહ્યા હતા. મને તેમની તબિયતની સતત ચિંતા થયા કરતી. તેઓશ્રી સંસ્થા વિકાસનાં સપનાં રજૂ કરવાની સાથે પોતાના ભાવિના અમંગળનાં એંધાણ આપતા ત્યારે મેં મનોમન વથા અનુભવી છે. છતાં મનમાં થતું કે સાહેબ કહે છે તેવું કશું જ થશે નહીં. ઈશ્વર ઉપર ભરોસો રાખીને હું આશેસ્ત રહેતો.

મારી સાથેના અંગત વ્યવહારની વાત કરું તો તેઓશ્રી મને પુત્રવત સેહ આપતા. ખાસ કરીને બીમાર પડયા પછી મારા વધારે પડતા કાર્યબોજ અને વ્યસ્તતાને ધ્યાને લઈ પ્રસંગોપાત્ર મને મારા સ્વાસ્થ્ય, બોજનમાં નિયમિતતા જાળવવા, માનસિક ગ્રાસ ન અનુભવતાં પ્રસન્નતા સાથે કામ કરતા રહેવાનું, કોઈ પરિસ્થિતિ બાધ્ય કરે તો પણ ગુસ્સાને નિયંત્રિત કરવા, પ્રસન્નતાપૂર્વક કામ કરતા રહેવા, સંસ્થામાં બાંધકામનાં કાર્યો ઉપર ધ્યાન આપી ગુણવત્તાની જાળવણી કરવાનું, શિસ્તની જાળવણી કરવા, પ્રત્યેક કાર્યકર્મમાં હાજરી આપવા વગેરે વિશે મને વાત્સલ્યભાવે સમજાવતા. દાતાશ્રીઓ તરફથી પ્રાપ્ત દાનનો ખોટા ખર્ચ ન થાય તેની કાળજી રાખવા, તેમજ આ દાન તેમની મહેનતની/પરસેવાની કમાણી હોવાથી તેનો યોગ્ય રીતે ઉપયોગ કરવાની આપણી જવાબદારી છે તેવી શીખ પણ આપતા રહેતા. તેમની બીમારીના કારણો પ્રસંગોપાત્ર તેમની મુલાકાતે જતો રહેતો તે વખતે પૂર્ણ સવિતાભાલીને કહેતા કે સરદારભાઈને વારંવાર ઝોન ન કરવા, તેમને ઘણું કામ હોય. મને કહેતા પણ ખરા કે આ બીમારી હવે મને લઈને

જ જશે. ઉપચાર કરવા છતાં કોઈ સફળતા મળતી નથી. આટલી અસથય વેદના વચ્ચે પણ આપણા નવા કેમ્પસનું કેટલે આવ્યું ? શું પ્રગતિ થઈ ? વગેરે વિશે પણ પૃથ્યા કરતા રહેતા. આમ તેઓશ્રી તેમની અંતિમ ઘણી સુધી સંસ્થા વિશે સતત ચિંતિત રહ્યા છે. તેમની આ સંસ્થાભક્તિને સલામ કરું છું. તેમનું આ ઋષિ ઋણ સદાકાળ મારા હૈયે રહેશે. તેમની સાથેના મારા સંબંધોને પરભવનું ઋણ જોઉં છું. આ પૈકી ખાસ ધ્યાનપાત્ર બાબત એ છે કે તેમણે મારા પિતાશ્રીને આપેલ વચ્ચન કે તમે સરદારને આપો હું હંમેશાં તેની સાથે રહીને સંસ્થાના વિકાસનું કામ કરીશ, તેનું એમણે સાંગોપાંગ પાલન કર્યું હતું. આટલું જ નહીં કોઈ કાર્યમાં તેમનું વિજન અને મહેનત હોવા છતાં તે કાર્યનું શ્રેય મને આપતા રહ્યા હતા. તેઓશ્રી પ્રમુખ હોવા છતાં કોઈ નાની સરખી જરૂરિયાત હોય તો મારા પદનું ગૌરવ જાળવીને મને પૂર્ણિને કરતા. તેઓશ્રી કોઈને પણ સીધો આદેશ કરી શકતા હોવા છતાં તેમ ન કરતાં હંમેશાં મારું વ્યક્તિગત અને સંસ્થાકીય રીતે ગૌરવ વધારતા રહ્યા હતા. મંત્રીશ્રીઓ સાથેની બેઠકમાં પણ આ બાબતનું પાલન કરવા વિશે ખાસ ધ્યાન દોરતા હતા. સંસ્થાના ચેરમેનના હોદાનું તેમણે સાચે જ ગૌરવ વધાર્યું છે. તેમની ગીતાશાનથી રસાયેલી આ અનાસકત ભાવનાને હું હદ્યથી વંદુ શું. હું તો કોમર્સનો વિવાર્થી હોઈ ગીતાનો અભ્યાસી નથી રહ્યો, છતાં કંઈક અંશો ખબર છે કે તેમણે જીવન વ્યવહારમાં ગીતાના જ્ઞાનયોગ, કર્મયોગ અને ભક્તિયોગને આઈક પચાબ્દી હતો. જેની પ્રતીતિ તેમના આચરણમાં જોઉં છું. તેઓશ્રી ખરે જ સફેદ કપડાંમાં સાધુચરિત સંત હતા. ભલે તેમણે ભગવાં કપડાં પહેર્યાં ન હતાં, છતાં એક ડોક્ટર તરીકે માનવ સમાજને તેમણે આપેલી સેવાઓ સાધુચરિત હતી. આવા જ ઉમદા ભાવથી સર્વ વિદ્યાલયને સમર્પિત બની સેવા આપતા રહ્યા હતા.

આજની આપણી ગૌં શાળાના વિકાસમાં પૂર્ણાઙ્કુઅા, શંકરભાઈ અને કાંઝના મનુભાઈ પટેલનું મોઢું પ્રદાન રહ્યું છે. પૂર્ણાઙ્કુઅા ગૌશાળા પ્રતિ ભારે મમત્વ ધરાવતા હતા. આર્થિક રીતે પગભર કરવા માટે તિથિદાનની યોજના પૂર્ણ ધનાઙ્કુઅા લાભ્ય હતા.

ગૌશાળાના દિલ્લીપૂર્ત વિસ્તરણમાં ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનું યશસ્વી પ્રદાન રહ્યું છે. ગૌશાળા વિકાસને તેમણે નવી ઊંચાઈ બક્ષી છે. તિથિદાન ઉપરાંત ગાયોનાં દાન પણ આપ્યાં છે. તેમની અને તેમના કુટુંબની ગાયોનાં દાનનો એક વાડો થાય તેટલી ગાયોનું દાન તેમના તરફથી મળ્યું છે.

માનવજીવનમાં મૂલ્ય અનિવાર્ય છે. તે કદાપિ ટાળી શકાતું નથી. કાળનું ઉલ્લંઘન શક્ય નથી. આમ છતાં મૂઠી ઊંચેરા માનવોની વિદ્યાયથી હેઠું રડી ઉઠે છે. ઉમાશક્ર જોશીએ કુદરતની આ અકળ લીલાનું નિરીક્ષણ કરીને કહ્યું છે કે -

‘કાળને તે કહીએ શું જરીયે નવ ચૂકીયો;
પાંચ અંગળીઓમાંથી અંગૂઠે વાઢ મૂકીયો’

આ શાબ્દોનું રટણ કરતાં જ કુદરતને કહેવાનું મન થાય છે કે રોજો આપણા ડૉ. કનુભાઈ સાહેબને બોલાવી

લઈને આપણને રંક બનાવ્યા છે. તેમનું ગમન આપણા માટે ‘અંગૂઠે વાઢ’ સમાન છે. મને પૂર્ણ શ્રદ્ધા છે કે પૂજ્ય ડૉ. કનુભાઈ સાહેબે આ સંસ્થાને અનાસક્ત અને નિઃસ્ફુલી બનીને આપેલી સેવાઓ પૂર્ણ ધનાર્થું અને પૂર્ણ માણેકલાલ સાહેબની માફક સર્વ વિદ્યાલયના વાતાવરણમાં સદાકાળ જીવંત બની રહેશે. તેઓશ્રી માનભોભાથી સદાકાળ દૂર રહ્યા છે. યુનિવર્સિટીના પ્રેસિન્ટ જેવું જૈવરશીલ પદ પણ તેમને ન લલચાવી શક્યું. કહેવાયું છે કે ‘લોકોત્તરાણાં ચેતાંસિ કો હિ વિજ્ઞાતુમહર્તિં’ અર્થાત્ ‘મહાનપુરુષોનાં ચિત્તને સમજવા કોણ સમર્થ છે.’ પરમ કૃપાળુ પરમાત્માને પ્રાર્થિએ કે આ જીવને શિવમાં સમાવી લે. ઊંઠ શાન્તિ.

વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ

ચેરમેન

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી-ગાંધીનગર

મૂઠી ઊંચેરા માણસ

મહિભાઈ ઈ. પટેલ ‘મમ્મી’

ડૉ. કનુભાઈ એક સરળ અને પ્રેમાળ સ્વભાવના મૂઠી ઊંચેરા માણસ હતા. ડૉ. કનુભાઈ આપણી બંને સંસ્થાઓ : સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ કરી, ગાંધીનગર તથા કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉતેજક મંડળ કરી આ બંને સંસ્થાઓના વિકાસ માટે સતત ચિંતનશીલ રહેતા. આ સંસ્થાઓના વિકાસ હેતુ મોટા ફંડની જરૂરિયાત રહે એ સ્વાભાવિક છે. આ માટે સ્વ. માણેકલાલ સાહેબે સૂચન કર્યું. આપણી સંસ્થામાં જે લોકો અભ્યાસ કરી વિદેશમાં જઈ સ્થાયી થયેલા છે તેવા ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓનો સંપર્ક કરવાની જવાબદારી ડૉ. કનુભાઈને સોંપવાનું નક્કી થયું. ડૉ. કનુભાઈએ અનેક વાર અમેરિકા અને બીજા દેશોની મુલાકાત લઈ પોતાના સરળ સ્વભાવ અને પ્રામાણિક વ્યક્તિત્વના કારણે કરોડો રૂપિયાનું દાન આ સંસ્થા માટે લાવી આપ્યું હતું..

આ સંસ્થાની ઘણાં વર્ષો પહેલાં પૂજ્ય મહાત્મા ગાંધીજીએ મુલાકાત લીધી હતી, ત્યારે તેમને તે વખતના આગેવાનોએ બાપુને કહ્યું અમારી પાસે બધું છે, પણ પૈસા

નથી ત્યારે બાપુએ કહ્યું, સમાજ આ સંસ્થાઓને પોષણ તે મુજબ આજે આ બંને સંસ્થાઓને સમાજ પોષણ રહ્યો છે. આ મુખ્ય કામગીરી ડૉ. કનુભાઈએ કરી હતી.

સ્વર્ગસ્થશ્રી સરળ સ્વભાવવાળા, ધાર્મિક વૃત્તિવાળા, સેવાભાવી અને સંનિષ્ઠ સામાજિક કાર્યકર્તા.

પરિવારના સદસ્યની કાયમી વિદ્યાયથી આપણે સૌને દુઃખ થાય, પરંતુ પરમ કૃપાળુ પરમાત્માની ગતિ અકળ છે. પરમાત્મા તેમના દિવગંત આત્મને શાંતિ અર્પે અને પરિવાર ઉપર આવી પટેલ દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ અર્પે તેવી મા ઉમાને પ્રાર્થના.

પરમ શ્રદ્ધાંજલિ સહ....

ऊંઠ શાંતિ.... ઊંઠ શાંતિ.... ઊંઠ શાંતિ....

મહિભાઈ ઈ. પટેલ ‘મમ્મી’

ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ

શ્રી ઉમિયા માતાજી સંસ્થાન, ઊંઝા

આપણા સર્વેના ડૉ. કનુભાઈ

વિહૃલભાઈ અં. પટેલ

મારા માટે ડૉ. કનુભાઈના સમાચાર સ્વીકારવા ખૂબ જ અધરા છે. એમનો વિચાર કરું છું ત્યારે એમ થાય છે કે નન્મતાવાળો હસતો હેઠેરો ખેખાર જોવા નહિ મળે ? કુદરત આપણા ઉપર આટલી બધી કેમ કોપાયમાન થઈ હશે ? તેને પણ કોઈ કારણ હશે જ.

દરેક કુટુંબની પ્રથા હોય છે. આપણે સર્વ આપણા વાતાવરણમાંથી અપનાવેલા સંસ્કારો લઈને જીવીએ છીએ. ડૉ. કનુભાઈનો જન્મ અત્યંત સેવાભાવી પૂ. ધનાભાઈ વકીલના ત્યાં થયેલો. પૂ. ધનાભાઈ વકીલે આપણી સંસ્થાને પોતાનું ઘર માનેલું. આપણે જેમ આપણા ઘરને વ્યવસ્થિત કરીને શાશ્વત પૂરેપૂરો પ્રયત્ન કરીએ તેવો જ પ્રયત્ન ધનાભાઈ વકીલે આપણી સંસ્થા માટે કરેલો. આ જ સંસ્કાર, આ જ પ્રથા ડૉ. કનુભાઈ, તેમના ભાઈ અને તેમની બહેને પણ ચાલુ રાખી છે. સ્વ. પૂ. ધનાભાઈ વકીલના કુટુંબ પાઈએ પાઈ બચાવીને આપણને ખોજે ને ખોજે દાન આપ્યું છે. આ લખતાં મને ડૉ. કનુભાઈએ કહેલી વાત યાદ આવે છે. તેમનાં ઝોઈ કે નજીકનાં ઝોઈની વાત હતી. તે શિક્ષિકા હતાં અને નિવૃત્ત થયાં પછી તેમને મળતા પેન્શનનો મોટો ભાગ આપણી સંસ્થાને દાનમાં આપતાં. મોટી ઉમરે ચાલવું અધ્યાતું હતું, ત્યારે પણ રિસ્કામાં કે ઘોડાગાડીમાં બેસવાના બદલે દુઃખી થઈને પણ ચાલતાં. ડૉ. કનુભાઈએ તેમને આની ટકોર પણ કરી. તમે દુઃખી ન થશો, કરીવાળા જરૂર પડ્યે પૈસા શોધી લાવશો, ત્યારે તેમનાં ઝોઈએ જણાયું, “મારા રિસ્કાના ભાડાના પૈસા જરૂરિયાતવાળા વિદ્યાર્થીને ઘણા કામમાં આવે.” આ સ્વ. પૂ. ધનાભાઈ વકીલનું કુટુંબ. આવા કુટુંબોના કારણે આપણે બધાં ઊજાણાં લાગીએ છીએ. આ પ્રથા ડૉ. કનુભાઈએ પણ આગળ ધ્યાવી છે. પોતાના દુઃખની જરાયે પરવા કર્યા વગર અમેરિકામાં જઈને આપણા માટે કરોડો રૂપિયાનાં દાન લઈ આવ્યા.

આપણી સંસ્થા ચલાવવા માટે ફંડફાળો એકલો જ અગત્યનો નથી, અગત્યના વિચારો પણ જરૂરી છે. ડૉ. કનુભાઈ હંમેશાં સંશોધન ઉપર ભાર મૂકતા. સંશોધનનાં સારાં પરિણામોની પેટન્ટ મેળવવી જરૂરી છે. આ પેટન્ટ ઉપરથી કમાણી થાય અને તેમાંથી યુનિવર્સિટી ચાલે. આ

વિચાર વારંવાર જણાવતા. સંશોધન ઉપર ભાર મૂકનાર ડૉ. કનુભાઈ જેવો શિક્ષાશકેત્રો બીજો મેં કોઈ જોયો નથી. જાણે કે યુનિવર્સિટીઓની ઓળખ તેમના ત્યાં થયેલા સંશોધન ઉપરથી જ થાય છે. આશા રાખ્યું કે તેમની આશા ફળે. આવું સ્ટેન્ફર્ડ યુનિવર્સિટી, કેલફોર્નિયા સાથે બન્યું છે. તેના હોશિયાર વિદ્યાર્થીઓએ સ્ટેન્ફર્ડની બાજુમાં જ આવેલી સિલિકોન વેલીમાં ઘણી મોટી કંપનીઓ સ્થાપી અને દુનિયાને ઘણી મોટી ભેટો આપીને ઘણી મોટી કમાણી કરી છે. જેમાંનો થોડાક પેટન્ટનોની રોયલ્ટી પેટે સ્ટેન્ફર્ડને ઘણા પૈસા આડકતરી રીતે મળે છે. આવું આપણા માટે પણ બની શકે.

બીજો ડૉ. કનુભાઈનો અગત્યનો વિચાર આર્થિક રીતે નબળા કુટુંબમાંથી આવતા વિદ્યાર્થીઓને મદદ કરવાનો છે. આવા વિદ્યાર્થીઓ માટે કનુભાઈને ખાસ લાગણી હતી. ડૉ. કનુભાઈનું ચાલતું હોત તો તેવા વિદ્યાર્થીઓનું બધું જ દુઃખ લઈ લેત ! એમણે આવા વિદ્યાર્થીઓને ખાસ મદદ કરવા ફંડ શરૂ કર્યું છે અને તેમજો શરૂઆત જ પોતાના દશ લાખ રૂપિયા આપીને કરી છે.

તેમનાં લખાણોમાં પણ માનવતા નીતરતી દેખાય છે. વિદ્યાર્થીઓના શારીરિક શ્રમ માટે ચિંતા વ્યક્ત પણ કરતા. તેમનાં પ્રેરણાધારી ભાષણોમાં ગજલો, કાલ્યો સાંભળવા મળતાં. તેઓ ખૂબ જ અભ્યાસ કરનારા સર્ફન ડોક્ટર હતા. તેમનાં પત્ની સવિતાબહેન પણ મળતાવડા સ્વભાવનાં છે. કોઈ-કોઈ વખત તબિયતના સમાચાર પૂછવા ઝોન કરતો. છોલ્યે તેમની તબિયતના કારણો ઝોન ન કરતો. આખરે ન રહેવાતાં ઝોન કર્યો, પણ જવાબ ન મળતાં ઝોન મૂકી દીધો. બે વખત આવું બન્યું. બીજા દિવસે સામેથી સવિતાબહેન અમને ઝોન કર્યો. બધી વાતચીત કરી. એવું લાગ્યું કે સવિતાબહેન બધી રીતે તેયાર છે. આ ઝોન પછી છ કલાકે વલ્લભભાઈનો ડૉ. કનુભાઈના સમાચારનો સંદેશો મળ્યો.

આપણાં બધાંનાં માટે ડૉ. કનુભાઈનો હસતો ચહેરો, નમ સ્વભાવ અને વિદ્યા ભરેલાં પ્રોત્સાહિત ભાષણો કાયમ માટે યાદ રહેશે.

બહુમુખી પ્રતિભાસંપન્ન તથા સેવાપરાયણ વ્યક્તિત્વ

ડૉ. મણીભાઈ એસ. પટેલ

સમાજમાં ત્રણ પ્રકારની વ્યક્તિઓ હોય છે. જે વ્યક્તિ સમાજ પાસેથી જેટલું લે છે, એટલું જ જો તે સમાજને પાછું આપે, તો તે એક સાધારણ માણસ છે. સમાજ પાસેથી જેટલું લે તેના કરતાં કંઈક વધારે પાછું આપે તો તે વિશ્રિષ્ટ સારો માણસ ગણાય અને જે વ્યક્તિ પોતાનું સમસ્ત જીવન સમાજસેવામાં અર્પણ કરે અને બદલામાં કશું જ ન મેળવવાની ઈચ્છા રાખે, તો તેને સર્વશ્રેષ્ઠ વ્યક્તિ કહેવાય. ડૉ. કનુભાઈ ત્રીજા પ્રકારના ગરવા માણસ હતા. તેમણે સારો જ પોતાનું જીવન સમાજના ચરણે ધરી દીધું હતું. એક ડોક્ટર તરીકે વિનમ્ર સમાજસેવક બનીને રહ્યા હતા.

ડૉ. કનુભાઈનો (કનૈયાલાલ) જન્મ તા. 08/04/1947ના રોજ થયો હતો. તેમણે ધોરણ-11 સુધી સર્વ વિદ્યાલય, કડીમાં અભ્યાસ કર્યો હતો. ત્યારબાદ ગુજરાત કોલેજમાં બે વર્ષ અભ્યાસ કર્યો હતો. ઉચ્ચ મેરિટના કારણે તેમને ગુજરાતની શ્રેષ્ઠ બી. એ. મેડિકલ કોલેજ, અમદાવાદમાં પ્રવેશ મળ્યો હતો. તેમના માતૃશ્રી મંગળાબહેનની તથિયત સારી રહેતી નહોતી. એટલે તેમનાં લગ્ન મેડિકલમાં અભ્યાસના પ્રથમ વર્ષ દરમિયાન તારીખ 25/04/1966ના રોજ શ્રીમતી સવિતાબહેન સાથે કરવામાં આવ્યાં હતાં. તેમના માતૃશ્રીનું દેહાવસાન તારીખ 3/2/1967ના રોજ થતાં શ્રીમતી સવિતાબહેનની કોટુંબિક જવાબદારી વધી ગઈ હતી. એ સમયે લીલાબહેન અને પ્રભાબહેનનો સહારો ઉપયોગી થયો હતો. બી. એ. મેડિકલમાંથી એમ.બી.બી.એસ. નો અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યા બાદ અમદાવાદમાં પ્રારંભમાં પોતાના મકાનમાં પ્રેર્ઝિસ શરૂ કરી અને ત્યાર બાદ તેમણે મીઠાખળીમાં દવાખાનું શરૂ કર્યું હતું.

સ્વ. ધનાભાઈ સાહેબે કડીમાં 1947માં વકીલાત શરૂ કરી હતી. ટૂંક સમયમાં વકીલ વર્તુળમાં સૌના પ્રિય બન્યા અને તેથી અધિક કડી વિસ્તારમાં ખેડૂતોના હમદર્દ વકીલ તરીકે ભારે લોકચાહના પાણ્યા હતા. વકીલાતની સાથે સર્વ વિદ્યાલય અને ગૌશાળાને સમર્પિત બની રહ્યા

હતા. કડીમાં મારું દવાખાનું અને તેમનું નિવાસસ્થાન નજીકમાં હોવાથી હું ક્યારેક તેમને મળવા જતો હતો. ડૉ. કનુભાઈ બાપુજીને કડીમાં મળવા આવે ત્યારે મને ખાસ મળવા દવાખાને આવતા હતા. અમારી વચ્ચે સમાજ અને સર્વ વિદ્યાલયની ચર્ચાઓ થતી. જેના કારણે અમારા સંબંધો ગાડ બન્યા હતા.

ગુજરાત ગૌશાળામાં તિથિદાનના પ્રાણોત્તા પૂજય વકીલ શ્રી ધનાભાઈ સાહેબ હતા, જ્યારે ગૌશાળામાં તકૃતીદાન અને ગૌદાનની યોજના શરૂ કરવાનો યશ ડૉ. કનુભાઈના શિરે રહે છે. તેમણે પોતે ઉદાર હાથે ફણો આઘ્યો અને અપાય્યો પણ છે. શ્રીમતી સવિતાબહેન હુમેશાં તકૃતીદાનમાં અંગત નામ નહિ જ, પણ પરિવારના નામનો આગાહ રાખતાં હોવાથી તેમની ઈચ્છા અનુસાર નામાંકન કરવામાં આવેલ છે. સ્વ. ધનાભાઈ સાહેબના પરિવારના સભ્યોએ તેમજ ડૉ. કનુભાઈએ ગજોશપુરામાં સ્ક્લુલ તેમજ આર્દ્ધ ગામ કરવામાં, બહુવિધ રીતે યોગદાન આપેલ છે. ખાસ તો આર્થિક ઉપરાંત વિવિધ અધિકારીશ્રીઓ સાથે પોતાના અંગત સંબંધો ખપમાં લાવીને ગ્રામવિકાસ માટે સતત પ્રયત્નશીલ બની રહ્યા હતા. પોતાના પિતાની માફિક ડૉ. કનુભાઈનો વતનપ્રેમ અદભૂત હતો. પેલી સુપ્રસિદ્ધ સૂક્ષ્મતા ‘જનની જન્મભૂમિશ્ર સ્વર્ગદ્વારિ ગરીયસી’ તેમના જીવન વચ્ચાર સાથે વણાઈ ગઈ હતી.

ડૉ.ઇપણ સમાજસેવી સંસ્થાના વિકાસ માટે આર્થિક સંદર્ભતા પ્રાથમિક આવશ્યકતા છે. સર્વ વિદ્યાલય માટે આર્થિક બંડોળ મેળવવા 1982માં સ્વ. ધનાભાઈ વકીલ અને સ્વ. મોહનભાઈ સાહેબ અમેરિકાના પ્રવાસે ગયા હતા. તેઓ તેમની પુત્રી પ્રભાબહેન ભરતકુમારને ત્યાં રોકાયા હતા. આ બંને મહાનુભાવોના પ્રેમને વશ થઈ તેમના સેહીજનો, ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ વગેરેએ રૂપિયા 11 લાખ ઉપરાંત ફેડ આપીને દાનની જોળી છલકાવી દીધી હતી.

1998 માં સ્વ. માણેકલાલ સાહેબ, સ્વ.

મોહનભાઈ સાહેબ અને ડૉ. કનુભાઈ અમેરિકા ગયા હતા. આર. કે. પટેલને ત્યાં રહ્યા હતા. આર. કે. ની તબિયત નરમ રહેતી હતી. સરસાવના લોદરિયા પરિવારે ગાંધીનગરમાં હોસ્પિટ બનાવવા માટે 26 લાખનું ડોનેશન આપ્યું હતું. આ યાત્રા સમયે કુલ 6 કરોડ જેટલું દાન મળવ્યું હતું. 2004માં સ્વ. માણેકલાલ સાહેબ અને ડૉ. કનુભાઈ અમેરિકા ગયા હતા. આ દાનયાત્રા પ્રસંગે આર. કે. પટેલના સહયોગથી 2.5 કરોડનું દાન શ્રી મહિતલાલ તરફથી નર્સિંગ કોલેજ માટે મેળવ્યું હતું. ત્યારથી આર. કે. ની સર્વ વિદ્યાલય પ્રત્યેની નિષ્ઠાના કારણે સદ્ગત માણેકલાલ પટેલ સાહેબ તેમને સર્વ વિદ્યાલયના અમેરિકા ખાતેના ઓંભેસેડર તરીકે ઓળખાવ્યા હતા. આ બિરુદ્ધ તેમણે સાર્થક કર્યું હતું.

ધનાભાઈ વડીલ સાહેબના અવસાન બાદ 2007માં ડૉ. કનુભાઈને અમેરિકા જવાનું થયું હતું. પ્રવાસ દરમિયાન બે વખત Angina પેઇન થયેલ. એટલે ચિ. મૌલિકને ત્યાં આરામ કર્યો. આર. કે.ના આગહથી ન્યૂયોર્કથી શિકાગો જવાનું થયું હતું. ખેનમાં જતી વખત હાઈનું પેઇન આવ્યું. Sorbitote લઈને બેઠા પણ ભગવાનની દયાથી પેઇન બંધ થયું ગયું. તે સમયે શ્રીમતી સવિતાબહેન તેમની સાથે હાજર હતાં. નાજુક તબિયત હોવા છતાં તેમના મનમાં કોઈ ડર નહોતો. આવી વિકટ શારીરિક સ્થિતિમાં પણ પોતાના જાનની પરવા કર્યા તિના સર્વ વિદ્યાલય માટે સતત દોડતા રહી મોટાં દાન મેળવતા રહ્યા હતા.

18 ઓગસ્ટ 2018માં વિદૃષ સોમાઝી ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ટેકનોલોજી એન્ડ રિસર્ચ (કરી) ની શરૂઆત કરવામાં આવી. આ કોલેજ હેતુ અને સંસ્થાનની અન્ય કાર્યો હેતુ મોટા ફંડની આવશ્યકતા ઊભી થતાં શ્રી વલ્લભભાઈ, ડૉ. કનુભાઈ અને કુલસચિવ એસ. કે. મંત્રાલા અમેરિકા ગયા હતા. તે સમયે લગભગ 33 કરોડ જેટલું માત્રબર ડોનેશન તેમણે મેળવ્યું હતું. ડૉ. કનુભાઈ ખૂબ જ થાકી ગયા હતા અને એક અછવાડિયા જેટલો આરામ ચિ. દીપિકાને ત્યાં કર્યા બાદ સાટેમ્બરમાં પરત આવ્યા હતા. આમ, આ બધી ઘટનાઓ ઉપરથી આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે પોતાનું નાદુરસ્ત સ્વાસ્થ્ય હોવા છતાં સંસ્થા માટે સતત કાર્યશીલ બની રહ્યા હતા.

સંસ્થાનું છિત તેમના હૈયામાં વસ્યું હતું.

તા. 6/4/2023ના દિને ધનાભાઈ સાહેબનો સન્માન સમારંભ ગાંધીનગર ખાતે યોજવામાં આવ્યો હતો. આ સમારોહમાં ગણેશપુરા ગામ ઉમટી પડવાની સાથે તેમનાં સ્નેહજનો, સંસ્થાના કર્મચારીઓ, નગરજનો વગેરેથી સભા મંડપ ભરાઈ ગયો હતો. તે સમયે મને સન્માન કરવાનો અને પ્રાચારિક પ્રવચન કરવાની તક મળી હતી. આ તક અને આ દિવસ મારા જીવનનો યાદગાર દિવસ બની રહ્યો છે.

ડૉ. કનુભાઈના મેડિકલ કોલેજના સહઅભ્યાસી મિત્રો ડૉ. જયંતીભાઈ, ડૉ. રમણભાઈ, ડૉ. મોહનભાઈ (પાટણ) અને ડૉ. રામભાઈ (ચરાડા) વગેરે. આ સૌની મિત્રાચારી ઉદાહરણસ્વરૂપ બની રહી હતી. પરસ્પરની સદ્ગતા સ્પર્શી જતી અનુભવી છે.

સર્વ વિદ્યાલયના વ્યવસ્થાપક મંડળ તેમજ સાધારણ સભાની તારીખ નક્કી કરવામાં સ્વ. મોહનભાઈ સાહેબ, શ્રી મનુભાઈ સાહેબ તેમજ ડૉ. કનુભાઈની અનુકૂળતા પ્રમાણે રાખવામાં આવતી હતી, કે જેથી તેમની હાજરીનો લાભ મળે. આ બધી સભાઓમાં તેમનું મહામૂલું માર્ગદર્શન મળી રહેતું.

ડૉ. કનુભાઈની યાદશક્તિ ગજબની. કઈ વ્યક્તિ પાસેથી કેટલું અને ક્યારે દાન આવ્યું, કઈ સંસ્થામાં નામકરણ કરવામાં આવ્યું વગેરે માહિતી તેમના હેચે અને હોઠે રહેતી. આ બધી જ વિગતો પોતાનાં કક્તવ્યોમાં વાણી લઈ રજૂ કરતા હોઈ આપણે કોઈ રસિક વાર્તા સંભળતા હોઈએ તેવી શૈલીમાં રજૂ કરતા હોવાથી સંભળનારે મનમાં ભાવ પેદા થતો કે દાતા વિશે હજુ વધુ માહિતી આપે તો સારું. તેઓ કરીની એન્જિનિયરિંગ કોલેજની કેટલી પ્રગતિ થઈ છે તેની જાણકારી હેતુ સામાન્ય રીતે શનિવારે ચિ. મૌલિક સાથે કરી આવતા. અમે કોલેજ વિશેની તેમજ અન્ય આનુસંગિક ચર્ચાઓ કરતા. શ્રી વલ્લભભાઈ હાજર હોય, તે પણ થોડો સમય કાઢીને મળવા આવતા. કામમાં વ્યસ્ત હોવાને કારણે ઓફિસમાં પરત થતાં કહેતા જતા કે માણિકાકા તમારે ડૉ. કનુભાઈ સાથે ભોજનમાં કંપની આપવાની છે. કનુભાઈ પ્રમાણમાં ઓછું અને સારું ભોજન લેતા.

ડૉ. કનુભાઈની બીમારીના સમાચાર મળતાં સર્વ

વિદ્યાલય પરિવાર શોકસંતપ્ત બની ગયો હતો. શ્રી વલ્લભભાઈ, ડૉ. કનુભાઈના પરિવાર સાથે સતત સંપર્કમાં રહ્યા છે. શ્રીમતી સવિતાબહેનનો ફોન શ્રી વલ્લભભાઈ પર જાય ત્યારે તેઓ અગત્યનું કામ પડતું મૂકીને તેમના નિવાસે જતા. અમને કનુભાઈની તબિયતની સંપૂર્ણ માહિતી વલ્લભભાઈ પાસેથી મળતી. તેઓશ્રી ડૉ. કનુભાઈને મળવાનું આયોજન કરતા. શ્રીમતી સવિતાબહેન દરેકને ડૉ. કનુભાઈ વિશે ફોન પર માહિતી આપતા રહેવાની સાથે તેમની સેવા કરવામાં તેમણે રાત દિવસ જોપાં નથી. શિ. મૌલિક, શિ. પારુલ, શ્રી વિજયભાઈ વગેરેએ ખડે પગે તેમની સેવા કરી છે.

ડૉ. કનુભાઈની હાજરીમાં જ તેમના પિતાશ્રી સ્વ. વકીલ ધનાભાઈ પટેલ સમૃતિગ્રંથનું ઝડપથી મુદ્રણ કરાવીને વિમોચન કરાવવામાં વલ્લભભાઈની દુર્દેશિતા અભિનંદનીય બની રહે છે. આ પ્રસંગે ડૉ. કનુભાઈએ

રાજ્યો વક્ત કર્યો હતો. સમૃતિગ્રંથ જોઈને તેમની આંખોમાં હર્ષનાં આંસુ ઊભરી આવ્યાં તે જોતાં જ અમારી આંખો પણ ભીની થઈ ગઈ હતી. આ સમૃતિગ્રંથનાં દર્શન કર્યા બાદ થોડાક દિવસોમાં તેમણે આ દુનિયા છોડી દીધી હતી. આપણી સંસ્થાને તેમની ભારે મોટી ખોટ પડશે. મને અંગત રીતે પણ તેમની ખોટ પડી છે. તેમની ખોટ કયારેય પુરાવાની નથી જ. તેઓ ધૂપસળી જેવું જીવન જીવી ગયા. અને મહેક મૂકતા ગયા. આપણે તેમના વિચારોનો – આદર્શોનો અમલ કરીએ એ જ સાચી શ્રદ્ધાંજલિ. પ્રભુ તેમના આત્માને શાંતિ અર્પે એવી પ્રાર્થના.

ડૉ. મણિભાઈ એસ. પટેલ

મંત્રીશ્રી,
સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી
મો. ૮૪૨૭૫૪૭૬૨૭

આવા પ્રમુખ મળવા મુશ્કેલ છે

ડૉ. જયંતીભાઈ એમ. પટેલ

ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબ આપણા ગુજર ઘ્યાત ‘સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ’, કરીના સદ્ગત પ્રમુખશ્રી. તેમણે આપણા આ મંડળ - ગાંધીનગર શાખા સહિત - અને તેની અનેકવિધ સમિતિઓમાં બહુમૂલ્ય સેવાઓ આપી હતી. હીકિતમાં આ મંડળ તેમની સેવાઓ મેળવી ધન્ય બન્યું છે. મંડળ ગૌરવ અનુભવે છે કે ડૉ. કનુભાઈએ વિવિધ હોદ્દોઓ ઉપર સેવાઓ આપીને તે-તે ક્ષેત્રોને રણીયાત કર્યા છે. ખાસ ગર્વ લેવા જેવી બાબત એ છે કે તેમની બૌદ્ધિકપ્રતિભા અને આગવી વિચારશક્તિથી પ્રભાવિત થતાં આપણા આર્થિક ચોરમેન સદ્ગત પૂ. શ્રી. માણેકલાલ સાહેબે તેમને ‘કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય’ના ડાયરેક્ટર (કુલપતિ)નું પદ શોભાવવા આગાહ કરતાં આ ગૌરવશીલપદ તેમણે શોભાવ્યું હતું. તેમણે આ મંડળ માટે - પોતાની માતૃસંસ્થા સર્વ વિદ્યાલય માટે જાત સમર્પિત કરી દીધી હતી. તેમની નજરમાં સર્વ વિદ્યાલય સદાય રમતું અમે જોયું છે. સર્વ વિદ્યાલયને તેમણે સ્વયં, પોતાનાં કુટુંબીજનો

- સગાંસંબંધીઓ ઉપરાંત પરિચિતો કે અપરિચિતો પાસેથી ઘણું દાન મેળવી આયું છે, જેના આપણે સૌ સાક્ષી છીએ. અલબત્ત, તેમનાં આ પુષ્યકાર્યમાં પૂ. માણેકલાલ સાહેબ, પૂ. મોહનભાઈ સાહેબ, શ્રી સરદારભાઈ અને તેમની સાથે મંડળના અન્ય મોવડીઓ, સેહીજનો વગેરેની ભારે મોટી હુંફ રહી જ છે.

આવા ગરવા ડૉ. કનુભાઈ, ડૉ. રમશભાઈ અને હું (ડૉ. જયંતીભાઈ) સર્વ વિદ્યાલયમાં અને ત્યાર બાદ બી. જે. મેડિકલ કોલેજમાં સહાધ્યાયીઓ હતા. મેટ્રિક બાદ તેમણે કોલેજનાં પ્રથમ બે વર્ષ ગુજરાત કોલેજ અને અમે એમ. જી. સાયન્સ ઇન્સ્ટિટ્યુટમાં અભ્યાસ કર્યો હતો. અમે માત્ર સહાધ્યાયી જ નહીં, અંતરંગ મિત્રો હતા. અમારી વર્ષે સેહુપૂર્ણ સંબંધો સહજતાથી જળવાઈ રહ્યા હતા. આ પાછળનું મુખ્ય કારણ સર્વ વિદ્યાલયના સંસ્કાર અને ખાસ તો સર્વ વિદ્યાલયની સેવા કરવી એ અમારું લક્ષ્ય રહ્યું હતું. કનુભાઈએ મીઠાખણી - અમદાવાદમાં, અને અમે બંનેએ કરીમાં પ્રેક્ટિસ શરૂ કરી. રમશભાઈ

અને મારું વતન કરણનગર, જ્યારે કનુભાઈનું વતન ગણોશપુરા, તા. કડી. કનુભાઈના પિતાશ્રી કડીમાં વકીલાત કરતા હોઈ તેઓશ્રી કડીમાં નિવાસ કરતા, જ્યારે એસ.વી. માં અભ્યાસ દરમિયાન અમે બંને કરણનગરથી અપડાઉન કરતા. બી. જે. મેડિકલમાં અભ્યાસના બીજા વર્ષ દરમિયાન કનુભાઈનાં માતૃશ્રીનું અવસાન થયું હતું. તેમણે મેડિકલનો અત્યાસ પૂર્ણ કર્યા બાદ અમદાવાદમાં પ્રેક્ટિસ શરૂ કરતાં તેમના પિતાશ્રીએ વકીલાત બંધ કરી કનુભાઈ સાથે અમદાવાદમાં રહેવાનું શરૂ કર્યું. તેમના પિતાશ્રી વકીલ ધનાભાઈ સાહેબ કડીમાં વકીલાત શરૂ કરવાની સાથે સર્વ વિદ્યાલયને સમર્પિત બની રહ્યા હતા. કડી છોડ્યા પણ પણ સર્વ વિદ્યાલય કાજે કડીમાં આવવાનું તેમણે ચાલુ જ રાખ્યું હતું. આયખાના અંત સુધી સર્વ વિદ્યાલયને પોતાની સેવાઓ આપતા રહ્યા હતા. પિતાશ્રીનો આ ગુડા તેમનામાં તંતોતંત ઊતરી આવ્યો હતો. તેમણે પિતાનો વારસો સાચા અર્થમાં દીપાવ્યો છે.

ડૉ. કનુભાઈ અભ્યાસમાં તેજસ્વી રહેવાની સાથે ઈતર પ્રવૃત્તિઓમાં પણ સક્રિય રહેતા. ચૂંટણીના ખેલાડી. અમારા મિત્રવર્તુલમાં જે કોઈ ચૂંટણી લડવાની ઈચ્છા દર્શાવે તેને જીતાડે જ. કોલેજ હોસ્પિટના ‘એ’ બ્લોકમાં અમે રહેતા. અમારો મેડિકલનો વિદ્યાર્થીકાળ આજે પણ અમારા માનસપટલ ઉપર તરોતાજ છે. કનુભાઈ અમારા ગ્રૂપલીડર. તેમની યુવાસહજ મર્સ્ટીની સાથે સામાજિક પ્રૌઢતા – ડાખાપણ, અમને વિચાર કરતા મૂકી દે તેવાં. તેમનું આ ડાખાપણ વાતોમાં નહીં, પરંતુ કાર્યમાં પરિણામતું અમે જોયું છે. અભ્યાસમાં તેજસ્વી હોવાથી એમ.બી.બી.એસ. પૂર્ણ કર્યા બાદ ઉચ્ચ અભ્યાસ ચાલુ રાખ્યો કોઈ વિષયકોના નિષ્ણાત બની શક્યા હોત, પરંતુ સામાજિક જવાબદારીઓને ધ્યાને લઈ અમદાવાદમાં પ્રેક્ટિસ શરૂ કરીને પોતાના કુટુંબને પોતાની જરૂરિયાતની પૂર્તિ કરવામાં પોતાનો ધર્મ માની જિંદગીપર્યત નિભાવતા રહ્યા હતા.

મારા પ્રત્યક્ષ અનુભવે નોંધું છું કે ડૉ. કનુભાઈ એક ઉમદા માનવ હોવાની સાથે સેવાપરાયણ ડોક્ટર પણ હતા. પોતાનાં કુટુંબીજનો, સ્નેહીજનો ઉપરાંત ગરીબ દરદીઓનો ઉપચાર પ્રેમથી કરતા. દરદીઓ પાસેથી ઝી

પણ પ્રમાણમાં ઓછી વેતા. મેડિકલ એથિક્સ તેમના લોહીનો લય બની ગયું હતું.

તેમની સંગઠન શક્તિ અદ્ભુત. ભાઈચારાની લાગણી પણ ઉત્કટ. બી. જે. મેડિકલ કોલેજમાં 1965માં પ્રવેશ મેળવેલ વિદ્યાર્થીઓ સાથે તેમણે જીવંત સંપર્ક બનાવી રાખ્યો હતો. આ બેચના વિદ્યાર્થીઓ વચ્ચે પરસ્પર ભાઈચારો ડેળવાતો રહે, એકબીજાના ઉપયોગી થવાય અને એક પરિવારની ભાવના ડેળવાય અને અકંબંધ રહે તેવા દુર્ઘટનાશીલ વિચાર સાથે તેમણે આ બેચના વિદ્યાર્થીઓ માટે સ્નેહમિલનનો કાર્યક્રમ સહાયાથીઓ સાથે વિચાર-વિમર્શ કરીને તેથાર કર્યો અને ડિયાન્નિત કર્યો અને તે પણ માત્ર એક વખત નહીં, તેમણે સતત ૨૫ વર્ષ તેનું નેતૃત્વ પૂરું પાડ્યું. અસંભવને તેમણે સંભવ કરી આપ્યું. છેલ્લે તેમણે 1965ની બેચને 2015માં ૫૦ વર્ષ પૂર્ણ થતાં આ કાર્યક્રમનું આયોજન રહી. એમ. કોલેજ ઓફ નર્સિંગ, ગાંધીનગરમાં કર્યું હતું, જેમાં વિદેશોમાં સ્થાયી થયેલા ઘણા ડોક્ટરો હાજર રહ્યા હતા. તેમના જ નેતૃત્વ હેઠળ બી. જે. મેડિકલ કોલેજમાં અમને ભણવતા અધ્યાપકો – ગુરુજનોના સન્માન સમારોહનું આયોજન પણ કરવામાં આવ્યું હતું. આ કાર્યક્રમ બી. જે. મેડિકલના ઈતિહાસમાં સૌપ્રથમ વખત આયોજિત કરવામાં આવ્યો હતો. આ સમારોહમાં ઉપસ્થિત સૌની આંખો આર્દ્ધ બની ગઈ હતી. ભાવસભર અને કલ્યાનાતીત સમારોહ સાથે જ દર્શનીય બન્યો હતો.

ડૉ. કનુભાઈ એક રમતવીર જેવું શરીર સૌછાહી ધરાવતા હતા. સોહામણા પણ હતા, પરંતુ હદ્દય નબળું હતું. પરિણામે તેમને ત્રણ સ્ટેન્ટ મૂકવામાં આવ્યાં હતાં. કમરની ગાદ્યીની પણ થોડીક તકલીફ રહેતી. પોતે વ્યવસાયે તજ્જ્ઞ ડોક્ટર હોવાથી પોતાની શારીરિક ક્ષમતા-અક્ષમતાથી સુપરિચિત હોવા છતાં શારીરિક મર્યાદાઓને ધ્યાને લીધા સિવાય સર્વ વિદ્યાલય માટે ૨૪ x ૭ તેથાર જ રહે. અમેરિકા ગયા ત્યારે ત્યાં હળવો એટેક અનુભવ્યો હતો. આ દરમિયાન એક મોટું દાન મળવાની સંભાવના પેદા થઈ, પરંતુ પોતાની શારીરિક સ્થિતિ જોતાં પ્રવાસ કરવો હિતાવહ ન હોવા છતાં ઈશ્વર ભરોસે હિમત રાખીને પ્રવાસ જેડીને સંસ્થા માટે મોટું દાન મેળવી લાવ્યા હતાં. આ છે ડૉ. કનુભાઈની સંસ્થાભક્તિ. દાન

મેળવવામાં તેમના સમરસતાપૂર્ણ હુંફણા સંબંધો, માનવીય સૂઝબૂજ, લાગણીપૂર્કનો સ્વભાવ અને અનાગ્રહી પ્રકૃતિના કારણે ધાર્યા કરતાં અધિક રકમનું દાન મેળવી શકતા હતા. તેઓશ્રી પ્રસંગોપાત્રાનાં ઉદ્ભોધનોમાં અધ્યાપકોને સંશોધન કરવા ખાસ પ્રોત્સાહિત કરતા કે જેનાથી મોટું રેવન્યુ મળતાં વિદ્યાર્થીઓને મફતથાં - કોઈ જાતની ફી લીધા ચિવાય - ભણવી શકાય. વહીવટમાં કરકસરના આગ્રહી પણ ખરા. સૌને સાથે રાખીને કાર્યશીલ રહેતા. આપણા યુવા ચેરમેન શ્રી સરદારભાઈ સાથે ખબેખલો મિલાવી સંસ્થાના છિતમાં સદાય ચિંતા અને ચિંતન કરતા રહેતા હતા. તેમની ઉદાહરણસ્વરૂપ જોડી ખંડિત થઈ. સૌ સાથે હળવાશથી વાતો કરે. કોઈ પદ કે માનમોભાનો ઉંડે-ઉંડે પણ અણસાર જોવા ન મળે. સંસ્થાને આવા

સમર્પિત, કર્મઠ, પરોપકારી અને દસ્તિસંપન્ન પ્રમુખ મળવા મુશ્કેલ છે. તેઓશ્રી અગરબાતી જેવું જીવન જીવી ગયા. આવા ગૌરવપૂત ડૉ. કનુભાઈ - સર્વ વિદ્યાલયર્પી ગોવર્ધનધારીનું નિધન આપણ સૌ માટે અસાધ થઈ પડ્યું છે. ઈશ્વર આગળ આપણે સૌ પામર છીએ. આપણે ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરીએ કે આપણને તેમનાં આદર્યો - અધૂરાં કાર્યો પૂર્ણ કરવાની શક્તિ આપે, અને આ સાથે જ પૂર્ણ સિવિલાબહેન અને તેમનાં પરિવારજનોને દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ આપે તેવી ઈશ્વરને પ્રાર્થના.

ડૉ. જીયંતીભાઈ અમ. પટેલ
મંત્રી, કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉતેજક મંડળ
૫૪, સરદાર સોસાયટી, કરી
મો. ૮૮૨૦૬૧૪૦૬૫

પરમ મિત્ર અને સર્વ વિદ્યાલયના ગૌરવપુરુષ

ડૉ. રમણભાઈ પટેલ

મારા પરમ મિત્ર ડૉ. કનુભાઈ આપણી વચ્ચે નથી. આ વાત મારું હુદય માનવા તૈયાર નથી, પરંતુ ભગવાને ગીતામાં કહ્યું છે કે,

જાતસ્ય હિ ધુરો મૃત્યુર્ધ્વં જન્મ મૃત્યુ ચ ।
તસ્માદપરિહાર્યંદર્થે ન ત્વં શોચિતુમહર્સિ ॥ ૨.૨૭ ॥

(જેનો જન્મ છે તેનું મરણ નિશ્ચિત છે, તેમજ જેનું મરણ તેનો જન્મ પણ નિશ્ચિત છે. એટલે આ અપરિહાર્ય વસ્તુને માટે શોક કરવો તે યોગ્ય નથી. એ સનાતન સત્ય આપણે સ્વીકારવું પડે.)

ભાઈશ્રી કનુભાઈ સાથે અમે અમારાં જીવનનાં મહત્તમ વર્ષો સાથે પસાર કર્યા. વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં અમે - હું, ડૉ. કનુભાઈ તથા ડૉ. જીયંતીભાઈ - સર્વ વિદ્યાલયમાં સહાય્યાથી હતા. બી. જે. મેડિકલ કોલેજમાં તેમજ હોસ્પિટમાં અમે સાથે હતા. શાળા જીવનમાં પણ તેમનો સ્વભાવ માયાળું તથા હસમુખો હતો. તે સમયે અમે સારા મિત્રો હતા. તેમના પિતાશ્રી વકીલ ધનાભાઈ પટેલ તે સમયે અમારા કિડી કોલેજમાં નિવાસ કરતા હતા. કનુભાઈ તે સમયે

શહેરમાંથી સાઈકલ લઈને આવતા. હું અને જીયંતીભાઈ કરણજનગરથી રોજ પાંચ કિલોમીટર ચાલીને આવતા-જતા. મને યાદ છે કે તે સમયે અમને એમની સાઈકલ ચલાવવા માટે અવારનવાર આપતા, જે સમયે અમારા માટે ખૂબ આનંદની વાત હતી.

ડૉ. કનુભાઈનો સ્વભાવ વિદ્યાર્થી-અવસ્થામાં જ સેવાપરાયણ, મિલનસાર, હસમુખો ચહેરો તથા નેતૃત્વના ગુણોવાળો હતો. આ ગુણ સમૃદ્ધ તેમને તેમના પિતાશ્રી વકીલ ધનાભાઈ તરફથી વારસામાં મળી હતી. કોલેજકાળમાં બી. જે. મેડિકલ કોલેજમાં તે સમયે અમારી 1965ની સાલની બેચ્યાં ઉત્તર ગુજરાતના પાટીદાર વિદ્યાર્થીઓ અને ખાસ કરીને મહેસાણા જિલ્લાના વિદ્યાર્થીઓની એક આખી બોચ હતી. ડૉ. કનુભાઈ તે સમયે અમારા સૌના નેતા હતા. મને યાદ છે કે બી. જે. મેડિકલની વિદ્યાર્થીમંડળની ચૂંટણીમાં તેઓશ્રી સેકેટરી તરીકે ચૂંટાયા હતા.

મેં કિરીમાં દવાખાનું કર્યું હતું. તેમજો જ્યારે અમદાવાદ વસંતવિહાર સોસાયટીમાં પોતાના

નિવાસસ્થાને પ્રેક્ટિસ શરૂ કરી હતી. મારું દવાખાનું કરીમાં ડૉ. કનુભાઈના નિવાસસ્થાન મનીપુર પાસે નજીકમાં હતું. ડૉ. કનુભાઈની મિત્રતાને છિસાબે તેમનાં સૌ પરિવારજનો સાથે સારો પરિચય હતો. તેમનાં સૌ પરિવારજનો પિતાશ્રી વડીલ ધનાભાઈ, બહેનો : તારાબહેન તેમજ પ્રભાબહેન જરૂર પડે તો અવારનવાર મારા દવાખાને આવતાં હતાં. હું પણ તેમના નિવાસસ્થાને અવારનવાર જતો હતો. ડૉ. કનુભાઈના વતન ગણેશપુરામાં પણ તેમનાં કુટુંબીજનો રહેતાં હતાં. તેમના કક્ષ શિવાભાઈ, વિહૃતભાઈનાં પરિવારજનો સાથે પણ મારે સારો પરિચય હતો.

ડૉ. કનુભાઈ અવારનવાર કરી આવતા ત્યારે મારા દવાખાને અચ્યુક મને મળવા આવતા. તેઓશ્રી અમદાવાદ રહેતા હોઈ હું અને મારાં ધર્મપત્ની હસુમતી તેમના નિવાસસ્થાન વસ્તંતવિહાર સોસાયટીમાં જતાં. ડૉ. કનુભાઈનાં ધર્મપત્ની સવિતાબહેનનો સ્વભાવ પણ ખૂબ માયાળું છે. સર્વ વિદ્યાલયની સેવામાં તેઓ પણ હંમેશાં ડૉ. કનુભાઈની સાથે મિટિગેમાં આવતાં. ડૉ. કનુભાઈનાં સર્વ વિદ્યાલયનાં કાર્યમાં સવિતાબહેન તેમને હંમેશાં સાથ અને પ્રેરણા આપતાં. મારાં ધર્મપત્ની હસુમતી હંમેશાં કનુભાઈનો સેવાભાવી સ્વભાવ, પ્રસંગેનું આયોજન કરવાની આવડત તથા તેમની વક્તવ્યકળને યાદ કરીને ગુણગાન કરતાં રહે છે. મારા સુપુત્ર ડૉ. હર્ષદને પણ ડૉ. કનુભાઈ સાથે સારા સંબંધો હતા, તે પણ તેમને હંમેશાં કનુકકા તરીકે આદરથી સંબોધન કરતો અને અત્યારે પણ અવારનવાર ડૉ. કનુભાઈને યાદ કરે છે.

અમારી બી. જે. મેડિકલની સન 1965ની બેચનું દર વર્ષ રિયુનિયન થતું હતું. આ વિચાર પણ ડૉ. કનુભાઈનો હતો અને તેઓ દર વર્ષ નિયમિત અમારું રિયુનિયનનું આયોજન અમદાવાદના અમારા બે મિત્રો : ડૉ. સુકુમાર શાહ અને ડૉ. કિરણના સહકારથી કરતા હતા. અત્યારે હાલ પણ અમે સૌ દર વર્ષે, દરેક વર્ષના જાન્યુઆરીના પ્રથમ રવિવારે નિયમિત મળીએ છીએ. છેલ્લે ડૉ. કનુભાઈએ 2023ના જાન્યુઆરીમાં તેમની નાદુરસ્ત તભિયત હોવા છતાં સૌ મિત્રોને મળવા માટે તેમના પુત્ર મૌલિક તથા સવિતાભાભી સાથે હાજરી આપી હતી. અમારી 1965ની બેચના 2015માં પચાસ

વર્ષ પૂરાં થતાં અમારી બેચની ગોલ્ડન જ્યુબિલી ઉજવવા માટે બે છિવસ રિયુનિયનનું બહુ જ સફળતાપૂર્વક, યાદગાર અને અદ્ભુત આયોજન આપણી નર્સિંગ કોલેજના કેમ્પસમાં કર્યું હતું. એ સમયે અમારા અમેરિકાના મિત્રો પણ મોટી સંખ્યામાં હાજર રહ્યા હતા. સૌ મિત્રો ડૉ. કનુભાઈનું આયોજન જોઈને બહુ ખુશ થયા હતા.

કનુભાઈની સર્વ વિદ્યાલયની સેવા, દાન લાવવાની એમની આવડત તથા સર્વ વિદ્યાલયના વિવિધ પ્રસંગોનું આયોજન તથા તેમની વક્તવ્યકળાથી તો આપણે સૌ સુપેરે માહિતગાર છીએ. શરૂઆતમાં આપણા પૂર્વ ચેરમેન સ્વ. માણેકલાલસાહેબની સાથે તથા 2012 પછી હાલના આપણા ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ સાથે તેમણે ખૂબ જ ખંઠથી સર્વ વિદ્યાલયને સમર્પિત થઈને કામ કર્યું. તેમની દાન મેળવવાની કળા અદ્ભુત હતી. તેમનાં મોય ભાગના સંબંધીઓ અમેરિકા રહે છે. તેમાંના ઘણા આપણા સર્વ વિદ્યાલયના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ છે. ડૉ. કનુભાઈએ સર્વ વિદ્યાલય સંસ્થાને આર્થિક રીતે પગભર થવામાં મોટો ફણો આપ્યો છે. દરેક મિટિગમાં ડૉ. કનુભાઈ એમનું વક્તવ્ય આપવા ઊભા થાય ત્યારે દાનની બે-ત્રણ મોટી જાહેરત તો હોય જ. તેમણે આપણી સંસ્થાને કરોડો રૂપિયાનું દાન મેળવી આપ્યું છે. સર્વ વિદ્યાલય માટે દાન લેવા માટે તેમણે બે વખત અમેરિકાનો પ્રવાસ કર્યો : પ્રથમ વખત આપણા સ્વ. ચેરમેન શ્રી માણેકલાલસાહેબ સાથે અને બીજી વખતે હાલના આપણા યુવાન અને ઉત્સાહી ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ સાથે. બંને વખતે તેઓ નક્કી કરેલા ધ્યેયથી પણ વધારે દાન મેળવી લાભા હતા. આપણા અત્યારના ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈને પણ ડૉ. કનુભાઈનો સર્વ વિદ્યાલયના વહીવટમાં ટેકો તથા હુંક હતાં. શ્રી વલ્લભભાઈ હંમેશાં ડૉ. કનુભાઈને તેમની કામગીરી માટે બિરદાવતા. ગાંધીનગર કેમ્પસની જવાબદારી લગભગ ડૉ. કનુભાઈ જ સંભાળતા હોવાથી શ્રી વલ્લભભાઈ સર્વ વિદ્યાલયના વિકાસ માટે નવાં-નવાં આયોજન કરી શકતા હતા.

ડૉ. કનુભાઈ સર્વ વિદ્યાલયનો વહીવટ કરકસરપૂર્વક થાય તે માટે પ્રયત્નો કરતા હતા. તેઓ હંમેશાં કહેતા કે આપણી સર્વ વિદ્યાલય યુનિવર્સિટીના વિદ્યાર્થીઓ એવી શોધો કરે કે એ શોધોની પેટન્ટમાંથી

આપણને એવી આવક થાય કે આપણે સૌ વિદ્યાર્થીઓને કોઈ પણ જાતની ફી લીધા સિવાય ભજાવી શકીએ. તેમની એક ઈચ્છા હતી કે આપણે હોશિયાર અને ગરીબ વિદ્યાર્થીઓ માટે ફી લીધા સિવાય ભજાવી શકીએ એવી સ્કૂલ બનાવીએ અને તે માટે આપણા ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ તથા સંસ્થાના સૌ કાર્યકરો આવી સ્કૂલ માટે આયોજન કરી રહ્યા છે તથા તેના માટે દાન પણ મળવાનાં શરૂ થઈ ગયાં છે. સર્વ વિદ્યાલયની સેવા કરવા માટે તેમના સૌ પરિવારજનો, તેમના ધર્મપત્ની સવિતાબહેન, તેમનો સુપુત્ર મૌલિક, તેમની બંને બહેનો : તારાબહેન તથા પ્રભાવતીબહેન અને તેમની પુત્રીઓ : દીપિકા, પારુલ તથા કોમલ વગેરે મળતાં રહ્યાં સૌનો બહુ જ સાથ-સહકાર તથા મોટી હુંક હતાં. છેલ્લે એકાંદ વર્ષથી તથિયત સારી રહેતી નહોતી. તેમના ધર્મપત્ની સવિતાબહેન તથા પુત્ર મૌલિક ખેરખર બહુ જ સારી રીતે તેમની સેવા કરી હતી.

પૂજ્ય છગનભાના પ્રતાપે આપણા સર્વ વિદ્યાલયે સૌ વર્ષમાં ઉત્તરોત્તર ઘણી સારી પ્રગતિ કરી છે. ફક્ત છ વિદ્યાર્થીઓથી શરૂ થયેલી આપણી આ સંસ્થા સર્વ વિદ્યાલય યુનિવર્સિટી સાથે કરી અને ગાંધીનગર એમ બંને કેમ્પસમાં આશરે 52000 વિદ્યાર્થીઓને ઉત્તમ શિક્ષણ આપે છે. આશરે 5 હજારથી અધિક વિદ્યાર્થીઓ છાત્રાલયોમાં રહીને અભ્યાસ કરે છે, જ્યારે કન્યા વિદ્યાર્થીનીઓ પણ લગભગ બંને કેમ્પસમાં થઈ 2,500ની સંખ્યામાં છાત્રાલયોમાં રહી અભ્યાસ કરે છે. કન્યાકેળવણી એ છગનભાનું સ્વખ હતું. જે તેમના સમયમાં તેઓ પૂર્ણ કરી શક્યા ન હતા. તે અત્યારે પૂર્ણપણે

થઈ શક્યું છે. આ પ્રગતિ કરવા માટે આપણી સંસ્થાને સો વર્ષમાં એક-એકથી ચઢિયાતા સેવા પારાયણ વ્યવસ્થાપકો, આગેવાનો મળી આવ્યા છે. જેવા કે, પૂજ્ય છગનભાની શરૂ કરીને શ્રી રામચંદ્ર અમૃતસાહેબ, શ્રી પુરુષોત્તમદાસકાકા, શ્રી છગનભાઈ વડીલ, ડૉ. રામભાઈ, શ્રી માણેકલાલસાહેબ તથા હાલના યુવાન અને ઉત્સાહી ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ વગેરે સદ્ગનસીબે પ્રાત થતા રહ્યા છે. ડૉ. કનુભાઈ પણ આવ વિકાસપુરુષો તથા ગૌરવપુરુષોની યાદીમાં નામ ઉમેરીને આપણી વચ્ચેથી વિદ્યાય થયા. સર્વ વિદ્યાલયને તેમની બહુ મોટી ખોટ સાલશે. ખાસ કરીને આપણા ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈને તેમની ખોટ બહુ સાલશે. કારણ કે બંનેએ સાથે મળીને આપણી સંસ્થાનો વિકાસ તથા આર્થિક રીતે સક્ષમ કરવામાં બહુ જ મોટે ફાળો આપ્યો છે અને બંને એકબીજાના પૂર્ક થઈને સર્વ વિદ્યાલયની સેવા કરતા હતા.

સર્વ વિદ્યાલયના સૌ પરિવારજનોને –સૌ આચાર્યો, પ્રિન્સિપાલો, સૌ શિક્ષકગણ તથા આપણા મંડળના સૌ કાર્યકરોને તેમના પ્રત્યે ખૂબ માન અને પ્રેમની લાગણી હતી. વિરલ, નમ્ર, મૃદુભાસી, સારા વક્તા, સદાયે હસમુખો ચહેરો ધરાવતા એવા આપણા સર્વ વિદ્યાલયના ગૌરવપુરુષ અને વિકાસપુરુષ આપણી વચ્ચેથી વિદ્યાય થયા. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા ડૉ. કનુભાઈના દિવ્ય આત્માને પરમ શાંતિ આપે તેવી ભગ્ન હેઠે પ્રાર્થના સાથે શ્રદ્ધાજલિ આપીએ.

ડૉ. રમણભાઈ પટેલ
મંત્રીશ્રી, કડવા પારીદાર કેળવણી ઉતેજક
મંડળ, કરી (મો. નં. 9824721099)

પિતાજુનો સંસ્કાર વારસો સવાયો દિપાવનાર

કિરીટભાઈ પટેલ

પરમ શ્રીદ્વેદ્ય મુરબ્બી શ્રી ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ આજે આપણી વચ્ચે નથી. આ વાત આપણે સ્વીકારી શકતા નથી. મહાભારતમાં પણ વેદવ્યાસજીએ કહ્યું છે કે, વિધાતાનું વિધાન કોઈ યણી શકતું નથી. જન્મ-મરણ, સુખ-દુખ વગેરેનું મૂળ કારણ તો કાળ જ છે. કાળનું ઉત્તલંઘન અશક્ય છે. ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનું અવસાન અસાધ્ય બીમારીના કારણે થયું. ઈશ્વર તેમના આત્માને

શાંતિ આપે તેવી પ્રભુને પ્રાર્થના.

ડૉ. કનુભાઈના પિતાશ્રી વંદીય વડીલ શ્રી ધનાકાકા તથા મારા પિતાશ્રી સર્વ વિદ્યાલયના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી તરીકે સર્વ વિદ્યાલયના વિકાસ માટે સમર્પિત બની રહ્યા હતા. મારા પિતાશ્રી પ્રસંગોપાત્ર પૂજ્ય ધનાકાકાને મળવા તેમના નિવાસે, અમદાવાદ જતા હતા. કોઈક-કોઈક દિવસ મને પણ તેમની સાથે લઈ જતા.

1960માં મેટ્રિક પાસ કરી બે વર્ષ આપણી સાયન્સ કોલેજમાં અભ્યાસ કર્યો, પછી નિર્યાદમાં ડી. ડી. એઈ. ડી. માં બી.એ. ડેમિકલ એન્જિનિયરિંગમાં પ્રવેશ મેળવ્યો હતો. આ સમયગાળામાં ડૉ. કનુભાઈ સાહેબની અમદાવાદમાં ધયી સારી મેડિકલ પ્રેક્ઝિસ ચાલતી હતી. મિઠાખણી વિસ્તારમાં એક ખૂબ જ સારા તજ્જ્ઞ અને ગરીબોના હૃમદ્દ ડોક્ટર તરીકે જાહીતા હતા. મારા પિતાજી પૂજ્ય ધનાભાઈ સાહેબ સાથે સર્વ વિદ્યાલયની વાતોમાં મશાગૂલ હોય ત્યારે ડૉ. કનુભાઈ મુદુભાણામાં મને મારા અભ્યાસ વિશે પૂછ્યા. ભણવામાં ધ્યાન આપવા ખાસ પ્રોત્સાહિત કરતા તથા ડેમિકલ ક્ષેત્રના ઉજ્જવળ ભવિષ્ય વિશે સમજાવતા. ડેમિકલ એન્જિનિયર થયા બાદ ડેમિકસના ઉત્પાદન વિશે વિચારતો થયો હતો. પ્રસંગાપાત્ર ડૉ. કનુભાઈ સાહેબને મળવાનું ચાલુ રહેતાં પરસ્પર સ્નેહપૂર્ણ સંબંધો વિકસતા ગયા, તેમ તેમ મને તેમનામાં સાચા માનવસેવકનાં દર્શન થયાં. તેઓ શ્રી પોતાના ડોક્ટરી વ્યવસાયને ઈશ્વરે આપેલી માનવસેવા કરવા માટેની મોટી ભેટ ગજાતા અને તે તેમણે સેવા કરવાનું જિંદગીના અંત સુધી ચાલુ રાખ્યું હતું. તેમણે ઈશ્વર્યાંહોત તો મોટા ધનપતિ થઈ શક્યા હોત. અમેરિકા સ્થાયી થઈ, ખૂબ સમૃદ્ધિનું સુખ મેળવી શક્યા હોત, પરંતુ તેઓ શ્રીએ પિતાજીનો સંસ્કાર વારસો આત્મસાત કરીને તેને દીપાલ્યો છે.

મારા પૂજ્ય શ્રી જ્યંતીકાકા તથા પૂજ્ય રમણકાકા બંને ડૉ. કનુભાઈ સાથે મેડિકલ કોલેજના સહાધ્યાયી હતા. આ ત્રણોય ખૂબ સારા મિત્રો હતા અને ડૉ. કનુભાઈની કોલેજ સમયની ખૂબ વાતો જણાવતા અને તે સંભળી વિશે માનની લાગણી પેદા થતી.

ડૉ. કનુભાઈ સાહેબના નાના ભાઈ શ્રી ધનશયામભાઈ સર્વ વિદ્યાલયમાં મારા સહાધ્યાયી હતા, સાથે બેસ્ટા-ફર્ટા. અમે જ્યારે ડેમિકલનો નવો નવો ધંધો શરૂ કરવાનું વિચારતા હતા ત્યારે ખાસ ડૉ. કનુભાઈ સાહેબે કહેલું કે તારા મિત્ર ધનશયામનો ભાગ રાખજે અને આમ શ્રી ધનશયામભાઈને ભાગીદાર બનાવ્યા અને ધંધાનો વિકાસ કર્યો. પંદર વર્ષ સુધી સાથે ચાલ્યો, જ્યારે તે અમેરિકા જઈ સ્થાયી થયા ત્યાર બાદ તેઓ એ જણાવ્યું કે હેવે મારાથી ઇન્ડિયા નહીં અવાય, ત્યારે છૂટ્યા થયા.

આ સમયે ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનું આ ધંધાના વિકાસ માટે ઘણું ખાસ માર્ગદર્શન મળી રહેતું હતું. તેમનો ખૂબ આભારી છું.

સમયનાં વહેણો વહી ગયાં ને એક દિવસ શ્રી માણેકલાલ સાહેબે બોલાવી સર્વ વિદ્યાલયમાં મંત્રી તરીકે જોડી દીધો ને ખૂબ સારી સેવા કરજે, તેવા આશીર્વદ આપ્યા, ત્યારે શ્રી ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ ત્યાં બેઠા હતા. તેમણે મને એક જ વક્યમાં સમજાવ્યું કે આ સંસ્થાની સેવા એટલે પરમ પૂજ્ય પ્રમુખ સ્વામીની સેવા કરતા હોઈએ તેવો આનંદ મળશે. સંસ્થામાં ઊજવાતા પ્રસંગો, મિટિંગોમાં હંમેશાં શ્રી કનુભાઈ સાહેબની મુદુભાણા સંભળવા મળતી. તેમાંથી મને ઘણું શીખવા મળ્યું છે. કોઈ ઉપદેશના ભારણ વગર હળવાશ વાત કરતા, પોતાની વાતની સાથે લોકજીવનના સુભાષિતો, કાલ્યાંપિન્કિટો વગેરેની સરસ ગૂંશણી કરતા હોઈ રેમનાં વક્તવ્યો પ્રભાવક બની રહેતાં. તેઓ આપણા સાચા અર્થમાં વિચારપુરુષ હતા. તેઓ આપણી Think Tank હતા. તેમની વાતો પરિણામદાયી બની રહેતી. આમ આપણને તેમની ગેરહાજરીની મોટી ખોટ પડી છે, જે ક્યારેય પુરાય તેમ નથી. આપણા શ્રી સરદારભાઈના તો જમણો અને ડાબો બંને હાથ હતા અને તેઓ એકલા પડી ગયા હોય તેમ દેખાય છે. તેમને આ આઘાત જરવાનો ભારે થઈ પડશે.

ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ આપણા મોટા ગજાના દાતાઓ શ્રી દશરથભાઈ, શ્રી વિષ્ણુભાઈ, શ્રી ભગુભાઈ, શ્રી આશ્વિનભાઈ વગેરેનો પરિચય આપતા ત્યારે તેમને સંભળતાં જ રહીએ તેવી અનુભૂતિ થતી. આપણી સંસ્થાની સૌ વર્ષની ઊજવાણી માટે પણ ખૂબ તૈયારી કરી હતી. આમ પોતાની ફરજો માનવીય લાગણી સાથે અને ઉત્તરાધિત્વની સભાનતા સાથે પૂરી કરતા રહ્યા હતા, જેના આપણે સૌ સાક્ષી છીએ.

મહાકવિ શ્રી નહાનાલાદે પોતાના પિતાની ગુણરાશિ વિશે કહેલું, જે આપણા ડૉ. કનુભાઈને પણ લાગુ પડે છે.

શી-શી સંભારું ને શી-શી, પૂજું પૂજ્ય વિભૂતિઓને. પૂજ્યાત્માનાં ઊંડાણો તો, આભ જેવાં અગાધ છે.

પૂજ્ય કનુભાઈ સાહેબ ખરે જ એક પૂજ્યાત્મા

હતા. આપણા સર્વ વિદ્યાલયના એક દ્વૃવતારક હતા, જે ખરી પડ્યો.

ગીતામાં શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને ભલે કહ્યું છે કે જન્મેલાનું મૃત્યુ નિશ્ચિત છે, તેથી શોક ન કરવો. પરંતુ ડૉ. કનુભાઈ સાહેબ તો સર્વ વિદ્યાલયનું મોંઘેદું રતન હતા, તેથી શોક કેમ ન થાય ?

આપણી સભાઓમાં હવે તેમનો એ મૃદુ અવાજ

નહીં સંભળાય, તેનું ખૂબ દુઃખ અનુભવું છું. ઈશ્વરની લીલા અકળ છે. જે ગમે તેમને જ આપણી પાસેથી તેમની પાસે બોલાવી લે છે. ઈશ્વર સદ્ગત આત્માને શાંતિ આપે. પૂજ્ય સવિતાબહેન અને તેમના પરિવારને દુઃખ જીરવાની શક્તિ આપે, તેવી ભગવાન સ્વામિનારાયણને પ્રાર્થના.

જ્યે સ્વામિનારાયણ.

કિરીટભાઈ પટેલ

ધરતીના અનોખા જીવ

હસમુખભાઈ જી. પટેલ

માનનીય સ્વ. ડૉ. કનુભાઈ સાથે મારો પરિચય આમ તો વર્ષો જૂનો. અમે અવારનવાર કરી સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના કાર્યક્રમોમાં મળતા. મારે તેમની સાથે ગાઢ સંબંધ ગાંધીનગરમાં વર્ષ 2009માં કાલુપુર બેંકની શાખા જ્યારે કરી કેળવણી મંડળના કેમ્પસ ગાંધીનગરમાં ખોલવામાં આવી ત્યારથી અમે બેંકની શાખા વિકાસ સમિતિના સભ્ય તરીકે જોડાયા હતા. શાખાની મિટિંગોમાં અમારે વધુ મળવાનું થતું. મેં અનુભવ્યું છે કે તેઓ સરળ, સૌભય અને મિલનસાર સ્વભાવ ધરાવતા હતા. હંમેશાં બીજાને મદદ કરવાની ભાવના તેમના હૈયામાં રહેતી. આવા ઉમદા સ્વભાવથી તેઓ ભારે લોકચાહના મેળવતા રહ્યા હતા.

તેઓશ્રી વ્યવસાયે ડોક્ટર હતા અને અમદાવાદમાં ડિસ્પેન્સરી ધરાવતા હતા. તેઓ અમદાવાદમાં વસતા સમાજના ગરીબ અને જરૂરિયાત-મંદ દર્દીઓને હૃદયની સર્વાઈથી નજીવા દરે સારવાર કરતા. સાથે-સાથે સમાજસેવાના કાર્યોમાં પણ તેઓ સહાયરૂપ થતા હતા. હું જાણું છું કે તેઓ ડોક્ટર હોવા છતાં દર અઠવાડિયે એક દિવસ દવાખાનું બંધ રાખીને શિક્ષણ સેવાઓની સંસ્થાઓમાં વ્યતીત કરતા હતા. સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળમાં મારા પિતા સ્વ. શ્રી ગોપાલભાઈ અને તેમના પિતા સ્વ. શ્રી ધનાભાઈ વચ્ચે ઘણા સારા સંબંધો હતા. સંસ્થામાં સેવા આપતા ત્યારે અવારનવાર મળતા ત્યારથી હું ધનાભાઈ સાહેબ તથા માણેકલાલ સાહેબને મળતો

અને તેમને જાણતો થયો.

તેમના પિતાશ્રી વકીલ ધનાભાઈ પટેલે આ શિક્ષણ સંસ્થાનાં વિકાસ અને પ્રગતિમાં સંક્રિય સહયોગ આપ્યો હતો. તેમની જેમ જ શ્રી કનુભાઈ સાહેબ પણ આવા જ પ્રકારની સેવાઓની સુવાસ ફેલાવતા રહ્યા હતા. કોઈ પણ સંસ્થા માટે જો દાન મેળવવા જતા હોઈએ ત્યારે પહેલાં આપણે જ તેમાં યોગ્ય ફણો આપવો જોઈએ. એટલે કે ચેરિટી બીગેન ફોંમ હોમ. આવી વિચારધારથી તેઓએ પોતે રૂ. 5/- લાખનું દાન આર્થિક રીતે નબળા વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓને બોજન ખર્ચમાં રાહત માટે આપ્યું હતું.

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ માટે ડોનેશન એકદૂં કરવા તેઓ શ્રી માણેકલાલ સાહેબ સાથે વિદેશ પ્રવાસે જઈ સંસ્થા માટે દાન એકદૂં કરતા હતા. ત્યાર બાદ તેઓ વલ્લભભાઈ સાહેબ (સરદારભાઈ) સાથે મળીને પણ સંસ્થાના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ જે પરદેશમાં રહે છે તેમના સતત સંપર્કમાં રહી 'સર્વ વિદ્યાલય એલોડ'ના નેજા હેઠળ સર્વને સંસ્થાની માહિતીનું આદાનપ્રદાન કરીને તેમની પાસેથી ડોનેશન મેળવી લાવ્યા હતા. આ ડોનેશન તેઓ સંસ્થાના વિકાસ કાર્યોમાં ઉપયોગ કરતા રહે છે. સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળની કઈ રીતે પ્રગતિ થાય તેનો સતત વિચાર તેમના મનમાં રહેતો હતો અને તેને અનુરૂપ કાર્યો કરવા માટે તેઓ હંમેશાં તત્પર રહેતા હતાં. આવાં અનેક સરાહનીય કાર્યો તેઓ થકી થયાં હતાં, જેના

આપણે સાક્ષી છીએ.

આવા ગૌરવપૂર્ણ અને વિરલ વ્યક્તિત્વથી સંપન્ન
સ્વ. શ્રી ડૉ. કનુભાઈ ડી. પટેલ સાહેબને હું નતમસ્તક
અંજલિ પાઠવું છું. ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરું છું કે ધરતીના
અનોખા જીવને પોતાનામાં સમાવી લો.

ઓં શાંતિ : શાંતિ : શાંતિ :

હસમુખભાઈ જી. પટેલ
મંત્રીશ્રી
સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, ગાંધીનગર

ઉમદા સેવાપરાયણ વ્યક્તિત્વ

પ્ર. ડાલ્યાભાઈ પટેલ

હું જ્યારે સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કડી સંચાલિત પ્રમુખ સ્વામી સાયન્સ એન્ડ એચ. ડી. પટેલ આર્ટ્સ કોલેજમાં પ્રિન્સિપાલ તરીકે જોડાયો ત્યારે ડૉ. કનુભાઈના પિતાશ્રી ધનાભાઈ વકીલ કે જેઓ તે વખતે મંત્રી હતા, તેમની સાથે મળવાનું થતું. તેઓશ્રી અમારી સાથે ખૂબ સારી રીતે વર્તાવ કરતા અને કોલેજની જરૂરિયાતો પૂર્ણ કરતા.

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ માટે દાનની જરૂરિયાત પડી તે વખતે પૂજ્ય ધનાભાઈ અમેરિકા જઈને સર્વ વિદ્યાલય હાઈસ્કૂલના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ પાસેથી ફેઝ લઈ આવ્યા હતા.

પ્રિન્સિપાલ તરીકેના મારા કાર્યક્રમ દરમયાન તેમના સુપુત્ર ડૉ. કનુભાઈની સુપુત્રી ચિ. પારુલનો સંબંધ મારા સુપુત્ર ચિ. સંજય સાથે કરવામાં આવ્યો હતો. ચિ. સંજય આકિટેક્ટ છે. સામાજિક સંબંધોની દાખિયે અમે વેવાઈઓ થઈએ. અમારે પરસ્પર ભારે ઉંઘાપૂર્ણ સંબંધો રહ્યા છે.

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ ઉપરાંત મારે જ્યારે

કોલેજના કામે મુંબઈ, બેંગલૂર, ભોપાલ કે દિલ્હી જવાનું થતું ત્યારે પૂજ્ય ધનાભાઈના આશીર્વાદ લઈને જ જતો. તેમના આશીર્વાદથી મારાં તમામ કામો ખૂબ સફળ થતાં હતાં.

પોતાના પિતાશ્રી પૂ. વકીલ ધનાભાઈ પટેલની સેવાભાવના અને સર્વ વિદ્યાલય પ્રત્યેની નિષ્ઠા આત્મસાત કરીને ડૉ. કનુભાઈએ સર્વ વિદ્યાલયને વહાલું કર્યું. સર્વ વિદ્યાલય કાજે પોતાની જાત સમર્પિત કરી દીધી. પોતાના પિતાશ્રીના પગલે-પગલે સર્વ વિદ્યાલય માટે વખતોવખત અમેરિકા જઈ મોટું દાન મેળવી લાવતા રહ્યા હતા. છેલ્લે-છેલ્લે ચેરમેનશ્રી વલ્લભભાઈ અને તેઓશ્રી અમેરિકા જઈ રૂપિયા 35 કરોડની રકમનું દાન લાવ્યા હતા. મારા વેવાઈ તરીકે જ નહીં, પણ એક ઉમદા સેવાપરાયણ માનવ તરીકે ડૉ. કનુભાઈને મનોમન વંદન પાઠવું છું. તેમની વિદ્યાયથી સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળને અને સમાજને ખૂબ મોટી ખોટ પડી છે. ઈશ્વર તેમના આત્માને શાંતિ પાડવે તેવી અમારી પ્રાર્થના છે.

પ્ર. ડાલ્યાભાઈ પટેલ

સર્વ વિદ્યાલયના મેરુસ્તંબ ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબ

મણિભાઈ પ્રજાપતિ

ગુજરાતી સાહિત્યનાં વિવિધ સાહિત્ય સ્વરૂપોમાં યશોદાયી પ્રદાન કરનાર અને ખાસ તો ગુજરાતીમાં ‘લઘુકથા’ના જનક – પ્રવર્તક તેમજ શીલભદ સારસ્વત સદ્ગત મોહનલાલ પટેલ સાહેબ ત્પૂર્વ આચાર્ય, સર્વ વિદ્યાલય, કડી) ગુરુપરંપરા (શ્રી મોહનભાઈ સાહેબ – શ્રી ભોગાભાઈ પટેલ – શ્રી રધુવીરભાઈ ચૌધરી –

શ્રી તુલસીભાઈ પટેલ – મણિભાઈ પ્રજાપતિ)ની પાંચચી પેઢીએ આ લખનારના દાદાગુરુ થાય. વર્ષ 1991માં પાટણ યુનિવર્સિટીમાં જોડાયા બાદ અને પાટણમાંથી સેવાનિવૃત્તિ બાદ વર્ષ 2010 માં ‘કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય’, ગાંધીનગરમાં જોડાવાનું થતાં, પૂજ્ય દાદાગુરુ સાથે પ્રસંગોપાત્ર મળવાનું થતાં સર્વ વિદ્યાલય વિશે ઘણું બધું

સાંભળવા મળ્યું. સર્વ વિદ્યાલયના અસ્તિત્વના પ્રાણપરુષ પૂર્ણ છનુભાઈ અને તેમના સમકાળીનો, અનુકૂળીન કર્ણધારો પૂર્ણ માણેકલાલ સાહેબ વગેરેએ પૂર્ણત: સેવાભાવથી સમર્પિત થઈને સંસ્થાવિકાસ માટે કરેલ પ્રદાન, ઉમદા અને અખંડ પ્રાણાલીઓ વગેરેથી સુપરિચિત થવાયું. પૂજ્ય સાહેબશ્રીના મુખેથી સર્વ વિદ્યાલયની ગૌરવગાથા સાંભળીને અને તેમના દ્વારા રચવામાં આવેલ ઈતિહાસગ્રંથ વાંચીને ખરે જ ગર્વ અને ધન્યતા અનુભવું છું. તેઓશ્રી ખરા અર્થમાં સર્વ વિદ્યાલયનો શાનકોશ હતા.

કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયમાં જોડાવાનું થયું ત્યારથી ડૉ. કનુભાઈ પટેલ સાહેબ સાથે પ્રસંગપોતાત સંપર્કમાં આવવાનું બન્યું, પરંતુ આ પૂર્વે પૂર્ણ મોહનભાઈ સાહેબનો અમૃતપર્વ મહોત્સવ વર્ષ 2001માં પાટણ યુનિવર્સિટીના પ્રાંગણમાં યોજવામાં આવ્યો ત્યાર પછી કવચિત્ત તેમને મળવાનું થતું રહેતાં તેમનાથી પરિચિત થવાયું, પરંતુ તેમના આંતરબ્યક્તિતત્વ, તેમની પ્રતિભા અને સર્વ વિદ્યાલય પ્રતિ તેમણે પ્રતિબદ્ધતાપૂર્વક જાતે સ્વીકારેલ ઉત્તરદાયિત્વ વિશે પૂર્ણ મોહનભાઈ સાહેબ પાસેથી ઘણું જાણવા મળ્યું હતું. ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનાં તપ્યાં પૂર્ત આચાર-વિચારથી રસાયેલ વ્યક્તિત્વના દર્શનનો પડઘો વિખ્યાત ચિંતક બર્ટન્ડ રસેલના શબ્દો : ‘હું એ અભિગ્યાયનો લું કે મારું જીવન પૂર્ણ સમાજની સંપત્તિ છે. હું જ્યાં સુધી જીવું ત્યાં સુધી એ સમાજ માટે હું જે કરી કરી શકું એ કરતો રહું એ મારો વિશેષાવિકાર હોય. જીવન મારે માટે ટૂંકી જલી જતી મીણબત્તી નથી. એ વિચાર મશાલ છે. જે આ ક્ષણે મેં પકડી છે. હું એને પૂરી ભવ્યતાથી જલાવતો રહીશ, ભવિષ્યની પેઢીઓને એ જાજવલ્યમાન દીપશાખા હું પસાર થઈ જાઉં તે પહેલાં સોંપતો જઈશ.’ માં સ્પષ્ટ સંભળાય છે.

ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનું વતન ગણેશપુરા ગામ, તા. કડી. તેમનો જન્મ મોસાળમા – ઊંટવા, તા. કડીમાં તા. ૪ એપ્રિલ, 1947 ના રોજ થયો હતો. તેમનાં માતા-પિતાનું નામ શ્રીમતી મંગળાબહેન અને શ્રી વકીલ ધનાભાઈ હરગોવિંદભાઈ પટેલ. આ દંપતીના પરિવારમાં ૬ બાળકો : કનુભાઈ, લીલાબહેન, પ્રભાબહેન, વિજયભાઈ, તરાબહેન અને ધનશ્યામભાઈ. પિતાશ્રી ધનાભાઈ પટેલ

કરીમાં વકીલાત કરતા હોઈ કરીમાં જ સ્થાયી થયા હતા. કનુભાઈએ મોટ્રિક સુધીનું શિક્ષણ સર્વ વિદ્યાલયમાંથી મેળવ્યું હતું. 1963માં મોટ્રિકની પરીક્ષા પાસ કર્યા બાદ અમદાવાદની ગુજરાત કોલેજમાં બે વર્ષ અભ્યાસ પૂર્ણ કરી બી. એ. મેડિકલ કોલેજ, અમદાવાદમાં પ્રવેશ મળતાં 1970 માં એમ.બી.બી.એસ. થયા હતા. અને નોંધ કરવી રહી કે પોતાનાં બાની બીમારીના કારણે પરિવારજનોના આગ્રહને વશ થઈ એમ.બી.બી.એસ. ના અભ્યાસના પ્રથમ વર્ષ દરમિયાન તેમણે લગ્ન કરી લીધાં હતાં. તેમનાં પત્નીનું નામ શ્રીમતી સાવિત્રાબહેન. તેમના પરિવારમાં બે પુત્રીઓ : ચિ. દીપિકા તથા પારુલ અને પુત્ર ચિ. મૌલિક છે.

અભ્યાસમાં તેજસ્વી હોવા છિતાં પોતાના સામાજિક ઉત્તરદાયિત્વને ધ્યાને લેતાં – પોતાનાં માતૃશ્રીનું અવસાન, પોતાનાં ૫ નાનાં ભાઈ-બહેનો વગેરેનો વિચાર કરતાં મનોમન એમ.ડી./એમ.એસ.ના અભ્યાસના સ્થાને મેડિકલ પ્રેક્ટિસ શરૂ કરવાનું મુનાસીબ માન્યું. અને આ માટે પ્રારંભમાં અમદાવાદમાં પોતાના નિવાસસ્થાને અને ત્યાર બાદ મીઠાખળી (અમદાવાદ)માં પ્રેક્ટિસ શરૂ કરી. સેવાપરાયકા માતા-પિતાના સંસ્કારથી અનુપ્રાણિત જીવે મેડિકલ વ્યવસાયને કોરો વ્યવસાય તરીકે આત્મસાંપ્રાત ન કરતાં તેમાં સેવાભાવનાનાં દર્શન કર્યા. ડૉ. કનુભાઈની ડોક્ટરી તજ્જીતા, સહદ્યતા અને સંવેદનશીલ પ્રકૃતિના કારણે દરદીઓથી દવાખાનું ઉભારવા લાગ્યું. તેમણે ખૂબ જ ટૂંક ગાળમાં એક તજ્જીત અને સેવાપરાયકા ડોક્ટર તરીકે મીઠાખળી વિસ્તારમાં નામના પ્રાપ્ત કરી લીધી હતી. ડૉ. કનુભાઈના અવસાનના સમાચાર જાણતાં મીઠાખળી વિસ્તારના એક પૂર્વ દરદીએ તેમના પરિવારને દિલાસો આપવા મોકલી આપેલ શોકસંદેશ : “With the passing away of our own Dear Dr. Kanubhai, not only his near & dear family but the whole of the MITHAKHALI graam area and Jaldarshan Society, has lost a gem. His ever smiling face, soft demeanor and humble approach added with his perfect diagnosis of an ailment, was enough to

instill confidence in the patient.”માં તેમણે મેળવેલ ભારે લોકચાહનાનો ધોતક બની રહે છે.

સર્વ વિદ્યાલયને પોતાની સેવાઓની જરૂરિયાત રહેતાં ડૉક્ટરી પ્રેક્ટિસ તેમણે કમશા: ઘટાડી દીધી હતી, પરંતુ દરદીઓના આગ્રહ અને અનુનયને કારણે અંશતઃકાલીન ચાલુ રાખી હતી. કોરોનાકાળમાં અને સ્વયં બીમાર થઈ જતાં પોતાની ડિસ્પેન્સરીયાં ન જઈ શકવાના અપવાદને બાદ કરતાં દરદીઓ સાથે પોતાના સંબંધો ચાલુ રાખતા રહ્યા હતા, અર્થાત્ દરદીઓને વેર બેઠાં બેઠાં ફૈન/ભોબાઈલ થી જરૂરી પ્રિસ્ક્રિપ્શન લખી આપતા રહ્યા હતા. ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનું પરોપકારી અને સજજનતાની મૂર્તિ સમાન વ્યક્તિત્વનાં પ્રસંગોપાત્ર દર્શન કર્યા છે, તે નીચેનાં બે સુભાષિતોમાં જોવા મળે છે. તેઓશ્રી સાથે જ આચાર-વિચારમાં એકરૂપ જોવા મળ્યા છે. ગુસ્સો/કોષ તો એમના જીવનકોશમાં સ્થાન પામ્યો ન હતો. તેમના મુખારવિદ ઉપર અણગમો શોધી પણ ન જડે તેવી સ્વસ્થતા દર્શનીય બની રહેતી.

યથા ચિત્તં તથા વાચા યથા વાચા તથા ક્રિયા ।
ચિત્તે વાચિ ક્રિયાયાં ચ સાધૂનમેકરૂપ કતા ॥

(જેવું મનમાં હોય છે તેવું વાણીમાં આવે છે. જેવી વાણી હોય છે તેવી ક્રિયા થાય છે. સજજન માણસોમાં મન, વાણી અને ક્રિયામાં એકરૂપતા હોય છે.)

ઉદ્યે સવિતા રક્તો રક્તશાસ્તમને તથા ।
સમ્પત્તૌ ચ વિપત્તૌ ચ મહતામેકરૂપતા ॥

સુર્ય ઊરો છે ત્યારે લાલ હોય છે. અસ્ત પામે છે ત્યારે પણ તેવી જ રીતે લાલ હોય છે. તેવી જ રીતે મહાન પરુષો સંપત્તિમાં (સુખમાં) અને વિપત્તિમાં (કુંખમાં) ચિત્તનું સમતોલપણું રાખે છે.)

એક સંવેદનશીલ અને સેવાપરાયણ ડૉક્ટર હોવાની સાથે બી. જે. મેડિકલ કોલેજમાં અભ્યાસ દરમયાનના સહધ્યાયીઓ અને ખાસ કરીને 1965માં પ્રવેશ મેળવનારાઓ પરસ્પર સુપરિચિત બની રહેવાની સાથે તેઓમાં ભાઈચારાની લાગણી અકબંધ બની રહે તેના હિમાયતી બની રહ્યા હતા. આ ગૂપના બધા જ ડૉક્ટરોનું વર્ષમાં એક વખત સહપરિવાર સ્નેહમિલનનું આયોજન કરવાની જવાબદારી તેઓશ્રી સ્વેચ્છાએ

નિભાવતા રહ્યા હતા. આ ગૂપ છેલ્લાં 25 વર્ષથી સતત મળતું રહે છે. આ ગૂપને 2015માં 50 વર્ષ પૂર્ણ થતાં તેની Golden Jubileeનું આયોજન તેમણે સી. એમ. નર્સિંગ કોલેજ, ગાંધીનગરમાં ભારે ઉત્સાહ અને ગૌરવપૂર્ણ રીતે કર્યું હતું. વર્ષ 2023ના જાન્યુઆરી માસમાં આયોજિત સ્નેહમિલન સમયે નાદૂરસ્ત તબિયતના કારણે પોતે આયોજન કરી શક્યા ન હતા, આમ છતાં તેમનાં પત્ની શ્રીમતી સવિતાબહેન અને પુત્ર શિ. મૌલિકભાઈને લઈને સૌને મળવા ગયા હતાં. કોઈએ કલ્યાન પણ કરી નહીં હોય કે આ તેમનું અંતિમ દર્શન હશે. ડૉ. કનુભાઈના આ પ્રેરક પાસાંની નોંધ તેમના સહધ્યાયીઓ ડૉ. જયંતીભાઈ પટેલ, ડૉ. રમણભાઈ પટેલ, ડૉ. વર્ષા પી. શાહ, આ ગૂપના એડમિન ડૉ. વિનોદ શાહ વગેરે સૌઅં પ્રેસન્નતા અને ઋષણસ્વીકારની ભાવના સાથે નોંધ લેવા ઉપરાંત તેમના વ્યક્તિત્વની કેટલીક આસ્પિયતો ઉજાગર કરી આપી છે.

વ્યવસાયિક પ્રતિબદ્ધતા અને નીતિમત્તાના પાલન સાથે સામાજિક ઉત્તરાધ્યાયિત્વનું પાલન સ્વર્ધમ તરીકે તેઓશ્રી કરતા રહ્યા હતા. આ અંતર્ગત પોતાના પિતાએ જે શાળામાં માધ્યમિક શિક્ષણ મેળવ્યું હતું, તે સર્વ વિદ્યાલય, કડીની સેવા કાજે પોતાની જાત સમર્પિત કરી દીધી હતી, તે શાળામાં પોતે અને પોતાનાં ભાઈભહેનોએ પણ શિક્ષણ મેળવ્યું હતું. આ શાળાને પિતાશ્રીના પગલે પગલે આયખાના અંત સુધી સમર્પિત બની રહ્યા હતા. આ શાળાના સંચાલક મંડળના મંત્રીશ્રી, ઉપપ્રમુખ, પ્રમુખ, વિવિધ સમિતિઓના ચેરમેન કે સભ્ય, કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયના ડાયરેક્ટર (કુલપતિ) ડે.એ.સ.વી.ના સત્તામંડળ (એક્ઝિક્યુટિવ કાઉન્સિલ)ના સભ્ય વગેરે હોકાઓ ઉપર તેમણે વખતોવખત સેવાઓ આપી હતી. આ ઉપરાંત કડી નાગરિક સહકારી બેંકના ડાયરેક્ટર, નારાણપુરા મેડિકલ એસોસિએશન - અમદાવાદ, પ્રમુખ, બી. જે. મેડિકલ કોલેજ એલુમની ઓસોસિએશન - અમદાવાદ, કાલુપુર કો. કો-ઓપરેટિવ બેંક - ગાંધીનગર શાખાની વિકાસ સમિતિના સભ્ય વગેરે પદો ઉપર સેવાઓ આપી હતી. વધુમાં, તેઓશ્રી એક ડૉક્ટર હોવાના નાતે અમદાવાદ મેડિકલ ઓસોસિએશન - GSB IMAના આજીવન સત્ય પણ

હતા.

વહીવિદ્ય શિક્ષણના હિમાયતી બની રહેવાની સાથે વિવિધસતરના શિક્ષણના હાર્દિક આત્મસાત કરવાની સાથે દેશ-પરદેશમાં પ્રચલિત શિક્ષણના પ્રવાહોથી અવગત પણ રહેતા હતા. મંડળ સંચાલિત વિવિધ કોલેજો અને યુનિવર્સિટી દ્વારા આયોજિત પરિસંવાદો, અધિવેશનો વગેરે તેમજ મંડળની સામાન્ય સભા કે કારોબારી સભામાં પ્રસંગોચિત ઉદ્ઘોધનોમાં ઉચ્ચ ગુણવત્તાશીળ શિક્ષણ પ્રદાન કરવાના આગ્રહી બનવાની સાથે અધ્યાપકોને પોતપોતાના વિષયોમાં અદ્યતન સંશોધનો કરવા અને સંશોધનોની પેટન્ટ રજિસ્ટર્ડ કરાવવા માટે ભારપૂર્વક જાણવતા રહેતા હતા. તેમનું એક ઉમદા સ્વખ હતું કે સંશોધનો થકી રેવન્યુ રળી શકીએ તો તેનો ઉપયોગ અદ્યતન માળખાગત સુવિધાઓ ઊભી કરવામાં તેમજ સર્વ વિદ્યાલયની કોઈ પણ સંસ્થાનું અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થી પાસેથી કોઈ જાતની ફી લીધા સિવાય તેને મફતમાં ભણાવવા માટે કરવો.

પ્રસ્તુત સ્વખ પર નિર્ભર થઈ બેસી ન રહેતાં તેઓશ્રી જરૂરતમંદ વિદ્યાર્થીઓને આર્થિક રીતે સહાયરૂપ નીવડવા માટે સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળને વખતોવખત દાન પણ આપતા રહ્યા હતા. પોતે દાન આપવા ઉપરાંત પોતાનાં ફુંદુંબીજનોને દાન આપવાની પ્રેરણા પૂરી પાડીને દાન આપવતા રહ્યા હતા. આ ઉપરાંત પોતાના અંગત સંબંધો ખપમાં લાવીને દેશ-પરદેશમાંથી મોટી રકમોનાં દાન મેળવી આપતા રહ્યા હતા. તેમના વ્યક્તિત્વ સંબંધી નોંધપાત્ર બાબત એ છે કે દાતાશ્રીઓ પાસેથી દાન મેળવ્યા બાદ પણ તેમની સાથે અંતર્ગ સંબંધો જાળવી રાખતા. સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના ઇતિહાસની ગૌરવપ્રદ ઘટના એ છે કે પ્રમુખશ્રી ડૉ. કનુભાઈ પટેલ, ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ અને કુલસચિવશ્રી સૂર્યકૃષ્ણન મંત્રાલાના પ્રતિનિધિ મંડળે વર્ષ 2018 માં અમેરિકાની દાન-યાત્રા કરીને સર્વ વિદ્યાલયના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ અને સમાજસેવી દાનવીરો પાસેથી રૂપિયા 35 કરોડનું દાન મેળવ્યું હતું. આ પૂર્વે પણ ડૉ. કનુભાઈ સદ્ગત ચેરમેન શ્રી માણેકલાલ એમ. પટેલ સાહેબ, શ્રી નરસિંહભાઈ સાહેબ અને શ્રી મોહનભાઈ સાહેબ અમેરિકાની

મુલાકાત લઈને ધાર્યા કરતાં અધિક રકમનું દાન મેળવ્યું હતું. સર્વ વિદ્યાલયને દાન મળતું રહેવામાં સર્વ વિદ્યાલયની આભા અને તેના સંસ્થાપક પૂર્ણ છગનભા તેમજ વખતોવખતના કર્ણધારોની નિઃસ્વાર્થ સેવાપરાયણતા અને કર્તવ્યનિષ્ઠા તેના પાયામાં રહી છે. ઘણી વખત તો પોતાની શારીરિક અક્ષમતાને અને કવચિત્ત તો હાર્ટ-ઓટેક જેવા હળવા હુમલાથી ગ્રસિત હોવા છતાં દાનના પ્રાપ્ત પ્રસ્તાવ સમયે સર્વ વિદ્યાલય કાજે જોખમ ઉઠાવીને દાન લેવા ગયા છે. આ સંદર્ભે એકાદ અનુભવ તેમના જ શબ્દોમાં જોઈએ :

‘આ વખતનો મારો અમેરિકાનો પ્રવાસ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી-ગાંધીનગરના મંત્રી તરીકેનો હતો નહિ. થોડાક સામાજિક પ્રસંગો અને પૂજ્ય પિતાશ્રી વકીલ ધનાભાઈ હ. પટેલના દેહાવસાન પછી ભાઈ-બહેનોને મળવાનો પ્રસંગ હતો... ભારત પાછા ફરવા માટે પાંચમી સાયેમ્બરના રોજ હું ન્યૂ યૉર્ક પહોંચી ગયેલો, ત્યાં 6, સાયેમ્બરે આર. ડેનો ફોન આયો કે ‘તમારે શિકાગો આવવું પડશે...’ નર્સિંગ કોલેજના રાઈટલ માટે નક્કી થાય તેવું લાગે છે...’ મેં કહ્યું : ‘આર. ડે. ટેલિઝેનથી કામ પતે તેવું હોય તો પતાવી દો ને. મારી તબિયત ઠીક નથી...’ આર. ડે. પટેલે - ‘રૂબરૂ તો આવવું જ પડશે.’ તેવો આગ્રહ કરતાં બે દિવસ પછીનું ન્યૂયૉર્કથી શિકાગો જતું વિમાન પકડજું. વિમાને ટેઇક ઓફ કર્યું, આકાશમાં થોડું સ્થિર થયું અને મને પ્લેનમાં Anginaનો દુઃખાવો થયો. પ્રભુકૃપાએ થોડીક જ ક્ષણોમાં દુઃખાવો ચાલી ગયો અને હેમાઝેમ શિકાગો પહોંચી જવાયું. બીજે દિવસે 10 વાગે શ્રી મફતભાઈ સાથેની મુલાકાત નક્કી હતી. તેમના પરિવારના સભ્યો અને તેમનો સ્થાન સાથે હતો. વિચારોનું આદાનપ્રદાન માંડ દસ-પંદર મિનિટ ચાલ્યું અને શ્રી મફતભાઈએ ચંચળભેન મફતલાલ પટેલ નર્સિંગ કોલેજ માટે રૂ. 1.25 કરોડ અને ચંચળભેન મફતલાલ પટેલ નર્સિંગ કોલેજ હોસ્પિટ માટે 51 લાખ એમ કુલ 1 કરોડ, 76 લાખનું દાન આપવાની તત્પરતા દેખાડતાં જ સૌએ હંસેબેર દરખાસ્ત વધાવી લીધી.’ (‘મૂલ્યનિષ્ઠ - માનવતાવાદી શ્રી મફતભાઈ વિહુલદાસ પટેલ : પરિચયાત્મક જલક’ તા. 06/01/2009). તેમનું આ સાહસ સર્વ વિદ્યાલય પ્રત્યેની તેમની અસાધારણ

સંસ્થા ભક્તિનું ધોતક બની રહે રહે છે.

તેમનાં પ્રસંગોપાતનાં ઉદ્ભોધનો અભ્યાસપૂર્વ રહેવાની સાથે રચિક બની રહેતાં. વિષયને અનુરૂપ વક્તવ્ય અને અસખ્યિત ધારાપ્રવાહ શ્રોતાજનોને મંત્રમુખ કરી દેતો. ખાસ તો પોતે પ્રેક્ટિસિંગ ડોક્ટર હોવા છતાં સાહિત્ય સાથેનો અંતરંગ નાતો સૌને સ્પર્શી જતો. તુલસીદાસ, કલીર, ગણી દહીવાલા, સૈફ પાલનપુરી, બર્ટાંડ રસેલ, શેક્સપિર વગેરેની તેમજ લોકહૈયામાં જીવતી પ્રભાવક સૂક્ષ્મિત્રાને પોતાના વક્તવ્યમાં કુશળતાથી વશી લેતા જોવા મળ્યા છે. આ સાથે જ વિવિધ દાતાશ્રીઓનો પરિચય કરાવતાં દાતાશ્રીની દાનપ્રકૃતિ, વ્યવસાય, વતન સાથેનો નાતો વગેરે વિશેની જલક પ્રભાવક રીતે પ્રસ્તુત કરતા રહેતા. આ કાર્યોમાં તેમનાં ઉત્સાહ અને અધ્યયનશીલતાનાં દર્શન થાય છે. તેઓશ્રી વિદાધ વક્તા હોવાની સાથે વિચારકુશળ લેખક પણ હતા. શિક્ષણની સમસ્યાઓ, શ્રમ આધ્યાત્મિક વિશે, દાતાશ્રીઓનાં ચરિત્રાંકનો વગેરે વિશે ‘સર્વપ્રિય’, ‘સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્તા’, ‘ઉમિયાદર્શન’, ‘ધરતી’ વગેરે સામયિકોમાં પ્રસંગોપાત લેખો લખતા રહ્યા હતા. આ સંસ્કાર વારસો તેમજો પોતાના પિતાજી પાસેથી મેળવ્યો છે. પૂર્ણાભાઈ સાહેબ પણ જીવનમાં જરૂરી વાતો ઉપરાંત ખેડૂતોની સમસ્યાઓને વાચા આપતા રહ્યા હતા. ડૉ. કનુભાઈ સાહેબનાં ઉદ્ભોધનો અને લેખન-પ્રવૃત્તિમાં તેમનાં વ્યાપક વાંચન-ચિંતનનો સ્પષ્ટ પડ્ઘા જોવા મળે છે. તેમના લેખનમાંથી જરૂરી શિક્ષણ ચિંતન કે મૂઢી ઊંચા દાનવીરોને નવાજતાં હંદ્યસ્પર્શી વિધાનો તેમજ મૌક્કિતકો અને લેખન શૈલીની લઢણાં ઉદાહરણો નીચે ઉદ્ધૃત કર્યા છે. આવો આપણે મમળાવીએ :

● શિક્ષણચિંતન વિશેના ઉદ્ગારો :

• “બ્યક્ટિગત કે સંસ્થાગત પૂર્વગ્રહો રાખી આપના બુદ્ધિચાતુર્યનો ઉપયોગ તેઓને નીચા દેખાડવા અથવા જોઈતા અભ્યાસક્રમો ન આપીને વિદ્યાર્થીઓનું અહિત તો નથી કર્યું ને ? લેખાગુ સંસ્થાઓને પુરસ્કાર વિવિધ અભ્યાસક્રમો માટે જોડાણ આગાય હોય અને ખરેખર સેવા માટે જ જે સંસ્થાઓનો જન્મ થયો હોય

તેઓને અન્યાય તો નથી કર્યો ને ? સરકારી જી.આર., યુનિવર્સિટીના નિયમો-અધિનિયમોનો બુદ્ધિપૂર્વક અર્થનો અનર્થ કે તેના છિદ્રોનો ઉપયોગ કોઈને ફાયદો કરવા કે કોઈને ગેરફાયદો કરવામાં જો કર્યા હોય તો અહીંની દુનિયાની દસ્તિએ આપે ચતુરાઈ કરી લે તેવું લાગશે, પણ આપણા સૌની દુનિયાના ઉપર એક કુદરતની હક્કુમત આપણા સૌની રાહ જોઈને જ બેઠી છે. ત્યાં કર્મના સિદ્ધાંતનું જરૂરેસલાક માળખું ગોઠવાયેલું છે. રાજ શ્રીરામના પિતાશ્રી દશરથ રાજને પણ કર્મના કાયદાએ છોડ્યા નથી.” (એક ખુલ્લો પત્ર... શિક્ષણપ્રેમીઓને. ઉમિયાદર્શન વર્ષ-1, અંક-9, ઓક્ટોબર, 2009 પૃ. 19.)

• “ભજ્યા એટલે શ્રમ ન કરાય, આબદુ જાય. આ નહીં ચાલે ભજ્યાં છો તે સારી ગૃહિણી બનવા માટે, કેળવાયેલી માતા બનવા માટે. દેશને જરૂરી કેળવાયેલા નાગારિકો તૈયાર કરવા માટે. એક અભિજ્ઞ માતા કરતાં સારી રીતે કેળવાયેલ ભજોલી માતા પોતાનાં બાળકોનો ઉછેર સારી રીતે કરી શકશે. દેશના સળગતા પ્રશ્નો સારી રીતે સમજી શકશે. પોતાના રોજબરોજના આર્થિક વ્યવહારોમાં સારી રીતે આયોજન કરી શકશે. પોતાનામાં તથા પોતાની વાણીમાં વિનય-વિવેક લાવવા માટે ભજતર છે, નહિ કે શ્રમ છોડી દેવા માટે. ઘરના વડીલો સવારે છ-સાત વાગે ઊઠી જાય અને આપણે મોડા સુધી ઘોર્યા કરીએ તો જ ભજોલાં કહેવાઈએ ? તો પણ સવારનાં ગૃહકાર્યોનું શું થાય ?... ભજોલાં શ્રમ આધ્યાત્મિક નોકરી કે ધંધો નહીં કરે તો સરવાળે તેમને જ ગુમાવવાનું આવશે. અમેરિકા કે વિકસિત દેશોમાં ગાડી ચલાવીને ફરનાર દરેક યુવક કે યુવતી શ્રમ કરી પોતાનાં કામ કરે છે. કોઈ પણ કાર્ય પ્રત્યે તેમને સુગ નથી. શ્રમ આધ્યાત્મિક કોઈ પણ કામની નાનમ નથી કે નથી કોઈ છોછ. માટે તેઓ વિકસિત છે અને આપણે અવિકસિત.” (‘શ્રમનો મહિમા ઘટાડતું શિક્ષણ’. ઉમિયાદર્શન. પૃ. 9)

• “સંવેદના વગર જિંદગી નકામી છે. સંવેદના વગરનું મેનેજમેન્ટ નકામું છે. (‘સંવેદનના સૂર : અડગ હિમાની’. સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્તા. જુલાઈ-ઓગસ્ટ 2014. પૃ. 29.)

• “જગતના સૌથી ધનાઢ્ય અને એટલા જ તાકતવર દેશો, ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ પળેપળ જીવનમાં

અને વ્યવહારમાં, સિક્યોરિટીમાં અને સેન્ટેશનમાં, માર્ગદર્શનમાં અને પરિવહનમાં કર્યો છે તે જીતે જોયા વિના ન સમજાય.” (‘સવા ત્રણ કરોડના દાનવીર શ્રી દશરથભાઈ રામદાસ પટેલ’). સર્વપ્રિય (2005) પૃ. 7-12.)

● સર્વ વિદ્યાલય અને તેના કર્ષાધારો વિશેનાં ઉદ્ગારો :

• “સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળની વણથંભી યાત્રા સતત ચાલુ જ રહી છે અને તેનો વિકાસ સતત નીરખતાં નીરખતાં જે કોઈ પણ સર્વ વિદ્યાલયનાં બંને ડેમ્પસની મુલાકાતે આવે છે ત્યારે આ શિક્ષણના તીર્થધારોનાં દર્શન કરતાં કરતાં આનંદિત થાય છે અને જીતે આ વણથંભી ફૂચને સતત ચાલતી રાખવા પોતાનાથી શક્ય તેટલું યોગદાન આપી તેને સતત ઊંજણ પૂરું પાડે છે.” (‘સવા ત્રણ કરોડના દાનવીર શ્રી દશરથભાઈ રામદાસ પટેલ’). સર્વપ્રિય (2005) પૃ. 7-12.)

• ‘સૌના હૈયે એક જ મંત્ર ‘કર ભલા હોગા ભલા’.

બુદ્ધની પેલી ‘બહુજન સુખાય, બહુજન હિતાય’ ભાવનાનો જાણો ‘કર ભલા હોગા ભલા’માં પડઘો પડે છે. સૌનું ભલું કરો તો બધું સારું થશે એ ભાવનામાં કથાંથે સ્વાર્થ નજરે ચચતો નથી. બસ ક્ષયમાં સંવેદના ભરો અને તમારાથી થાય તે બીજાનું ભલું કરો. સર્વ વિદ્યાલયના કર્ષાધારો વિવિધ સમયે જ્યાં પણ જરૂર પડી ત્યાં પોતાની સંવેદના સતત પ્રગટાવતા રહ્યા છે અને પ્રગટાવી રહ્યા છે. સેંકડો હજારો વિદ્યાર્થીઓ તેનાથી નવપલ્લવિત થાય છે. કંઈ કેટલાએ આ તેજમાંથી પોષણ મેળવ્યું છે. સૂર્યના પ્રકાશની ગરમીથી મળતા પોષણની જેમ પોષણ મેળવ્યું છે અને ચંદ્રની જેમ શીતળ ચાંદની પણ મેળવી છે.” (‘સંવેદનાના સૂર - અડગ હિમાની’. સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્ત. જુલાઈ-ઓગસ્ટ 2014. પૃ. 27.)

• ‘સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ વિરાટ મશાલ છે. પૂરુષ છાનભાએ પ્રગટાવેલી આ ભવ્ય જીયોતને કર્તવ્યપ્રેમી એવા પૂરુષ દાસકાકા, પૂરુષી રામચંદ્ર અમીન, શ્રી માણેકલાલ પટેલ તથા શ્રી એન. કે. પટેલ તેમજ તેમના અગણિત સાથી કાર્યકરો જલાવી રહ્યા છે. અંધારાથી પ્રકાશ તરફ, મૂલ્યનિષ્ઠ સંસ્કાર તરફ સમાજને જાગ્રત કરી રહ્યા છે. સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ તેના આઈ દાયકામાં અત્યંત સફળતાપૂર્વક પોતાની કમગીરી

બજાવી રહ્યું છે. કોઈ પણ સંસ્થા માટે આટલો લાંબો ગાળો સફળતાપૂર્વક નિભાવવો તે અત્યંત સરાહનીય ગણાય. આટલાં વર્ષો પછી કોઈ પણ સંસ્થા ઘરરી થાય, પરંતુ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળો નિત નવા શાશ્વત સજી ઘોવન જાળવી રાખ્યું છે. તેનો સંઘળો યશ સંસ્થાના ભૂતપૂર્વ અને વર્તમાન કર્ષાધારો, ભૂતપૂર્વ અને વર્તમાન વિદ્યાર્થીઓ-વિદ્યાર્થીની તથા ભૂતપૂર્વ અને વર્તમાન નિષ્ઠાવાન શૈક્ષણિક અને બિનશૈક્ષણિક સ્થાને ફાળે જાય છે. પૂરુષ છાનભાના ‘કર ભલા હોગા ભલા’ના મંત્રને લક્ષ્યમાં રાખી સંસ્કાર સાથે શિક્ષણ આપતી સંસ્થાને પોષતી દાતાશ્રીઓની ઉદાત્તભાવના પણ યશની ભાગીદારી છે.” (‘મંત્રશ્રીનું નિવેદન’ શ્રીમતી આર. જી. પટેલ કન્યા માધ્યમિક શાળા અને શ્રીમતી એસ. બી. પટેલ કન્યા ઉચ્ચતર માધ્યમિક શાળા, ગાંધીનગર : દશાંબી સ્મૃતિગ્રંથ’, 2000-2001 પૃ. 13.)

• મુ. શ્રી માણેકલાલ સાહેબ (અમારા માટે તો ગામ તરફે પૂરુષ મામા સાહેબ) ની કાર્યપદ્ધતિ કાબિલેતારીફ છે. જે કોઈ નિર્ણય કરવાનો હોય તે જો જનહિતમાં હોય તો ત્વરિત નિર્ણય કરવો અને તેને ત્વરિત અમલમાં મૂકવાની કાર્યવાહી કરવી અને ટૂંક સમયમાં તેનું જનહિતાર્થે પરિણામ બતાવવું અને તે થકી કદાચ કોઈને જે તે વખતે નિર્ણય ન ગમ્યો હોય પણ સરવાળે પરિણામ જોઈ પોતે ખોટો વિરોધ કરતા હતા તે અહેસાસ જે તે વ્યક્તિને થતો અમે નિહાળ્યો છે. પોતાના સાથી કાર્યકરોને પોતે વિચારેલ ખ્યાલ ગળે ઉતારી પોતે ધારેલ કામ પોતાની રીતે (જે મોટા ભાગે સાચું જ નીવડતું) કરાવવાની લોકશાહીયુક્ત ડિક્ટેટરશિપના તેઓ નિષ્ણાત છે. (‘લોકસંગ્રહાર્થે તેમોકેટિવ ડિક્ટેટર’. કર્મચારીમણિ માણેકલાલ. સંપા. મોહનલાલ પટેલ સાહિત્ય વર્તુણ, 2010 : પૃ. 85-88)

● દાતાશ્રીઓની દાનભાવના અને ચારિત્રિક વિશેષતાઓ વિશેનાં ઉદ્ગારો :

● શ્રી દશરથભાઈ પટેલ

● ‘હણહણતા અશ્વ જેવા અને જેના હૈયે ઉત્સાહ

સમાતો નથી તેવા ખૂબ જ ઉત્સાહી ખરણાના વતની ચિરાગ કે. પટેલના સથવારે જ્યારે ન્યૂ જર્સી સ્ટેટના ચેરીહીલ વિસ્તારમાં વસવાટ કરતા શ્રી દશરથભાઈ રામદાસ પટેલના ત્યાં પહોંચ્યા ત્યારે સમી સાંજ થઈ ચૂકી હતી. વાતાવરણમાં અનેરો ઉત્સાહ હતો અને જેમ રામચંદ્ર અને હનુમાનજીનો પ્રથમ મિલાપ થયો અને હનુમાનજી જેમ રામચંદ્રને ઓળખી ગયા અને જાણે વર્ષોના સથવારા હોય તેમ ત્રણથી ચાર જ મિનિટમાં મારે રૂ. 51 લાખ આપવા છે અને દસમી મિનિટે તો કદ્યું કે કમારે કોલેજના વાઈટલ સાથે નામ જોડવું છે.) પ્રતિનિધિ મંડળને 24 ઓક્ટોબર સુધીનો સમય આપી 24 મી ઓક્ટોબરે સવારે ટેલિફોન પર રૂ. સવા ત્રણ કરોડનું માતબર દાન આપી સર્વ વિદ્યાલયના નવમા દાયકા સુધીના ઠિઠિખસમાં એકલપંડે સૌથી વધુ દાન આપનાર વ્યક્તિ બન્યા શ્રી દશરથભાઈ રામદાસ પટેલ.' ('સવા ત્રણ કરોડના દાનવીર શ્રી દશરથભાઈ રામદાસ પટેલ. સર્વપ્રિય.' (2005) પૃ. 5-6.)

- ‘સાત સમંદર પાર ધરતીને સામે છેડે વસેલો અદ્ભુત અને વિશ્વનો સૌથી સમૃદ્ધ દેશ એટલે અમેરિકા ? અમેરિકા વિજ્ઞાન અને હાઈ-ટેકનોલોજીમાં સમગ્ર વિશ્વનું નેતૃત્વ કરી રહ્યો છે. સર્વ વિદ્યાલય, કરી અને વિદ્યાર્થી આશ્રમ, કરીમાં શિક્ષા-દીક્ષા પામી ચૂકેલા ભૂત્પૂર્વ એન.આર.આઈ. વિદ્યાર્થીઓ અમેરિકા અને ડેનેડામાં મોટી સંખ્યામાં પોતાના પરિવાર સાથે સ્થાયી થયા છે. આ સૌ કેળવણી પ્રેમી સજજનો અને સન્નારીઓને માતૃસંસ્થા સર્વ વિદ્યાલય અને તેની કડી-ગાંધીનગર ખાતેની તમામ ભગિની સંસ્થાઓ પ્રત્યે આજે પણ અગાધ પ્રેમ છે, ઉત્કટ લાગજી છે. અમે પહેલી વાર અમેરિકાનો પ્રવાસ કર્યો ત્યારે એમના અતિથિ બનવાનો જે મોકો માણેલો અને તેમની આગતા સ્વાગતાનો જે ‘ભારતીય ઉમળકો’ અનુભવેલો તે કેમ ભૂલાય ? એમાં સહેજેય ઓટ આવી નથી. ('સવા ત્રણ કરોડના દાનવીર શ્રી દશરથભાઈ રામદાસ પટેલ.' સર્વપ્રિય (2005) પૃ. 7-12.)

● શ્રી વિષ્ણુભાઈ પી. પટેલ

- ‘સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ’ એ બાબતે

ભાગ્યશાળી છે કે તેના દાતાઓમાંના ઘણા દાતાઓ સ્વયંભૂ દાનવીરો છે. અને નાનકડી અપીલની જ જરૂર અને લાખો-કરોડોના દાનની ગંગા વહ્ય કરે. પોતાના અંતરમાં દાન આપવાની અભિવાસ વગર આ શક્ય નથી. 4ર સમાજના, નારદીપુર (તા. કલોલ) ગામના વતની શ્રી વિષ્ણુભાઈ પી. પટેલ (વી.પી. ના હુલામણા નામથી મશાહૂર) અને હું મારા ઘરમાં બેઠા હતા. વાતવાતમાં શ્રી વી.પી. એ મને વાત કરી કે ‘કનુભાઈ, હું ખોટું નહિ બોલું. મને આપની સંસ્થા માટે એટલું માન છે કે મેં મારા પરિવારના સભ્યોને કહી રાખ્યું છે કે કદાચ મને અચાનક કાંઈ થઈ જાય (ભગવાન તેમને સો વર્ષનું આરોગ્યસભર આયુષ્ય આપે.) તો રૂ. 51 લાખ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળને દાનમાં આપી આવજો.’ (સર્વપ્રિય, 2006. જૂન સંખ્યા 43.)

● શ્રી મફતલાલ પટેલ

- ‘દાતાશ્રી મફતલાલ વિહૃલદાસ પટેલના સ્વભાવથી ઊરને આંખે વળ્ગે એવી વિશેષતા ને નજાકત એ છે કે અમેરિકામાં શાકાહારીઓ માટે તેઓએ સુંદર અને સ્વાદિષ્ટ ભોજન અને વાનગી વંજનોની વ્યવસ્થા ઘણા સ્થળોએ પૂરી પાડી છે. પાટીદાર કોમના કોઈ પણ શિક્ષિત યુવાન ભાઈબહેનને જો ભારતમાંથી અમેરિકા આવી સ્થાયી થવું હોય અને તે નોકરી, વ્યવસાય કે આવાસ અંગેની કોઈ પણ મુશ્કેલી અનુભવતા હોય તો તેઓએ શ્રી મફતભાઈનો સંપર્ક કરવો અને તેઓ આ અંગે યથાશક્તિ પ્રબંધ કરી આપશે એવું તેઓશ્રી જાહેરમાં પણ કહેતા હોય છે. નમ્રતા, નિયમિતતા, નિષ્ઠા, ઓછું બોલવું, કામ વધુ કરવું, મદદની ભાવના, યુવાનોને આગળ લાવવાના પ્રયત્નો કરવા, દાનકર્મ કરવું – વળેરે ઉમદા ગુણો ધરાવતા શ્રી મફતલાલ સૌનું દ્વિલ જીતી લે એવું વ્યક્તિત્વ ધરાવે છે. (મૂલ્યાનિષ્ટ માનવતાવાદી મફતલાલ વિહૃલદાસ પટેલ : પરિચયાત્મક ઝલક’. તા. 6/1/2008.)

● શ્રી બળદેવભાઈ, શ્રી નારાયણભાઈ અને શ્રી અંબાલાલભાઈ ગોપાલદાસ પટેલ

- ‘બાળની શૂળ પગમાં વાગે છે અને એની વેદનાથી મુખ આહ પોકારે છે, આંખ આંસુ સારે છે અને

હાથ એ શુળ કાઢવા તત્પર બને છે. ત્યારે ઈશ્વરદટ્ટ આ પ્રક્રિયા દ્વારા ઈશ્વર આપણને એવો સંકેત કરે છે કે બીજાનું હુંઅ હળવું કરવા માટે સૌઅ પોતપોતાની રીતે તત્પર રહેવું જોઈએ. આપણે કેટલું આપીએ છીએ તે વધારે કરતાં આપણે કયા ભાવથી આપીએ છીએ તે વધારે મહત્વનું છે. સંપત્તિ વધારનાર કરતાં વાપરનારાની તથા સુખને ભોગવનાર કરતાં સુખને વહેચનારની જગતમાં પ્રશંસા થાય છે અને તેઓ જ પ્રભુને ખારાં છે. વિદ્યાદાન મહાન પુષ્ય કર્મ છે. પોતાનાં સદ્ગાર્યોથી, પોતાની સંપત્તિના સદ્ગ્રદ્ધ્યથી પોતાનો ગૃહસ્થાશ્રમ ઉજળો કરનાર ભાઈઓની ત્રિપુરીની વિગતો આપતાં ધન્યતા અનુભવું છું. ગાંધીનગર જિલ્લાના કલોલ તાલુકાના ડીગુચા ગામના વતની શ્રી સ્વ. બળદેવભાઈ ગોપાળદાસ પટેલ તથા શ્રી નારાયણભાઈ ગોપાળદાસ તેમજ શ્રી અંબાલાલ ગોપાળદાસ પટેલ, આ વિદ્યાપ્રેમી ત્રણોય ભાઈઓ સદ્ગાર્યો માટે એકબીજાની હોડમાં ઊતર્યા હોય તેમ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, ગાંધીનગર શાખાનાં કન્યા કેળવણી સંકુલથમાં ત્રણ-ત્રણ છાત્રાલયોના દાતા બન્યા છે.' (‘ગાંધીનગર કેમ્પસમાં ઉમિયા કન્યા છાત્રાલયોની વિદ્યાપ્રેમી દાનવીર ત્રિપુરી (ડીગુચાવાળા)ની પરિચયાત્મક ઝલક’. સર્વપ્રિય, ઓક્ટોબર 2002. સંખ્યા 2 - 34, પૃ. 6-7)

● શ્રી યશવંતભાઈ (અધ્યિનભાઈ પટેલ)

● ‘હાલ પરદેશમાં સ્થાયી હોવા છતાં ત્યાં બેઠાં પ્રત્યેક શાસે મા, માતૃભૂમિ અને માતૃસંસ્થાનો ધબકાર જીલતા પરુષાર્થી પાટીદાર શ્રી યશવંતભાઈ (અધ્યિનભાઈ) એ ‘સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ’ કરીના હીરકમહોત્સવ પ્રસંગે અમેરિકા ગયેલ પ્રતિનિધિમંડળને ગાંધીનગર કેમ્પસની અંગ્રેજ માધ્યમની કોમર્સ કોલેજ માટે રૂ. 25 લાખનું માતબર દાન નોંધાવીને પોતાના સરગાને સરસાવ ગામના વતની શ્રી વિનુભાઈ એમ. પટેલના આત્મવિશ્વાસને મોટો પ્રતિસાદ પૂરો પાડ્યો

એટલું જ નહિ પોતાની જ માતૃસંસ્થા પ્રત્યેનું પ્રેમભર્યું ઋણ અદા કર્યું. સર્વ વિદ્યાલય સંસ્થાનું અહોભાગ્ય ગણાય છે કે આવા કેળવણીપ્રેમી સુપુત્રોના સેને અને ભક્તિભાવથી જ આવિર્ભૂત થઈ ખીલી-પાંગરીને વિકસી છે.’ (‘પરુષાર્થી પાટીદાર દાનવીર શ્રી યશવંતભાઈ એ. પટેલ.’ સર્વપ્રિય, માર્ચ-એપ્રિલ, 2022 પૃ.2.)

સમાપન :

ડૉ. કનુભાઈ સાહેબના લેખનમાંથી ઉપર દર્શાવેલાં પસંદગીનાં અવતરણો તેમને પામવા માટે, ઓળખવા માટે દસ્તાવેજું આધારસૂત પૂરો પાડે છે. અહી ઉદાહરણ તરીકે ઉધ્યૂત કરેલાં ત્રણ અલગ અલગ પ્રકારનાં અવતરણો તેના વાચકને આદર્શ કર્તવ્યપથ તરફ પ્રેરવા પ્રેરક બની રહે છે. શિક્ષણચિંતન અંતર્ગત શિક્ષણક્ષેત્રમાં પ્રચાલિત કાવાદાવા અને રુગ્ણમાનસિકતા તરફ હૃદયનાં ઊંડાણમાં રહેલી આગ સ્પષ્ટ દાચિગોચર થાય છે. શિક્ષણમાં શ્રમકાર્યનો મહિમાગાવાની સાથે જ વિકાસશીલ દેશોની કાર્યનીતિ અપનાવવાનો – કંઈક શીખવાનો અનુગ્રહ સ્વસ્થ વિચારશક્તિનો પ્રતીતિકારક બની રહે છે. માતૃસંસ્થા સર્વ વિદ્યાલય પ્રત્યેની અનન્ય આસ્થા લોહીનો લય બની ગઈ છે તે આ વિદ્યાનોમાં સ્પષ્ટ જોવા મળે છે. સર્વ વિદ્યાલયના પૂર્વ કષ્ણધારોનો ઋણસર્વીકાર કરવાની સાથે જ પૂ. માશેકલાલ સાહેબની દુરંદેશિતા અને તેમની અનોખી કહી શકાય તેવી ‘લોકશાહીયુક્ત ડિક્ટેટરશિપ’ના ભારે પ્રશંસક છે. સર્વ વિદ્યાલયના દાતાશ્રીઓની દાનભાવના અને તેમના સેવાપરાયણ વ્યક્તિત્વનું દર્શન કરાવવામાં તેમની ચિત્તાકર્ષક અભિવ્યક્તિકલા સાહિત્યિક સંસ્પર્શની સહજમાં અનુભૂતિ કરાવે છે. આવા આત્મસ્રૂત્યાથી સમર્પિત અને જ્ઞાન-કર્મ-ભક્તિયોગથી રસાયેલ અને કસાયેલ મૂઢી ઊંચેરાં માનવરત્નોથી આ સંસ્થા સદાકાળ સંપન્ન બની રહે તેવી ઈશને પ્રાર્થના.

મણિભાઈ પ્રજાપતિ

કુટુંબીજનો અને સગાં-સંબંધીઓનાં

શ્રદ્ધા-સુમન

સાહેબ

તા. 25-4-1966ના રોજ ડોક્ટર સાહેબની સાથે લગ્નજીવનની શરૂઆત થઈ હતી. બધાં ભાઈ-બહેનો, કુટુંબીજનો, સેહીજનો, મિત્રો તથા સર્વ સામાજિક કાર્યો વચ્ચે 22-7-2023નો હિવસ આવી ગયો, જેણે સાહેબને અમારાથી દૂર કરી દીધા. લગ્નહિવસથી સાહેબના નિર્વાણાદિન સુધી હું અને સાહેબ સાથે ને સાથે જ. પહેલાંના જમાનામાં પતિને નામથી બોલાવતા નહોતા, પરંતુ બધા તેમને ડોક્ટરસાહેબ/સાહેબ કહેતાં એટલે મારા મોઢે પણ ‘સાહેબ, સાહેબ’ ચાઢી ગયું. આજે તેમની હ્યાતી નથી, પણ ઊંઘમાં પણ ‘સાહેબ, જમવા ચાલો, સાહેબ આમ કરીશું, તેમ કરીશું, અહીંયાં જઈ આવીશું.’ શર્ષ્ટો મગજમાં અથડાયા કરે છે. સાહેબ મારા માટે પૂર્ણ પુરુષોત્તમ હતા અને પવિત્ર પુરુષોત્તમ માસની ચોથના હિવસે અમને સર્વ સેહીજનોને મૂકીને પુરુષોત્તમ ભગવાનના ચરણોમાં લુપ્ત થઈ ગયા.

અમારા કુટુંબમાં સાહેબ મોભી. બધી જ આર્થિક, સામાજિક, દાક્તરી જવાબદારીઓ મને સાથે રાખીને બખૂબી પૂર્વક પૂર્ણ કરી. જતાં-જતાં પણ જે રીતે અમે બનેએ 57 વર્ષ સુધી કુટુંબ, સેહીજનો અને ભાઈ-બહેનોની સંભાળ લીધી તે રીતે એમના ગયા પછી પણ હું એ જ રીતે સાચવી ચાખું તેવી ભલામણ કરતા ગયા. હું કે અમારું કુટુંબ એમના વગર રહેવા જરાય ટેવાયેલું નથી. અમારી બંને દીકરીઓ દીપિકા અને પારુલ તેમના સંસારમાં સારી રીતે ગોઈવાઈ ગયેલી છે. ભગવાનની કૃપાથી બધાં ભાષી-ભાષિયાઓ પણ સરસ રીતે સેટ થયેલાં છે. સાહેબનો બધા ભાષિયાઓ માટે ખૂબ જ પ્રેમ હતો. હું, મૌલિક અને સાહેબ આખો વખત સાથે અને

સાથે. ક્યાંક જઈએ તો પણ સાથે જ. તેઓ માંદા પડ્યા પછી એમને અણસાર આવી ગયો હતો કે તેઓ અમને ટૂંક સમયમાં છોડીને પ્રભુચરણમાં જતા રહેશે એટલે અમને બનેને એમના વગર કેવી રીતે રહેવાશે, શું શું કરવું પડશે, કેવી રીતે કરવું પડશે વગેરે માર્ગદર્શન અને સાથે-સાથે હિમત પણ આપતા.

હું એમને કહેતી રહેતી, ‘તમે પોછિયિબ રહો. વધારે નહીં તો 2-5 વર્ષ અમારા માટે નહીં તો સર્વ વિદ્યાલય સંસ્થા માટે પણ ભગવાન આપશે’ પણ એમનો અણસાર જ સાચો પડ્યો.

ભગવાનને મારી એ જ પ્રાર્થના કે સાહેબને એમનાં ચરણોમાં સ્થાન આપે. અમને એકવાં જીવન જીવવાની શક્તિ આપે. સાહેબને હરપળ યાદ કરનાર એમની ધર્મપત્ની સવિત્રા કે. પટેલના શત શત પ્રણામ.

સવિત્રા કે. પટેલ

કુટુંબ અને સમાજનું વટવૃક્ષ

એક વટવૃક્ષ સમય અને કુદરત સામે બાધભીડીને મક્કમતાથી મુકાબલો કરતાં-કરતાં ધરાશય થયું, સાથે-સાથે તેની છાયામાં રાખેલાં અને પાણેલાં બધાં જીવોને રડાવીને પણ એની સુવાસ અને સફ્ફાવના બધા માટે પ્રેરણાસોત બની મૂકું ગયું. મારા પણ કુટુંબની સાથે સમાજ માટે પણ વટવૃક્ષ જેવા હતા. હું તેમની મોટી પુત્રી એમની પૂરી જીવનયાત્રાની સાક્ષી. મારા જન્મ વખતે પણ હજુ મેડિકલ કોલેજમાં ભાગતા તેથી તેમની મેડિકલ કારકીર્દી અને કોટુંબિક જીવન સર્ફનો સંધર્ષ નજીકથી જોયેલો. બધું નાની ઉમરે તેમના માથે ખૂબ જ મોટી જવાબદારી આવી પડી હતી જે તેઓએ પ્રેમથી

નિભાવી. તેમની ઉજ્જવળ મેડિકલ કારકોર્પોરેશનાં તેમણે ઉમદા સેવા સાથે કામ કર્યું. એક વાર દરિયાએ જરણાને પૂછ્યું, ‘તારે સમંદર નથી થવું?’ જવાબમાં સમંદરને જરણાએ કહ્યું, ના, મારે મોટા થઈને ખારા થવું નથી. મારે તો નાના થઈને મીઠા જ રહેવું છે.’ આ વાતને મારા પદ્ધાએ પૂરી જિંદગી માટે સાર્થક કરી બતાવી. એક ડોક્ટર જેવા મોભાઇન્ડ વ્યવસાયનો કોઈ હિવ્સ ફુરુપયોગ કર્યા વગર અને સમયનાં બંધન રાખ્યા વગર નાનામાં નાની વિક્રિતની સેવા કરતા. કેટલાંયનાં જીવનમાં ફૂલો પાથરનાર મને યાદ છે તે શાકભાજુ વેચવાવાળા, ખૂબમચાવાળા જેવા ગરીબો માટે દવાદારુ નજીવા કે મહિતમાં આપતા અને તબિયત બરાબર થઈ છે કે નહિ તેનું ધ્યાન રાખતા. સાથે-સાથે સારો ખોરાક દે છે કે નહિ તેનું પણ ધ્યાન રાખતા. દૂધ, ફળફળાહિ વગેરે ખરીદી એમને આપતા. તેમનો પ્રેમાળ, પરગજી સ્વભાવ બધાંને તેમના માટે માન આપતો. જીવનના અંતિમ શાસ સુધી તેમના પેશનની તેમને ચિંતા હતી. બોલવામાં તકલીફ છતાં ઝોન પર બધાંને મેડિકલ સલાહ આપતા. મારા પદ્ધાએ જે યોગદાન સમાજ માટે આપ્યું છે તેમાં મારી ભાભીનો પણ સંપૂર્ણ સાથ-સહકાર રહ્યો છે. મેડિકલ કારકોર્પોરેશનાં સફળતા અને વસ્ત છતાં દાદાની જેમ જ સમાજસેવામાં કાર્યરત રહી સર્વ વિદ્યાલય સંસ્થા માટે સમય કાઢતા. તેમની માતૃસંસ્થા શિક્ષણક્ષેત્રે તેમનું યોગદાન ભુલાય તેમ નથી. દાદાની જેમ ગાયોની સતત કાળજી લેવા કેટલાંયે ફુરુંબને તિથિદાન માટે પ્રોત્સાહિત કર્યા છે અને સર્વ વિદ્યાલય માટે અને એના વિકાસ માટે દાનનો મોટો પ્રવાહ તેમણે ઊભો કર્યો છે, તે સહુ કોઈ જાણે છે. સમાજ આ કાર્ય માટે તેમને ક્યારેય ભૂલશે નહિ. પરિવાર માટે તેઓ હંમેશાં પ્રેરણાસોત બની રહ્યા. મને નાણપણથી ગરબા, રંગરોગાન અને નૃત્યનો શોખ. તેમાં પણ તેઓએ પૂરો સાથ આપ્યો. મારા બધા સ્ટેજ પ્રોગ્રામ અને આર્ંગેત્રમના સ્ટેજ પ્રોગ્રામમાં હોંશે-હોંશે હાજરી આપતા અને મન મૂકીને માણતા અને એક દીકરીનાં માબાપ તરીકેનો ગર્વ લેતા. જ્યાં તકલીફ પડે ત્યાં ખડે પગે ઊભા રહેતા. વસ્ત જીવનમાંથી ફુરુંબ માટે સમય કાઢી અમે ત્રણેય ભાઈ-બહેનોને તેમના મિત્રસર્કલ

સાથે ભારત દર્શન માટે લઈ જતા. તેમનો વૃક્ષપ્રેમ પણ વારસામાં મૂક્તા ગયા અને એમના સદ્ગુણ, પ્રેમ અને પરોપકાર જેવા ગુણો આપણને વારસામાં આપીને ગયા. તે ગુણોનું જતન કરી તેમના પંથે ચાલવાની એક દીકરી તરીકે કોશિશ કરવાના મનોબળ સાથે સાચા હદ્યથી શર્દાંજલિ. ઈશ્વર તેમને તેમનાં શરણમાં લઈ લે તેવી પ્રાર્થના.

Love you Papa, Miss you too.

દીપિકાનાં પ્રણામ સાથે
જ્યશ્રીકૃષ્ણા

Symbol of Selfless Humanity

Dr. Kanubhai was my Father in law. He was the very essence of compassion, duty, style and a symbol of selfless humanity. With a heavy heart, I extend my gratitude to him for being a torchbearer in our life. It is indeed difficult to accept the world without him and yet we must learn to be grateful that he came into our lives as an inspiration.

His absence would always be felt as an irreparable loss, but the strength of the message that he continued to give us through his life of selfless service as a doctor, educator and humble human being will be the guiding light for us for the years to come. We respect and will always cherish the heritage and legacy which he has left behind for us and all others to follow it.

Anil Patel

(Dr. Kanubhai Patel's son-in law)

Big Void in our life will never be Filled

We lost one of the most noble souls on planet, my Nana (Dr. Dada as I fondly called him) you have influenced my life since the day I was born. You were my ideal. As a philanthropist, doctor and true family man you have inspired so many lives. Your altruistic work as a doctor and an educator is a source of motivation for me and everyone around you. There are numerous instances I can recall, since my childhood, of your love for education and community service. I distinctly remember one such recent event when you were at the hospital in great pain and fighting for your life, inspite being in such condition you motivated the nursing students as well as healthcare staff taking care of you to advance their educational journey and guided them.

Your passion and dedication towards the betterment of education for each and every student at Kadi Sarva Vishwavidyalaya until the end was highly commendable. There is a big void in our life that will never be filled. You would be truly missed not just by family but by the entire community that you selflessly served. It will be the greatest honor of my life to spend every day trying to live up to the legacy that you have built.

Prakruti

(Dr. Kanubhai Patel's Grand Daughter)

Doctor's Dada

I never got to meet in person to Dr. Dada (something I'll always regret); I feel like I have known you through your persistent influence in helping Parkruti and other kids define their purpose and life goals. Thank you for everything you have done for the family and you'll be greatly missed.

Even though you are not with us, I'm confident we all will be comforted by your persence that surrounds us through the singing of the birds, the rising of the sun and the shining moon and stars.

Gaurang

(Dr. Kanubhai Patel's Grand-son-in-law)

Molded My Perception

When I was younger, I could never picture a life without you. Your solemn presence and aged wisdom seemed permanent, an unchanging facet of my world, and I was far too comfortable making a bed in the farthest alcove in my mind, a place where death was nonexistent and people lived forever. It was a place marked by the beauty of childlike wonder and purity, and I was more than willing to bask in the rays of innocence forever, but like most things, forever has an expiration date.

I am older now so that alcove has long been burnt down and yesterday, its ruins struck a match and were up in flames once more when you quietly passed away. It was

just like you to pass away in a dignified manner, without making a fuss or causing a scene, and that, in a bizarre way, made it all the more dismal.

I choose to remember the good and by doing so, I recognize that you will truly never be gone; a mirror of the best traits a man can possess lives on everyday. Your dedication to your work and your humble path to success are some of your many qualities that directly translate in your descendants. Through every memory I remember and every story I have heard about you has molded my perception of you. I love you and miss you so much already and will do everything in my power to honor your life, your legacy and our family name. It feels like you are still a phone call away.

Nisarg

પણ મારી જાન

ડૉ. કનુભાઈ (સર્વ વિદ્યાલય કડી/ગાંધીનગર), ડૉ. કે.રી પટેલ (મીઠાખળી) નામ સંભળતાં જ ફુનિયાના કોઈ પણ ખૂણામાં અને એમાંથી ખાસ કરીને અમેરિકામાં એમને જાણનાર કોઈ ને કોઈ વ્યક્તિ તો મળી જ આવે. એ વ્યક્તિ કયાં તો એમનું પેશન્ટ હોય, કોઈ દૂર-દૂરનું સંબંધી હોય, સમાજની કોઈ વ્યક્તિ હોય કે કડી સર્વ વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થી હોય. મારા પિતાજની સુવાસ મારા દાદા શ્રી ધનાભાઈ વકીલની જેમ જ સમાજમાં ફેલાયેલી છે.

ઉમદા, સાલસ, પ્રેમાળ, નિષ્ઠાવાન, હસમુખા, સેવાભાવી, મૃદુભાસી, મેડિકલ ક્ષેત્રમાં ભલભલા સ્પેશ્યાલિસ્ટ ડોક્ટરોથી ચરિયાતા, સામાજિક કાર્યોમાં આગળ પડતા, સર્વ વિદ્યાલય સંસ્થા જેમની નસનસમાં વસેલી હોય એવા ડૉ. કનુભાઈના ધનાભાઈ પટેલની

દીકરી તરીકેનું ગૌરવ મને મળ્યું છે, એનાથી મોઢું સફ્ફ્બાય કદાચ બીજું ન હોઈ શકે.

અમે ત્રણ ભાઈબહેનોમાં હું વચ્ચેલી દીકરી. પણ મારી જાન વસે. હું પણને મૂકીને ક્યાંય જાઉ નહીં. પણ ડોક્ટર એટલે એમના ઘરે આવવાના સમયનું કોઈ નક્કી નહીં, પણ હું નાની હતી ત્યારથી જ્યાં સુધી પણ ઘરે ન આવે ત્યાં સુધી રીંદું નહીં. આમ તો મારી મમ્મી એના પરની ભરપૂર જવાબદારીઓને કારણે નાનાના ઘરે રોકાવા બહુ જઈ શકતી ન હતી, પણ મને યાદ છે, એકવાર મમ્મી અમને ભાઈ-બહેનને લઈને એક રાત માટે નાનાના ઘરે દરિયાપુર ગઈ હતી. આમ પણ પણ વગર મને ગમે નહીં. રાત પડી અને મેં રડવાનું શરૂ કર્યું. મામા-મમ્મી, નાના બધાંએ ખૂબ સમજાવી, પણ મને તો તાવ ચડવા માંડયો. છેવટે મોડી રાતે મારા પણ મને લેવા આવ્યા અને હું ઘરે જઈને એમની સાથે સૂઈ ગઈ.

પણના દવાખાનામાં કમ્પાઉન્ડર ન હોય કે જુલાઈ-ઓંગસ્ટમાં ભરપૂર માંદગીઓને કારણે ખૂબ પેશાન્ટ્સ હોય ત્યારે હું પણ પણ સાથે દવાખાને જતી અને એમને મદદ કરતી. નવા કમ્પાઉન્ડરને પણ ટ્રેનિંગ આપતી. દવાખાનામાં ઘણા ગરીબ પેશાન્ટ્સ પૈસા ન હોવાને કારણે દવા એક જ દિવસની લેવાનું કહેતા, પણ પણ એમને દવા લેવી પડશે એમ સમજાવી બધા દિવસની મફન્ત દવા આપતા.

અમારાં કુંભભાઈનું પણ પણ એક જ ડોક્ટર અને અમદાવાદમાં અમારું એક જ ઘર હતું. કોઈ પણ સંબંધી માંદું પડે એટલે સીધા પણ પાસે આવી જાય. મારા દાદા ધનાભાઈ વકીલ સાત ભાઈ-બહેન અને એમનાં બધાં મળીને 40 સંતાનો. પણને 16 ભાઈ અને 23 બહેનો (કાકા અને શોઈનાં દીકરી-દીકરીઓસહિત) અને જો ઘરે સારવાર થાય તેમ હોય તો ઘરે અને હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવાની જરૂરિયાત હોય તો દાખલ કરવાથી શરૂ કરીને સાજા થઈને ઘરે ના મોકલે ત્યાં સુધી મમ્મી અને પણ તેઓની સાર-સંભાળમાં જોડાયેલાં હોય. હોસ્પિટલ ટીફિન મોકલવાથી માંડીને ઘરે રોકાયેલાના રહેવા-જમવાની વ્યવસ્થા બધું કરવામાં મમ્મી પણાનો ખભેખભો મિલાવીને સાથે રહી છે. અમે નાનાં હતાં ત્યારથી જ અમારા ઘરની આ જ જીવનચર્ચા. આ બધું

જોઈને જ અમારાં બધાં ભાઈબહેનમાં સેવાભાવનાનો ઉદ્ભબ અને નિભાવ થયો.

દેખાવમાં પણ સાથે મારી ઘણી સામ્યતા હોવાને કારણે મને ના ઓળખતાં હોય પણ પણાને ઓળખતાં હોય એવા લોકો મને અચૂકથી પૂછી લેતાં કે, “શું ડૉક્ટર કનુભાઈની દીકરી છે?” અને હકારમાં જવાબ આપતાં મને ખૂબ જ આંદ અને ગૌરવ થતું.

પણ અત્યારે અમને સૌને મૂકીને ખૂબ દૂર ચાલ્યા ગયા છે એ માનવું અને સ્વીકારવું મારા અને સૌના માટે ખૂબ જ અધંકું અને કષ્ટદાયક છે. પણ માટે મને દઢ વિચાસ અને શ્રદ્ધા છે કે પણ જે સફ્ફાબ અને શાંતિ સાથે સ્વજનોની હાજરીમાં વિરન્દ્રામાં પોઢ્યા છે એમનો આત્મા ફક્ત અને ફક્ત ભગવાનનાં ચરણોમાં જ ગયો છે.

પણ, એવી નજર કર્યાંથી લાવવી કે તમને યાદ કરીએ અને તમારા દર્શન થઈ જાય. હજુ જરૂર હતી અમને તમારી ત્યાં ઈશ્વર લઈ ગયો તાણી. હે ઈશ્વર એ અમાનત છે અમારી, રાખજે તેમને તું સંભાળી. તારા માટે એ આત્મા હશે પણ એ જ જીંદગી અમારી હતી.

પણના સંસ્મરણો, આશીર્વાદ, પ્રેમથી તરબોળ અને હરધારી યાદ કરનાર એમની લાડલી પારુલના શત્રુ શર્દુ પ્રણામ.

પારુલ

શાશ્વત સ્મૃતિ

ઈશ્વરે અંતરિક્ષમાં દિવ્યતમાની
હકાર ભરીને કર્યું કે,
તવ હો જો જ્ય જ્યકાર હો જો જ્ય....

નમ સ્વભાવ, આદર્શ જીવન, નવીનતમ તબીબી શાન, ઉચ્ચ કોટિના વિચારો, નિષાપૂર્વક કામ કરવાની પદ્ધતિ, સરળ તથા શિસ્તબદ્ધ જીવન વિશે વિચારીએ તો શ્રી ડૉ. કનુભાઈની શાશ્વત સ્મૃતિઓનો અનુભવ થાય.

તેમના ઉપર ઈશ્વર, માતાપિતા તથા સ્વજનોની સેવાના આશીર્વાદ હુમેશા રહ્યાં. ખૂબ જ સારી સેવાભાવના રાખતા હોવાથી સમાજ માટે તબીબીક્ષણે

તથા શૈક્ષણિક ક્ષેત્રે અનહંદ દિશાત્મક કાર્યો કરી, વારસમાં પિતા શ્રી ધનાભાઈ હરગોવિંદભાઈ પટેલ (વડીલ) તરફથી મળેલી પ્રેરણા પૂરી કરી અને પરિવારને ગૌરવનો અનુભવ કરાયો.

ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધા તથા કુદરત સાથે ચાલતા હોવાથી દરેક કાર્યક્ષેત્રે ભાવથી સમાજ, પરિવાર, મિત્રો અને દર્દીઓની નિષાપૂર્વક સેવા કરી શક્યા અને મળેલું જીવન સાર્થક કર્યું. જીવનમાં આર્થિક પ્રગતિની લાલચન હોવાથી તબીબીક્ષણે તથા શૈક્ષણિકક્ષેત્રે એમની ઉમદા સેવાઓ હરહંમેશ માટે જરૂરમંદ લોકો ભૂલી શકે તેમ નથી.

તેમણે ઈશ્વરે આપેલી બીમારી સ્વીકારીને તેને સારી લડત આપી અને પ્રભુને પ્રાર્થના કરી કે આ દંડ બીજા કોઈને ન આપતાં. તેમના મજબૂત મનોબળના કારણે તેમણે દીકરીઓના ત્યાં આવતા લગ્નપ્રસંગ સારી રીતે પાર પડે તેવી તીવ્ર ઈશ્વા સાથે બીમારી અને તેની આડઅસરોને હંઝાવ્યા કરી. પરિવાર માટે અનહંદ લાગણીથી સફાય મર મીટતા એવા શ્રી કનુભાઈના વિચારો પરિવારને વારસમાં પણ મળેલા છે. જેના લીધે પરિવારના સભ્યો મન મૂકીને તેમની સેવા કરી આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરી શક્યા.

સમાજમાં કામ કરવાની પ્રેરણા જીવંત રાખીને વડીલશ્રીઓએ સોંપેલાં કાર્યો તેમની હ્યાતી સુધી, અંત સમય સુધી કર્યા.

ઈશ્વરનો આભાર. તેમના થકી સારા કાર્યો કર્મો બદલ.

તવ હો જ્ય જ્ય જ્યકાર હો જ્ય....

અમદાવાદ

પણશ્રીને પ્રણામ

તા. ૩૧-૭-૨૦૨૩ સંજ્યકુમાર ડાખાભાઈ પટેલ

મો. ૮૮૨૫૦૪૨૪૧૨

Our Beloved Doctor Dada

Our beloved Doctor Dada is an inspiration to all of us. His passion for working towards the betterment of the community is an integral part of his legacy.

He has always motivated people around him, including but not limited to his family and friends.

We have grown up seeing him work selflessly for his patients, his students as SVKM, his family and friends. I'm sure he has made a positive impact on every soul that he has come in contact. One of my best memories growing up was Doctor Dada telling me, Dhruva, Pakudidi & Nisubhai stories about traveling to the USA. He would narrate how we would embark on the journey, getting on the plane and seeing America through his eyes (because at the time he was the only one who had been there.) The thought of traveling to America was so fascinating to all of us.

Doctor Dada has taught us all so many life lessons and we can not thank him enough for all that he has done for us and our moms. He has been a constant support for Dhruvan growing up, answering to all our calls for his help as a doctor prescribing medication and what not.

He would always go an extra mile to ensure we were comfortable. He would always stop by to check on us whenever we were sick, even when it was just a little fever or a sore throat!

Doctor Dada, you are our Hero ! You have superpower that can make everyone around you happy and empowered. You have always encouraged me to be a better human, always set the best example for me to look up to.

I really wish I had spent more time with you, but I shall forever treasure all

the great memories I have with you ! I still remember the day you taught me Dhruvan to spell the world's longest word 'Pneumonoultramicroscopicsilicovolacnocconiosis' and we would go brag about it in school as kids. I remember the day you took me to visit Sunita Williams at SVKM. You have always tried to motivate us to learn new things, given us the exposure we needed to be able to learn new things. We will continue to do this as we grow older and teach our kids to do that too.

You have been our guide, our idol. We have always been so inspired by your work, as a doctor, a VC, a father, a husband, a grandfather and one thing I know for sure is that no one can be as perfect as you ! You have dedicated all your life to helping others. While appreciating your efforts it's only fair that I mention Savitaba's selfless contribution to supporting you in every way she can. You two are our role models for us.

I want to fold my hands and thank both of you for being there for us ever since the day we were born till now. Your love and affection for all of us is very special to us. At times I may have been a little distant but my love for you has always been there. I may have not shown it often but I am so grateful to you for your kindness. You are the purest soul I have ever known.

- Dhruveesha Patel
(Dr. Kanubhai's grand daughter)

M. + 91 7698 444 601

A Selfless Healer

A selfless healer, Dr. Dada (Dr. K.D. Patel) left an indelible mark on the lives of many people around him.

He treated countless patients with unmatched care and kindness, including all family members, even a feeble baby whose eulogy you are reading. His unwavering care and guidance were instrumental in my journey towards better health and well-being.

Despite battling numerous comorbidities, he prioritized others' health before his own, embodying the true essence of a healer, tirelessly tending to his patients, even when his own well-being was in danger. I vividly remember meeting him once; he had just returned home from the hospital after a brain stroke had paralyzed him for some time. As soon as he was ready to move around, he immediately got on his phone to talk with the nurse practitioner at his clinic about a patient's health, ensuring that patients are able to receive remote health treatments.

Dr. Dada was a visionary and a well-spoken person, who embraced a minimalistic lifestyle. He exemplified what it meant to live a life of service, touching the lives of countless individuals with his expertise and empathy. His decades of dedicated service to this institution (KSV) will be remembered by all the people whom he helped pursue their education.

As I carry forward his spirit, I will strive to honor his memory by continuing

the tradition of selfless service and possibly making a positive impact on the world around me. My grandfather's journey has taught me that even in the face of challenges, one can leave a profound mark on humanity by caring for others, above all else.

Dhruvan Patel

M. + 1 (857) 492 4526

(Dr. Kanubhai's Grand Son)

પદ્માને હૃદયાંજલિ

પદ્મા પહેલાંથી જ હાંડ્સમેનું રહેતા. ઘણાંબધાં લોકો એમને સુરેશ ઓબેરોય કહેતા. પદ્માએ 1971માં મારા જન્મ વખતે મીઠાખળીમાં દવાખાનું શરૂ કરેલું. પદ્મા સાઈકલ લઈને દવાખાને જતા. દવાખાના ઉપર છાપરાં અને એની નીચે ગરમી રોકવા ચાદરની ચારેબાજુ પથ્થર બાંધીને false ceiling જેવું બનાવેલું. ખૂબ જ ઓછા ફર્નિચર સાથે દવાખાનાની શરૂઆત થયેલી. એક ધૂણી ધખાવીને સાધુસંત બેઠા હોય એમ લોકોની સેવા કરવા દવાખાનું શરૂ કરેલું. પદ્મા હંમેશાં કહેતા કે હું આટલા ઓછા ખર્ચમાં મેડિકલનું ભણેલો એટલે મારી પણ સમાજ તરફ સેવાની ફરજ બને. સમાજના દરેક વર્ગને સારી દવા મળે એ રીતે એમણે પ્રેક્ટિસ કરી. એમની મેડિકલ કોલેજમા કોઈ વિદ્યાર્થી સ્વીપર પહેરીને કોલેજમાં આવે તો ટિચર નીજા માળેથી નીચે ઘા કરીને સ્વીપર ફેંકી દેતા ને કહેતા કે You are going to be doctor. પદ્મા હંમેશાં ઈસ્ત્રીવાળું શર્ટ, પોલિશ્વાળા બૂટ, ઓળેલા અને તેલ નાખેલા વાળ રાખતા. એમના બી. જી. મેડિકલ કોલેજના મિત્રો તેમની આવી ઓળખ આપતા.

મને સરસ્વતી અને લક્ષ્મીની કૃપા ઘણાં કષ પછી મળી. એ દરમિયાન પદ્માનો ખૂબ જ સાથ અને સહકાર મળ્યો. એક પ્રસંગ સ્કૂલનો યાદ આવે છે. ધોરણ-10ની બોર્ડની પરીક્ષા વખતે તબિયત ખરાબ થઈ ગયેલી. પદ્માએ મને આઈસકીમ અને ગોળી આપી. જેથી 45

મિનિટમાં હું સ્વર્ણ થઈ ગયો અને વિજ્ઞાનનપા(Science) પેપરમાં 60માંથી 60 ગુણ આવેલા. ધોરણ 12માં 64 % આવેલા. મને B.V.M. College, વલ્લભવિદ્યાનગરમાં સિવિલ એન્જિનિયરિંગમાં પ્રવેશ મળ્યો. દર વર્ષ આડિટક્યરમાં Admission વખતે Exam આપતો, પણ Admission મળતું નહિ. એક વર્ષ સિવિલ પછી એક વર્ષ CEPTમાં S.B.S.T.માં First આવ્યો. એક વર્ષ SBST કર્યું. પછી એક વર્ષ બરોડામાં M. S. U.માંથી Fine Arts કર્યું. પછી પણ Arch.માં પ્રવેશ મળ્યો નહિ. waitingમાં 8th Number હતો, પરંતુ મારા પાછળનો છોકરો ઓળખાણથી વચ્ચે ઘૂસી ગયો. પણ એ દરેક વખતે મને કોઈના પર પણ ગુસ્સો કર્યા વગર પરીક્ષા આપવા પર અને પ્રયત્નો પર ભાર મૂક્યો અને મને 1993માં J.E.D. Collegeમાં Architectમાં પ્રવેશ મળ્યો. પછી કોઈ પણ જાતના બ્રેક વગર પાંચ વર્ષ અભ્યાસ પૂર્ણ કરી આડિટક્ટ બન્યો.

પણ અને દાદાજીની ઈચ્છા મુજબ અમદાવાદમાં આડિટક્ટ હસમુખભાઈ સી. પટેલના ત્યાં ટ્રેનિંગ માટે જોડાયો ત્યારે મને Sabarmati River front પર Officeમાં મુકવામાં આવ્યો હતો. (1999)

મૌલિક કનુભાઈ પટેલ

સમાજસેવા અને કેળવણીને વરેલો જીવ

કરી સર્વ વિદ્યાલયના એક અદના અડગ સરંભ કહી શકીએ તેવા પૂરુષ ડૉ. કનુભાઈ વિશે લખવું એટલે સર્વ વિદ્યાલયના ઠિતિહાસની મહાગાથા વર્ણવવી. તેઓશી મારા મોટાભાઈ થાય. પૂરુષ ડૉ. કનુભાઈની બહેન બનવાનું સદ્ગ્રાહી ભગવાને આપ્યું. અમે 6 ભાઈ-બહેન, રેમાં મારું ત્રીજું સ્થાન આવે.

પૂરુષ ડૉ. કનુભાઈનો જન્મ થયો ત્યારે જ વાઇરડાનો જન્મ થયેલો. આમ રેમનું નામ કનેયો પડ્યું. પૂરુષ સ્વ ધનાભાઈ વકીલ - મારા બાપુજી પણ કરી સર્વ વિદ્યાલયમાં ભાગેલા. પછી રેમણે વકીલાત કરીમાં જ ચાલુ કરી. આમ અમે 6 ભાઈ-બહેન કરીમાં જ જન્મ્યાં અને મોટાં થયાં. જોકે કનુભાઈનો જન્મ અમારા મોસળા ઊંટવામાં થયો હતો.

કરી સર્વ વિદ્યાલય હાઈસ્ક્યુલનો અભ્યાસ કર્યો. પૂરુષ ડૉ. કનુભાઈ અમારા સૌમાં મોટા. રેમને અમે ભાઈ-બહેનો ખૂબ જ માન આપતાં. કરીમાં કોલેજ નહિ હોવાથી ભાઈને અમદાવાદ ભાગવા જવાનું થયું. ત્યારે અમને ખૂબ જ દુઃખ થયેલું.

કોલેજમાં ભાગતા ત્યારે રેમણે જોયું કે ડોક્ટરની ખૂબ અછત છે અને તે સમયે અમારાં બા (મમમી) માંઢા પડ્યાં. કોઈ ડોક્ટર રોગ પકડી શકે નહીં. આ જોતાં રેમણે ડોક્ટર થવાનું નક્કી કર્યું. બાપુજી પાસે પ્રસ્તાવ મૂક્યો. જેને બાપુજીએ સમર્થન આપ્યું. ડોક્ટર બનવાની ધગશ સાથે કોલેજમાં ખૂબ મહેનત કરતા, ઘણા સારા ટકા આવતાં, બી.જે. મેડિકલમાં પ્રવેશ મેળવ્યો. ભાગતાં-ભણતાં વીટબણા આવી. બા(મમમી)નું અવસાન થયું. ભણવાનો મૂડ જતો રહ્યો. બાપુજીને કહ્યું કે જેના માટે ભણતો હતો તે તો છે નહીં, હવે ડોક્ટર થઈને શું કરવાનું. બાપુજીએ સમજાવતાં કહ્યું. તારે આવાં ઘણાને સાજ કરવાનાં છે. એટલે ભણવાનું ચાલુ રાખ્યું. એમબીબીએસ થયા. અમદાવાદમાં પ્રેક્ઝિસ ચાલુ કરી.

મમમી નહીં હોવાથી ઘરની જવાબદારી આવી પડતાં બાપુજીને અમદાવાદ આવી જવા કહ્યું. અહીં રેમની વડીલો પ્રત્યેની ફરજ અને પ્રેમ જોવા મળ્યાં. બાપુજી અમદાવાદથી પણ સર્વ વિદ્યાલય સાથે જોડાયેલા રહ્યા. રેમની તબિયતનું ધ્યાન રાખતા, પરંતુ સતત તેના પ્રોફેસ માટે વિચારતા. પૂરુષ ધનાભાઈ વકીલ (બાપુજી) અમેરિકા આવીને દાનની સરવાણી ચાલુ કરી. આ સરવાણીને પૂરુષ ડૉ. કનુભાઈએ અવિરત ચાલુ રાખ્યી. પોતાના વ્યવસાયને પણ વ્યવસાય નહિ જોતાં માનવસેવાની દસ્તિએ જોતા. રાતે કોઈ બેલ વગાડીને ઉઠાડે તો હસતાં મોંએ સારવાર કરતાં મેં જોયેલા છે. રેમની મદદરૂપ થવાની ભાવના અમે રેમની સેવાભાવનાનાં દર્શન કર્યો છે. કોરોના કાળમાં ઘરેથી પણ ઝોનથી મદદ કરતા મેં જોયેલા છે. પોતાની માંઢી દરમિયાન પણ ઘણાના ઝોન આવતા અને પોતાને સારું ન હોય પણ જવાબ આપતા અને દવા લખાવતા. આ સમયગાળા માટે મારે રેમની સાથે રહેવાના સંજોગો થતાં મેં રેમને નજરે જોયા છે.

હું 1973ની સાલમાં અમેરિકા ગયેલી તેથી બે દીકરીઓને લઈને ઉનાળાની રજાઓમાં ભારત આવતી. તેમને ક્રોટુંગિક વાતાવરણ મળે. મારાં બાળકોના જીવન વિકાસમાં પણ તેમનો ખૂબ ફાળો રહેલો છે. તેઓશ્રી નાનાંની સાથે નાનાં બની તેમને વાતો વાતોમાં સમજાવતા રહેતા.

આજ રીતે સ્કૂલમાં પણ તેમને ઘર જેવું વાતાવરણ મળે અને સંસ્કારો મળે તેના હરહંમેશ વિચારો કરીને અમલમાં મુકાવતા.

કોરોના સમયે સ્કૂલો બંધ હતી, ત્યારે તેની ચિંતા કરતા તેમને જોયા છે. આમ, અવિરત સમાજ અને સ્કૂલના વિચારો કરતા; જ્યારે સંપૂર્ણરીતે (રિટાર્ડ થઈને) પ્રેક્ટિસ બંધ કરીને સર્વ વિદ્યાલય માટે બધો સમય આપવો તેમ નક્કી કર્યું, પણ ભગવાનની મરણ કાંઈ જુદી જ હશે અને તેઓની તબિયત બગડતાં આપણા વચ્ચેથી વિદ્યાય લીધી.

પરંતુ આવા સરળ, પ્રેમાળ - મદદગુપ ગાઈડ, કેળવણીકાર, સમાજસેવી, સદાય હાર્યસભર ચહેરો, સદાય અમારા હદ્યમાં રહેશે. કૂલની જેમ સદાય માટે સુગંધ મૂકતા ગયા. આવા મારા વહાલાભાઈને હજારો-હજારો વંદન - પ્રશામ

પ્રભાબહેનના શત શત પ્રશામ

Role Model Mama

'Dearest Kanu Mama, your beautiful memories since my childhood days are etched in my heart, and I am forever grateful for the love and care you showered upon us. Your open heart and ever-welcoming home in India have always drawn me back, and now I realize how they shaped the person I am today.'

You've been a true inspiration and role model, leaving behind a legacy that will guide countless future generations.

Your compassion as a family member, your dedication to community service, and your impeccable clinical skills as a physician have set you apart in the most remarkable way.

Being a part of our family, with you as the centerpiece, fills me with pride and joy. Although you are no longer with us, I am certain that you are smiling down from heaven, blessing us with contentment for the wonderful impact you made during your time on this earth. Your presence touched countless lives, and we are all blessed to have been a part of your incredible journey. You will forever be missed.

Yours Truly

Hetal

Provided Love Like a Father

My memories with Shri Kanu Mama spans back to my childhood when my family and I would travel from America to India every summer. We would spend a lot of time at Kanu Mama's house, and I have many fond memories there. While spending time at their house, I observed how Kanu Mama exhibited kindness to so many people in his daily routine. He, along with Paruldidi, would provide such generous care to all the patients that visited his clinic. Whether it was early in the morning or late in the evening, he was always ready to extend his help. The appreciation in the eyes of patients was apparent when Kanu Mama treated their pain and worries. With

the passing of time, he could have raised his fees, however he continued to provide treatment at such an affordable cost, and many times his consultation was free to ensure that everyone was able to get treatment. Most recently, after the sad and tragic demise of my father in November 2020, Kanu Mama, Savita Mami and Maulikbhai put themselves at risk and opened up their home and heart to provide emotional support to my mother. I cannot imagine how hard it must have been for him to deliver the sad news of my father's death and then to console and care for my mother who was in grief. He provided love like a father to my mother when she needed it the most, and for that I will be eternally grateful. I am so lucky to have had such a kind, smart and generous person in our family. I will always miss his caring touch and smiling face very much. May he rest in peace alongside Vakil Dada and Mangala Dadi. Om Shanti and Jai Shree Krishna.

Sincerely,
Bharvi Patel
(Kanu Mama's niece/
Prabha bahan's daughter)

અમે કાગડોળે ભાઈની રાહ જોતા...

અમે છ ભાઈ-બહેનોમાં પૂ. ડૉ. કનૈયાલાલ (કનુભાઈ) સૌથી મોટા. કુટુંબમાં પણ કાકા-બાપાના પરિવારમાં પણ સૌથી મોટા. સામાજિક, મેડિકલ, કૌટુંબિક વગેરેની દસ્તિએ તેમની ઊંડાપ પૂરી થાય તેમ નથી.

પૂ. બાપુજી પછી પૂ. માણેકલાલ સાહેબ(ભામા) ની સાથે રહી સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ તેમણે સંભાળ્યું. મામા પછી સરદારભાઈ (વલ્લભભાઈ)ની સાથે પણ રહ્યા.

અમારા ફોર્ઝિના દીકરા જયંતીભાઈ કરી ભણવા આવેલા ત્યારે તેમની સાથે રક્ખું જઈ એક વર્ષ અગાઉ અભ્યાસ શરૂ કર્યો હતો. અમદાવાદની બી. જે. મેડિકલ કોલેજમાંથી એમબીબીએસ પૂર્ણ કર્યું. આ પછી અમદાવાદમાં જનરલ ફિલીશિયન તરીકે વ્યવસાય ચાલુ કર્યો. પૂ. બાની તબિયત બારાબર રહેતી ના હોવાથી ચાલુ અભ્યાસે લગ્ન કરેલાં છતાં અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યો. બાના અવસાન પછી આગળ અભ્યાસ ના કરતાં મિડાખળીમાં પૂ. ચતુરમામાંનું દવાખાનું રાખી પ્રેક્ટિસ ચાલુ કરી. જનરલ પ્રેક્ટિસ કરતા ત્યારે દર્દીનું જે ડાયોનિસિસ કરતા તે જ સર્જનનું રહેતું. કુટુંબમાં કોઈને પણ કંઈ શારીરિક તકલીફ પડતી ત્યારે પહેલા કનુભાઈની સલાહ લઈ પછી તેમના માર્ગદર્શન મુજબ ઉપયાર કરાવતાં.

તેઓશ્રી અમદાવાદ અભ્યાસ કરતા ત્યારે અમે કરીમાં રહેતાં હતાં. શનિ-રવિ અને રજાના દિવસે આવવાના હોય ત્યારે અમે રાહ જોતાં. બારણું ખખડતાં પૂ. બા બારણું ખોલે ત્યારે હું દોડતો-કૂદકો મારી આગળ કેડ ઉપર બેસી જતો. ઉત્તરાયણ વખતે અમદાવાદથી દોરી રંગાવી લેતા આવતા. અમે કાગડોળે ભાઈની રાહ જોતાં. અમદાવાદમાં કોરોના આવાથી દવાખાને જવાનું બંધ કર્યું. કમ્પાઉન્ડરને ફોન ઉપર દવા લખાવતા. દર્દીને વિશ્વાસ હોવાથી તેમની દવાના આધારે સૌ સાંજ થઈ જતાં.

પૂ. મોટાભાઈને જીવલેશ રોગ થવાથી. તા. 22-7-2023ના રોજ અમારા બધાંની હાજરીમાં પાર્થિવ દેહ છોડીને અમને બધાંને છોડીને પ્રભુ પાસે અનંતયાત્રાએ નીકળી ગયા.

પૂ. ભાઈ વિશે લખીએ તેટલું ઓછું છે. પ્રભુ પૂ. ભાઈના આત્માને તેમનાં ચરણોમાં સ્થાન આપી શાંતિ આપે તેવી પ્રાર્થના.

અમારા માટે મેડિકલી કે વ્યવહારિક સલાહ માટે હવે તેઓ રહ્યા નથી. તેમની ઊંઘાપ અમારા કોઈનાથી પૂર્ણ થાય તેમ નથી.

વિજયકુમાર (વિનુભાઈ) ડી. પટેલ
મો. ૮૮૨૫૧૨૪૨૧૮

મારા મોટાભાઈ

આ સંસારી જગતમાં માબાપે ભાઈ-બહેનની આપેલી સંપત્તિ મૂલ્યવાન છે. અમે ભાઈ-બહેન નાનાં હતાં ત્યારે સૌથી નજીકનાં મિત્રો હતાં. અમે છ ભાઈ-બહેનોમાં પૂરુષાઈ સૌથી મોટા હતા. અમે નાનાં ભાઈ-બહેન સાથે રહીને રમતાં-જમતાં અને મીઠો ઝઘડો પણ કરતાં હતાં. એકબીજાં વગર ચાલતું નહિ. આમ ને આમ ક્યારે મોટા થઈ ગયા એની ખબર જ ન પડી. મેં અગિયાર વર્ષની ઉમરે ‘મા’નું વાત્સલ્ય-પ્રેમ ગુમાવ્યાં. ત્યારે પૂરુષ બાપુજીએ માતા-પિતાનો પ્રેમ આપેલો. પૂરુષ બાપુજીના સ્વર્ગવાસ પછી, પૂરુષ ભાઈએ એ જવાબદારી સ્વીકારીને અમને નાનાં-ભાઈબહેનોને પૂરુષ બાની તથા પૂરુષની ખોટ સાલવા દેતા ન હતાં. પૂરુષ ભાઈની અમને ભણવાને ડોક્ટર બનાવવાની ઈશ્વરી હતી. તેમની ઈશ્વરાને માન આપીને એસએસસીમાં સાયન્સના વિષયો રાખ્યા હતા અને સારા ટકાએ પાસ પણ થઈ ગઈ. બાપુજી પર જવાબદારી હોવાથી અમારાં બે બહેનોનાં લંબ સાથે લેવાથી મારે સાસરે આવ-જાવ કરવી પડતી હોવાથી આટ્ર્સ કોલેજમાં દ્વાખલ થયું પડ્યું. અભ્યાસ દરમિયાન મારે ત્યાં બે બાળકોનો જન્મ થયો હોવાથી તેની મેડિકલ તરફની જવાબદારીમાં ભાઈએ ખૂબ જ મદદ કરી હતી. અમે સૌ ભાઈ-બહેન પોતપોતાનાં સંસારમાં ખોવાઈ ગયાં. ભાઈ-બહેનની મુવાકાત પ્રસંગપોતાની થવા લાગી. ભાઈ પણ તેમના ડોક્ટરી વ્યવસાય, સામાજિક કામકાજ તથા કડી-ગાંધીનગર સંસ્થાના કામમાં પ્રવૃત્ત રહેતા હતા. તેમનો મિલનસાર સ્વભાવ રોગને પારખવાની ખૂબ સારી સૂઝના લીધ દર્દીઓની મન જીતી લેતા હતા. દર્દીઓ પણ તેમના પર ભારે વિશ્વાસ રાખતાં હતાં. પૂરુષ ભાઈએ, પૂરુષ બા ન હોવાથી અમને માબાપ જેટલો જ પ્રેમ આપ્યો છે. સૌ સર્ગાં-વહાલાં, મિત્રો, દીકરાઓ, આપણો સાથીદાર દૂર થઈ શકે, પણ ભાઈ-બહેનનો સાથ જીવનનો ઉત્તરાર્થ પૂરો કરવા અંત સુધી સાથ આપી શકે છે. એમના સહવાસથી અમને હુંફ મળતી હતી. ગમે તેવી મુશ્કેલીનો સામનો કરવાની હિમત અને બળ મળતું હતું. આ ખોટ અમને ખૂબ સાલવશે. ભાઈને જીવલેણ રોગ થવાથી ભગવાનને અમે ખૂબ જ પ્રાર્થના કરી કે મારાં ભાઈને હિમત અને

શક્તિ આપો અને જે રોગ થયો છે તે મટાડી દો. છેવટે ભગવાનને ગમ્યું તે જ થયું. ભાઈ તા. 22-7-2023ના રોજ અમારા બધાંની વચ્ચેથી પ્રભુ પાસે અનંતયાત્રાએ નીકળી ગયા.

પ્રભુ મારા ભાઈના આત્માને શાંતિ આપે અને આ જીવને તેમનાં ચરણોમાં રાખે. અમારા ધરના ભીજપિતા જેવા, સ્થિતપ્રક્રિયા, કર્મયોગી જેવા ભાઈને બહેનનાં ગદ્ગદ નમસ્કાર.

તારાબહેન પટેલ

આપની ખોટ સાલસે

કૌટુંબિક નાતાની દસ્તિએ ડૉ. કનુભાઈ મારા સાણા થાય. મારાં કુટુંબની ઉન્નતિ અને પ્રગતિમાં તેમનો અને મારા સસરા સ્વ. ધનાભાઈનો ખૂબ જ મોટો ફાળો રહ્યો છે. તેમનો દરેકને મદદરૂપ થવાનો સ્વભાવ, વિકટ પરિસ્થિતિમાં સ્થિર અને અડગ રહીને શાંતિપૂર્વક નિર્ણય લેવાની આવડત તેમજ કુટુંબ અને સમાજ પ્રત્યેની ઋણ ચૂકવવાની ભાવના અમને ખૂબ જ યાદ આવશે. આ બધાનું વર્તમાન અને ભવિષ્યમાં સ્મરણ થવાથી આપની અમારા જીવનમાં ખૂબ જ ખોટ સાલશે. તમારા જીવનમાંથી એકાદ સફુગુણ અમારા જીવનમાં ઉતારીએ એ જ સાચી અશ્વુભીની શ્રદ્ધાંજલિ આપી ગણાશે.

પ્રભુ આપના આત્માને પરમ શાંતિ આપે અને તેમનાં ચરણોમાં સદાયે સ્થાન આપે તેવી અત્યર્થના.

રસ્તિકલાલ જોઈતારામ પટેલ

153, Albert Deive Sikeston

M. 63 801 (U.S.A.)

આદર્શોથી ભરેલું જીવન જીવનાર

મામા શબ્દ જ બે માને ભેગો કરીને બનાવવામાં આવ્યો હોય અને એને સાર્થક કરવાવાળા મારા મામા એટલે ડૉ. કનુમામા. મારા મામા વ્યવસાયે દાક્તર, કર્મ કર્મયોગી અને અગાધ વહાલનો દરિયો. નાનપણથી મામાની સમયની પરવા કર્યા વગરની સમાજસેવા,

કુટુંબસેવા અને દાક્તરીસેવાએ અમારામાં પણ તેમનાં જેવા ઉમદા કર્મ કરવાની પ્રેરણા રેડી છે. મામા કોઈ દિવસ સેવા કરવામાં નાત, જાત, કુટુંબીજનો, ગ્રામવાસી કે દવાખાને બેઠેલા દર્દીની પરવા કર્યો વગર તન, મન અને ધનથી બધી જ સેવાઓ પૂરી પાડતા રહ્યા હતા. મને હજુ પણ યાદ છે એ દિવસ જ્યારે મામા સવારથી દવાખાને હતા. બપોર થતા દાદાજીને તેમના કામમાં મદદ કરીને હજુ પીરસેલા ભાષામાંથી પહેલો જ કોણિયો આરોગ્યો હતો અને ફૈનની ધંટી વાગી. સામેના છેદેથી કોઈનો અવાજ અને દાક્તર તમારી હમણાં ને હમણાં જરૂર છે. મામા ભાજાને નમસ્કાર કરીને પોતાની બોગ લઈને નીકળી પડ્યા. મારા મામાએ દાક્તરી ઓથને જીવનભર નિભાવી અને આ સેવાની ભેખમાં મારા સવિતામામીનો પ્રેમભર્યો સહકાર અને દાદાજીનાં આશીર્વાદ રહ્યાં હતાં. મને પણ નર્સ થવાની અને સમાજના કામકાજ કરીને મદદરૂપ થવાની પ્રેરણા પણ મને મારા મામા અને દાદાજી તરફથી મળી. નાનપણથી મામાની અને ભાણતર માટેનું પ્રત્સાહન અને જરૂરી ચોપડીઓ વાંચવા માટે પુસ્તકાલયમાં લાવવા લઈ જવા માટે મામાએ ક્યારેય ભલેને આભ તૂટી પડતો વરસાદ હોય કે કાળજાળ ગરભી હોય તેની પરવા કર્યા વગર પુસ્તકો પૂરાં પાડતાં રહ્યા હતા. ભાજોજડાંને વિધવિધ પ્રકારનાં ફળો અને વાનગીઓ ખવડાવી ને લાડ લડાવતા, તે ઉનાળાના દિવસો હજુ યાદ આવે છે. સાંજે બધાં સાથે બેસીએ ત્યારે ઉચ્ચતમ ભવિષ્યની વાતો સારા સંસ્કારો અને વર્તણૂનું સિંચન મારા મામા કરતાં તે મને આજે પણ યાદ છે. દાદા ધનાભાઈ વકીલની સમાજસેવાના મારા મામા આધારસ્તંભ. દાદાની હયાતીમાં અને પાછળથી દાદાની બધી જ સમાજસેવાની જવાબદારીઓ બખૂબી નિભાવીને કરી સર્વવિદ્યાલયને પ્રગતિના સોપાનો સર કરાવનાર એક અભિનન્દ મોવડી. કનુમામાનું જીવન આદર્શથી ભરેલું, સાથોસાથ પ્રેમથી ભરેલું દિલ, મદદ કરવાની ભાવના, સાંદું જીવન અને ઉચ્ચ વિચારોની વિરાસત આપનારા. મામા તમને દેવલ, નિપુલ, ભાવિન, તરફથી આ વિરાસતોની ભાવભીની શ્રદ્ધાંજલિ

દેવલ, નિપુલ અને ભાવિન
(યુએસએ)

પિતૃવત મોટા ભાઈ

મારા મોટા ભાઈ પૂજ્ય સ્વર્ગસ્થ ડૉ. કનુભાઈ એટલે મારા પૂજ્ય બાપુજી સમાન ધીરગંભીર અને અમે સૌ ભાઈ-બહેનોને સંભાળ રાખનારા કુટુંબના મોબિલ સમાન ઇત્ત્ર. મને કોઈ પણ પરિસ્થિતિ ચાહે સામાજિક અથવા મેડિકલી સલાહસૂચન અમદાવાદ બેઠાં-બેઠાં આપતા. હું એબી ભાઈ-બહેનોમાં સૌથી નાનો હોવાથી તેમનો પ્રેમ ખૂબ વિશેષ પામ્યો છું. કનુભાઈ અમદાવાદ ભણતા ત્યારે વેકેશનમાં કરી આવવાની અમે આતુરતાથી રહે જોતાં કે આવીને અમને સાઈકલ પર આંટો લવડાવે અને સાથે-સાથે સાઈકલ પણ ચલાવતાં શીખવે. મારી તે વખતે ઉચ્ચાઈ સાઈકલ કરતાં ઓછી એટલે ડંડીના વચ્ચે પગ રાખી અડધું પેડેલ મારી સાઈકલ ચલાવતાં શીખ્યો. દિવાળી પર ફિટાકડા, ઉત્તરાયણ પર પતંગો અને દોરી લાવે અને કેમ કરી પતંગની કિના બાંધવી તે ખૂબ ઘેર્યાપૂર્વક શીખવે. ચોપડીઓનાં પૂઠાં ચડાવીને કેવી કાળજી રાખવી, ચોપડીઓનાં પાનાં ના ફાટે, ચોપડીનાં પાનાં પર લખી લીટા નહિ કરવાનું વગેરેની સમજણ આપતા. અમે કરીથી અમદાવાદ રહેવા આવ્યાં ત્યારે વિદ્યાનગર હાઈસ્ક્વુલમાં મને એડમિશન મળ્યું હતું. મને એક વખત તેઓ રસ્તો બતાવવા આવ્યા. પછી બીજી વખત મને રસ્તાની ખબર પડે તે માટે એકલો વિદ્યાનગર મોકલ્યો હતો. બેંકમાં ડિપોઝિટ કરવા મોકલતા જેથી બધું કામ જાતે કરી શકાય. ઘણ્ણી વખત સાંજે તેમની સાથે દવાખાને લઈ જતા અને દવા તેમની લખ્યા મુજબ આપવી તે પણ શિખવાડું હતું, જેથી ભવિષ્યમાં કમ્યાઉન્ડર ન હોય અથવા નવો રાખવો હોય તો શીખવાડી શકાય. કોઈ પણ કામ કરવામાં શરમ ન કરાય તે હું કનુભાઈ પાસેથી શીખ્યો. તેમણે મારા બાપુજીના સ્વર્ગવાસ પછી કરી સંસ્થામાં સેવા આપવાનું કામ શરૂ કર્યું. તેઓ પૂજ્ય બાપુજીની જેમ સંસ્થાને હંમેશાં કેમ કરી વધારે લાભ મળે અને સમાજને વધારે ને વધારે ડેળવણીનો લાભ મળે તેનો પ્રયત્ન કરતાં. તેઓ અમારા સમગ્ર હરણોવિદાસ પરિવારમાં સૌને મેડિકલી સારવાર તથા સલાહ સૂચન તથા તેમનાથી બનતી મદદ પણ કરવામાં કરી પાણી પાની કરતા ન હતા. તેઓ કોઈ પણ

પરિસ્થિતિમાં સંયમ જાળવી યથા સંભવ, ઉપયોગી થતા. પૂ. કનુભાઈનો સ્વર્ગવાસ થવાથી મેં જાણે ફરી વખત પૂ. બાપુજીની છતછાયા ગુમાવી છે. તેમની ખોટ કરી પુરાશે નહીં. પૂજ્ય કનુભાઈએ વિદાય લીધી એ મન માનનું નથી. પૂજ્ય કનુભાઈ એવું જીવન જીવ્યા તે ક્યારેય ભુલાશે નહિ. પૂ. કનુભાઈને અમારા શત શત વંદન. પ્રભુ આ હિંદ્ય આત્માને પરમ શાંતિ આપી આપનાં ચરણોમાં અવિચલ સ્થાન આપે એવી પ્રાર્થના.

ઘનશ્યામ ઘનાભાઈ પટેલનાં પ્રણામ.

અમારા ઘરના મોભી અને સર્વ વિદ્યાલયના આધારસ્તંભ

આજે વરસાદ મન મૂકીને વરસી રહ્યો છે તેવા સમયે જ એક પુષ્યાત્માએ ઘરતી પરથી ચિરવિદાય લીધી છે. ઘરતી પરના માનવીઓના અશ્વુઓથી પણ વધારે અશ્વુ એ વરસાવી રહ્યો છે. બસ, પ્રભુ આ આત્માને તારાં ચરણોમાં સ્થાન આપ. પૂજ્ય કનુભાઈ આપના આશીર્વાદ અમારાં પર સદાય વરસાવતાં રહેશો. આપને શ્રદ્ધાંજલિ આપવા માટે શર્બદો પણ ઓછા પડે તેમ છે.

સર્વાસ્થ ડૉ. કનુભાઈ મારા જેઠજી થાય. હું એમના સૌથી નાના ભાઈ ઘનશ્યામની પત્ની હિના.

સુખને વહેંચીને દુઃખને ગીલનાર
વત્વકૃષ આજ મૂળ સમેત ઊખી ગયું.
ધ્યાયો હતો સમાજનો અને સેવક
સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળનો
આજે પ્રભુના ખોળે જઈ સૂતો.

પૂજ્ય કનુભાઈ અમારા ઘરના મોભી, સરલ વ્યક્તિત્વ ધરાવનાર વ્યક્તિ, સ્વભાવે સરળ, શાંત, મિલનસાર, વહેવારુ અને માયાળુ. સૌને ઉપયોગી થવાની વૃત્તિવાળા ગુણને કારણે તેમનો પ્રશંસક તથા ચાહવાવણોવર્ગ ખૂબ જ મોટો છે. તેમનામાં કામ કરવાની ચીવટ અને દરેક કાર્યની ઝીણવટપૂર્વકની ચકાસણીનો ગુણ હતો. તેઓશ્રી અમારા માટે પિતાતુલ્ય અને વડીલની ભૂમિકા ભજવી રહ્યા હતા. એમને તેમની હુંફ અને માર્ગદર્શન સતત મળતાં હતાં. તેમના નિધનથી અમે એક

વાર ફરી પિતાશ્રીની છતછાયા ગુમાવી બેઠાં છીએ. તેમના માયાળુ સ્વભાવના કારણે તેઓ તેમના વ્યવસાયમાં પણ ખૂબ વિખ્યાત હતા.

પૂજ્ય કનુભાઈ અને મારા પતિ ઘનશ્યામ બંને રામ અને લક્ષ્મણાંજીમ, શ્રીરામ ધીર-ગંગ્ભીર અને શાંત અને લક્ષ્મણાંજીની ઉગ્ર, ગુસ્સાવણા, ઉત્તાવળા. રામજીની સેવામાં લક્ષ્મણજી હંમેશાં તત્પર, તેમ પૂ. કનુભાઈની સેવામાં ઘનશ્યામ હંમેશાં તત્પર. કનુભાઈને દવાખાનામાં જરૂર હોય, કંપાઉન્ડર ન આવ્યો હોય તો ઘનશ્યામને કહે, ઘનશ્યામ તરત જ દુકાન બંધ કરી ત્યાં પહોંચી જાય. કનુભાઈ જે કહે તેમાં જરાય સવાલ નહીં. બસ ભાઈએ કહું છે એટલે કરવાનું છે. આશાંકિત ભાઈ બની રહ્યા. તેમની વિદાયથી અમારાં જીવનમાં જે જાલીપો ઊભો થયો છે તે ક્યારેય પુરાશે નહિ. તેમણે તેમનાં બધાં જ ભાઈ-બહેનોને ખૂબ સારી રીતે સાચવ્યાં છે. એક વડીલની ભૂમિકા ખૂબ સારી રીતે ભજવી છે. તેઓ અમારા ઘરના તો આધારસ્તંભ હતા જ, પણ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ માટે પણ તેઓ એક સર્તંભ જ હતા. સર્વ વિદ્યાલય એમનો પ્રાણવાયુ હતો. તેઓશ્રી તેમના છેલ્લા શાસ સુધી સતત સર્વ વિદ્યાલયનું ચિંતન, ચિંતા અને ખેલના કરતા રહ્યા હતા. અમેરિકાનો પ્રવાસ જેરીને ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ તથા સંસ્થાના શુભેચ્છકો પાસેથી ચિંહફણો એકત્ર કરી લાવ્યા છે, જે સંસ્થાના વિકાસમાં મહત્વનો બની રહ્યો છે અને અન્યને પણ પ્રેરણારૂપ બની રહેશે.

જન્મ અને મૃત્યુ કુદરતની ઘટમાળ છે. જગતમાં કશું જ શાશ્વત નથી. મૃત્યુ એ જીવનનો અંત નહિ, પણ એક વિશ્રામ છે. મૃત્ક પાછળ ગમે તેટલું કલ્પાંત કરશું તે વર્ષ છે. સેહબંધને બંધાયેલાં આપણો પૂ. કનુભાઈને ભૂલી શકીએ તેમ નથી. પ્રભુને એટલી જ પ્રાર્થના કરી શકીએ કે આ પુષ્યાત્માને તેમના ચરણોમાં સ્થાન આપી શાંતિ પૂરી પાડે.

આપના આશીર્વાદ અમારા પર સદાય વરસાવતા રહે તેવી અભ્યર્થી.

ઊં શાંતિ શાંતિ શાંતિ :

શ્રીમતી હિના ઘનશ્યામ પટેલ
(અમેરિકા)

My Memories

As our Dadaji (Param Pujya Dhanabahi Hargovinddas Patel) became old, his physical condition did not allow him to provide his contribution fully towards our vast family as well as his responsibilities at Sarva Vidyalaya Kelavani Mandal. Over time, Dadaji's responsibility was taken over by Kanubapuji to me. He fulfilled these responsibilities with the same vigor and values that were instilled in our family by Dadaji.

Right after we moved to US; Dadaji and Bapuji visited us to ensure our well-being. He was sympathetic, caring and compassionate not only to us but to all those who came in contact with him. I have always felt that he did not think medical profession to be an instrument to earn money only; it was more an instrument to help the society. May his soul rest in peace!

Gaurav Ghanshyambhai Patel

Family Doctor and Mentor

When we got sick, we always consulted to Bapuji. During my childhood years, when playing outside, I got a small scratch, I would run towards the front of the house to go straight to Bapuji's desk (skipping the line of patients) for a bandaid or dressing. I received all of my vaccination injections at a young age from Bapuji. I used to be really scared of injec-

tions but Bapuji was very good at distracting me when he would give me injections. Even in recent years, we have looked to him for guidance and medical advice when my children are ill. I remember this one incident that Bapuji and I laughed at over the years. It was maybe during 'my first or second grade I was playing outside, and my friend walked in our front yard with her father. It was very exciting to see her outside of school and I wanted to play with her. However, her father informed me she was sick and they were here to see Bapuji. So I grabbed my friend's hand, skipped the line and went straight to Bapuji's desk. I introduced my friend to him and said :

"બાપુજી, આ મારો સ્કૂલની ખાસ મિત્ર છે, તે માંદી પડી છે. તે સાજ થઈ જાય તેવી ખાસ દવા આપજો." આ સાંભળી બાપુજી ખડકાટ હસી પડ્યા અને મને કહ્યું, "હું બધાને ખાસ દવા જ લખી આપું છું, એટલે તે જલદી સાજ થઈ જાય.

Bapuji has helped many, even if it was in the middle of the night. He has tremendous knowledge of medicine and practical life. He has guided many family members and others in the community. Our Navarangpura home will never be the same without Dadaji, and Bapuji. No one can take their place in our lives.

વિધાતાની રીત તો જુઓ, જેણે આટલાં બધાંની દવા અને સેવા કરી છે તેને એવો રોગ આપ્યો જેની દવા કરવી અશક્ય હતી, તોપણ બાપુજીએ એ રોગની સામે fight આપી, પણ એ રોગ સામેની battle તે હારી ગયા અને જીવ છોડ્યો. જ્યારે કોઈ જ્યોત આટલી પવિત્ર હોય અને તેને બૂઝાવતાં ભગવાન પણ રડે છે તે દિવસે પડેલા વરસાદે બતાવ્યું.

Jai Shree Krishna, My Dear Bapuji.

Komal

Bapuji Had Revived Me

When my wife Komal and I met we had a deeper connection than either one had known from our past. Kanu bapuji was a major part in my life than most people know. Our families live in 'the same society in Navarangpura. When I was a child about one and half years old, I had accidentally fallen off from the second floor balcony, down to the concrete pavement of the family home's driveway. My Mother, Dadi, and Moti mumy assumed the worst of my lifeless body. They were frozen by shock and emotions. Thankfully, our neighbor who had witnessed my fall, rushed over and took my limp body to Dr. Kanu bapuji's house. Bapuji had revived me, his medical expertise and rapid actions brought me back to life. Be it fate, divine intervention, or just luck. Dr. Bapuji's hand was integral to my future and 25 years later was the reason I met Komal.

Dr. Kanubapuji in the moments we were together was always a rock. The foundation of the Vakil Dada family. Always calm and never without words of wisdom. His soft smile always made you feel at home and brought comfort to all. He lived a life of service and seva. Humble in his medical practice, active in his community, impactful in the importance of education to tomorrow's youth. He thought of others more than for himself. Till the end, he was stoic in his fight, never wanting others to worry about him or be a burden to his family.

Kanu bapuji, we will miss you. We will use your life as an example of how to live ours. We will try to be of service to others and live with kindness and compassion as you did.

Jay shree Krishna

Tapan

કુટુંબનો વડળો

અમારા સ્વ. હરગોવિંદદાસ ઉમેદદાસ પરિવારના મોભ સમાન અમારા પિતરાઈભાઈ પૂ. સ્વ. ડૉ. કનુભાઈના દેહાવસાનથી અમે સૌ એકલાં પડી ગયાં છીએ. તેમનાં કૌટુંબિક ભાવના, સરલ સ્વભાવ, અમારા સૌના માટે યાદગાર બની ગયાં છે. પૂ. સ્વ. ડૉ. કનુભાઈ એ અમારા પરિવારની એક આગામી ઓળખ હતી. તેઓશ્રીએ આજીવન સર્વ વિદ્યાલય કરી અને ગાંધીનગરનાં શૈક્ષણિક સંકુલોમાં ભારે મોટી સેવા કરી ગણેશપુરા ગામ અને અમારા પરિવારનું ગૌરવ વધાર્યું છે. પૂ. ભાઈની અંતિમ વિદાયથી અમે સૌ ઘેરા દુઃખની લાગણી અનુભવીએ છીએ. સ્વ. પૂ. ડૉ. કનુભાઈનું દેહાવસાન થયું છે, પરંતુ તેઓ સદૈવ અમારા દિલમાં હ્યાત છે.

જેમ સારા માઝાસની પૃથ્વી પર જરૂર છે એમ ભગવાનને પણ જરૂર હોય છે. એ યુક્તિને અમે સૌ સ્વીકારી અનંતની યાત્રાએ નીકળી પટેલા અમારા પિતરાઈભાઈઓમાં સૌથી મોટા ભાઈ સ્વ. ડૉ. કનુભાઈને કોટિ વંદન સાથે અશ્રુભીની શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરીએ છીએ. જીવન એવું જીવી ગયા કે સહુના દિલમાં વસી ગયા.

આપનો આનંદિત અને સરલ સ્વભાવ હંમેશાં માર્ગદર્શનરૂપે અમારી સાથે રહેશે.

બસ એ જ

વીરેન્દ્ર શિવાભાઈ પટેલ
અર્પિત વીરેન્દ્રભાઈ પટેલ અને
અ. સૌ. પલક અર્પિત પટેલનાં
જ્યુન્ની કૃષ્ણા

અમારા પ્રેરણાસ્ત્રોત

બાપુજી આપ અમારા માટે પ્રેરણાસ્ત્રોત હતા અને રહેશો. આપણા કુટુંબનાં સૌને કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં એક તાંત્રણો પરોવીને રાખ્યાં. ચાર દાદાઓના સ્વર્ગવાસ થવાથી જે ખોટ પડી તે આપણા કુટુંબમાં તમે એક મોભી બનીને ખોટ પૂરી કરતા રહ્યા હતા.

આપશ્રી હંમેશાં એક વક્ષ્ય કહેતા કે કોઈ પણ પૈસાવણા હોય તેનાથી આપણે આકર્ષાઈ જવાનું નહિ. ધીમે-ધીમે પ્રગતિ કરતા રહેવું. આપશ્રીના સ્વર્ગવાસથી કુટુંબમાં ખાલીપો થઈ ગયો. કોઈ પણ પ્રસંગ હોય બસ તમારી હાજરી જ અમારાં બધાં માટે આનંદનો અવસર બની જતી હતી. તમારી કુટુંબભાવના અમને બધાંને ઘણું શિખવાડી જાય છે. હું એવું માનું છું કે હવે કોઈ નથી રહ્યું કે જે તમારો ખાલીપો પૂરો કરે. તમે દરેક પ્રસંગે, કોઈ તકલીફ કે બાધામાં તમે જ હંમેશાં યાદ આવશો. તમને હું બાપુજી કહું કે મારા ગુરુ કહું બધું જ મારા માટે તમે સર્વસ્વ રહ્યા છો.

આપશ્રીએ મને અને મારાં પરિવારને આપાર સ્નેહ આખ્યો છે, હંમેશાં મેડિકલ પ્રોબ્લેમમાં ઘરના વડીલની જેમ ઊભા રહ્યા. બાપુજી તમે હંમેશાં મારાં મમ્મી, પંકજકાકા તથા દાદા માટે મેડિકલ સેવામાં અમારી પડે રહ્યા. મારી મમ્મીના ઓપોરેશન વખતે અને પછી સદાય મારી મમ્મીને હિંમત આપી અને એ સમયે અમારી જોડે રહ્યા. અમારા ઘર માટે એ સમય ઘણ્ણો જ કઠિન સમય હતો, પરંતુ તે સમયે વિહુલદાદા કહેતા હતા, ચિંતા કરશો નહિ કનુભાઈ છે. બસ આ શબ્દો અમને તરો ભાઈબહેનોને હિંમત આપતા. બાપુજી તમારી હાજરીથી અમને એમ જ હતું કે કશું નહીં થાય. બધું જ સારું થશે અને સરસ થઈ ગયું.

તમે સદાય શિક્ષણ માટે ખૂબ જ મહેનત કરી તમારી જીવનની છેલ્લી કષ્ણોમાં પણ તમે શ્રી સરદારસાહેબ સાથે 'કરી સર્વ વિદ્યાલય'ની ચિંતા કરતા રહ્યા હતા.

તમારું જીવન બધાં માટે પ્રેરણાદાયી બની રહ્યું, તમે જ્યારે તમારા જીવનની છેલ્લી કષ્ણોમાં હતા, ત્યારે એમ થતું કે બાપુજી હજુ રહે, ભગવાનના ઘરે ન જાય.

બસ, આમ જ સદાય રહે. તમારી હાજરી જ અમારાં માટે સર્વસ્વ હતું. તમારા આત્માને પ્રભુનાં ચરણોમાં સમાવી લે એ જ ભગવાનને હૃદયથી પ્રાર્થના. પરિવારનો કઠિન સમય ભગવાન આપણા પરિવાર તથા કુટુંબીજોનોને આવેલ દુઃખ સહન કરવાની હિંમત આપે. ઈંચર તમારા દિવ્ય આત્માને શાંતિ આપે એ જ પ્રાર્થના. કમળાબહેન વિહુલદાદા પટેલ પરિવાર

ઘટઘટમાં બિરાજતા 'સર્વ વિદ્યાલય'ના ભામાશાઓના સર્જનહાર ડૉ. કનુભાઈ

ચંદ્રની સાથે દોસતી બાંધવા એકવા શાને ગયા,
અમારા સૌ માટે અની શીતલતા દેવા કાઢે.
સૂર્યને એના તાપમાંથી છૂટ કરી દેવા એકવા ગયા,
અની રોશનીથી 'સર્વ વિદ્યાલય'ને જારીમાન કરવાને કાજ.
દરિયામાં તરતાં આવડતું નહોતું છતાં ફૂદી ગયા,
સાગરમાંથી 'સર્વ વિદ્યાલય' માટે દાતાઓનાં મોતી શોધવા.

વાદળમાં એવું તે શું જોયું ચાલી ગયા અચાનક,
ભેદભાવ વિના તમારી સેવાના પાડી સૌને દેવા હતા.
સવારના હીચકાની એકલતાને તમે જોઈ નહીં,
તેના કીચૂડ-કીચૂડ અવાજાં સંતાઈ ગયા.
દીપિકા દીકરીને મળવાની ઈચ્છાને ગજાનંદને સૌંપી દઈને,
પારુલ દીકરીમાં બે દીકરીઓનું વહાલ માણી લીધું.

દીકરા સાથે મિત્ર મૌલિકની સેવાચાકરીનો ખજાનો છલકાવીને,
એના હૃદયમાં તમે રોમેરોમ વ્યાપી ગયા.
વહેલી સવારના પંખીઓનાં કલવરમાં લીંચકે ઝૂલતા,
દર્દીઓના દુઃખમાંની ચાની ચૂસકી ભૂલી સંદ્ર દોડતા રહ્યા.
બાળકની જેમ આંગણની વનરાજીની સેવાને,
મૌલિકને વસિયત કરી પર્ણમાં સંતાઈ ગયા.
કરી ગૌશાળની જરૂરિયાતમાં સૌને પરોવી દઈ,
ગાયોના આશીર્વદનો ખજાનો સૌને અર્પજી કરી ગોવોકમાં.
સવિતાબહેન સાથેના બધનોને વહેલા પૂરા કરી દીધા,
ભરી શક્તિનો ભંડાર સૌંપી દીધું નાવનું સુકાન.

સત્યની મિત્રતા જીવનપર્યત્ત કપરા સંજોગોમાં નિભાવી તમે,
જૂઠની દુઃમનીની ગાંડ કોઈ ઉકેલી ના શક્યું તમારી.

સફળ થયો હોય ભલે આ જન્મનો ફેરો તમારો,
તમારા સ્વખનોનું 'અર્વ વિદ્યાલય'ને નીરખવા આવતા રહેજો.
સ્વર્ગમાં વિકલ્ય મને આ આત્માને રહેણું અહીંયા કે પૃથ્વી પર
માગશે વિના વિલંબે જાણું છે 'અર્વ વિદ્યાલય'ના અંગશમાં.
મારી કલમથી ભૂલ થઈ ગઈ કે મને છેતરી ગયા,
ભૂલો કરીએ અમે જ્યારે ટપકો દેવા આવતા રહેજો સદા.

જ્યંતીભાઈ માધવલાલ પટેલ (એટલાન્ટા)
તથા ચંદ્રિકાના શત્રુ શત વંદન
ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી ૧૯૭૧.

Turbine of Sarva Vidyalaya

I am deeply saddened to hear that my brother Maulik, two sisters Deepika and Parul lost their loving Father, my maternal aunt lost her life partner and I lost my Ideal, my superhero and a true Angel. Dr. Kanumasa came in this world with all necessary tools to selflessly help human beings of all stature, ages and races. He grew up in a highly educated family environment with a more than comfortable lifestyle and yet so grounded, caring and polite individual. I for sure will miss his mesmerizing smile and his soothing voice saying 'Beta' in the beginning of every sentence. People like him should never be taken away from us. but we are all helpless before God.

Neil Patel (Atlanta-USA)

આખી જિંદગી યાદ કરીશું

ડૉ. કનુલાલ ડી. પટેલ તેમની પચાસ વર્ષની મેડિકલ લાઈફમાં સ્વ. ધનાભાઈ હરગોવિંદદાસ પટેલ (વડીલસાહેબ)ના ગણેશપુરાના આખા પરિવાર અને મણિલાલ ગોળદાસ પટેલ (પટેલ ટોપીવાળા) આખા પરિવારની મેડિકલ સેવા હુમેશ માટે કણજીપૂર્વક કરી છે. તે અમારો પરિવાર આખી જિંદગી યાદ કરશે.

નવિન એમ. પટેલ

(પટેલ ટોપીવાળા પરિવાર)

અસાધારણ કોઈસૂઝ

ડૉ. કનુસુંદરાનો હુમેશાં હસતો ચહેરો આજે આપણી વચ્ચે નથી રહ્યો તે વિચાર માનવામાં આવતો નથી. તેમનાં કોઈસૂઝ અને માર્ગદર્શન અમારો પરિવારને લગભગ પચાસ વર્ષ કરતાં વધારે વખતથી મળ્યાં છે અને ખાસ તો મેડિકલ, કૌટુંબિક અને આર્થિક પ્રશ્નો હલ કરવામાં આપણી સદાય અગ્રેસર રહી મદદરૂપ નીવડતા રહ્યા હતા.

આપણીનો પ્રેમાળ, લાગણીશીલ અને મદદરૂપ થવાના સ્વભાવનો લાભ દરેક સગાંસંબંધી, મિત્રોને મળતો રહ્યો છે. આપણીનું માર્ગદર્શન અને ત્વરીત નિર્ણય કરવાની સૂઝથી પરિણામ હકારાત્મક સંજોગોમાં પરિણમ્યાં છે. આપણા થોડા ગુણો પણ જો મારા જીવનમાં અમલમાં મુકાશો તો હું માનીશ કે આપને સાચી શ્રદ્ધાંજલિ આપી ગણીશ.

ચેતન નવિનભાઈ પટેલ

જીવતે જીવ લોકોનાં હૃદયમાં વસ્થા

એમ તો દરેક માણસ જીવતી વાર્તા છે..

પરંતુ કોઈક વિરલા જ એવા હોય છે, કે જેમણે જીવતે જીવ લોકોનાં હૃદયમાં સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું હોય છે.

એમની જીવન વાર્તા તમને કંઈક શીખવી જાય,
જીવનમાં સારું કરવાની કે પરમાર્થની પ્રેરણ આપે....

એવી જ એક વિલક્ષણ પ્રતિભા, માનવીય મૂલ્યો અને ગુણોથી સુશોભિત વ્યક્તિ હતાં મારા હુંઆ ડૉ. કનુભાઈ ડી. પટેલ.

ઋજુ હદ્ય, સંવેદના અને લાગણી સાથે સહુ પર વહાલ વરસાવતી વ્યક્તિના રૂપમાં મારા હુંઆનું જીવન સાઢગીભર્યું હોવા છતાં અત્યંત વિશ્રાટ હતું...

મારા માર્ગી-પાયાના અપેણિકા ગયા પછી તેઓએ હરહંમેશ સાચી સલાહ અને સહારો આપી એક વટવૃક્ષની ભૂમિકા બજવી હતી.

અમના દેવ થવાથી મને અને મારા પૂરા પરિવારને અત્યંત હુંએ છે.

ઈશ્વર તેમને પોતાના શ્રીચરણોમાં સ્થાન અર્પે, તેવી પ્રાર્થના.

અમિત નવિનભાઈ પટેલ

સત્યના પક્ષકાર અને સેવામૂર્તિ

જેના નામમાં માધવ છુપાયેલો હતો, એનું જીવન સદા કૃષ્ણની જેમ સંકટ સમયે ફક્ત અમારા પરિવાર પૂરતું જ નહિ, સૌ માટે સાચી સલાહ અને સેવામાં વ્યતીત થયું એવા મારા બનેવી સ્વ. ડૉ. કનુભાઈ અમારા હદ્યમાં જ નહીં સૌના હદ્યમાં એમના જીવનની કેટલીયે યાદોનો ખજાનો આપીને ગયા છે. કૃષ્ણની જેમ સત્યના પક્ષકાર, સદા સૌમ્ય, પરંતુ સમય આવે એટલે શક્તિનો પરિચય કરાવી દેનાર વ્યક્તિત્વ એટલે ડૉ. કનુભાઈ. તેમણે મારાં બા-બાપુજી માટે જીવનની છેલ્લી ક્ષણો સુધી પોતાની તભિયત સારી ન હોવા છતાંયે જે સેવા અદા કરી છે તે કદી ભુલાય તેમ નથી. તેમની આ સેવા મારા પરિવાર માટે અવિભસ્ત બની રહી છે. તેમનું સેવાપરાયણ માનવતાનું ઝરણું અમારા માટે રોલમોડલ બની રહ્યું છે. મારો અને કનુલાલનો વ્યવસાય એક જ હોવા છતાં, જ્યારે મને મદદની જરૂર પડી છે ત્યારે તેઓ તત્પર રહેતા. જેની કેટલાય પ્રસંગોમાં અને મુંઝવળોમાં ખોટ સદાયે સાલતી રહેશે. આવા વંદનીય, સેવામૂર્તિ મારા બનેવી સ્વ. ડૉ. કનુલાલને કોટિ કોટિ વંદન.

ડૉ. રમેશભાઈ મજિલાલ પટેલ
તથા પરિવાર

સ્વજન, સજજન અને સમાજસેવક

ડૉ. કનુભાઈ મારા મામા શ્રી ધનાભાઈ હરગોવિંદાસ પટેલ (વકીલમામા)ના પુત્ર હતા. એટલે કે મારા ભાઈ થાય. અમારો નાતો ભાઈઓ તરીકે શરૂ થયેલો, પરંતુ ભાઈ કરતાં અમારી મિત્રતા વધારે હતી. પૂજ્ય વકીલમામા ‘કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉતેજક મંડળ તથા ‘સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ’ના મંત્રીથી ચેરમેન સુધીના હોદ્દાઓ તરીકે લગભગ 50 વર્ષ કરતાં પણ વધારે સમય સુધી કર્મઠ સેવા આપનાર ગરવા સેવક હતા અને અમારા રોલમોડલ હતા. પિતાશ્રીના આ ગુણો કનુભાઈએ પણ જીવનમાં ઉતારી સાર્થક કર્યા.

કનુભાઈમાં બીજાને મદદ કરવાની ભાવના નાનપણથી જ હતી. હું નાનો હતો ત્યારે મામાને ત્યાં રહેતો. શાળામાં દાખલ થવાની ઉંમર થતાં વકીલમામાએ મને સ્કૂલમાં બેસાડવાની તૈયારી કરી. બાળસહજ સ્વભાવ પ્રમાણે મારે સ્કૂલમાં નહોંતું જવું એટલે ખૂબ રડવાનું શરૂ કર્યું. વકીલમામાએ મને સમજાવવા ઘણાંબધાં પ્રલોભન આપ્યાં, પણ મે જરા પણ મચક ન આપી. કનુભાઈ મારા કરતાં એક વર્ષ નાના અને સ્કૂલમાં દાખલ થવાની ઉંમર નહીં તેમ છતાં મામાશ્રીએ મને છેલ્લું પ્રલોભન આપ્યું કે, હું કનુને તારી સાથે સ્કૂલમાં મોકલું તો તું તૈયાર છે. મેં તરત જ હા પાડી દીધી. કનુભાઈ પણ તરત જ એક પણ ક્ષણનો વિચાર કર્યા સિવાય મારું દફ્તર પકડી મારી આંગળી પકડી લીધી. આમ, અમે બંને ભાઈઓ કડી ભૂનિસિપાવિટી સ્કૂલમાં દાખલ થઈ ગયા. એ વખતે મને ખ્યાલ ન આવ્યો, પણ પાછળથી સમજાયું કે કનુભાઈએ બીજાની ખુશી માટે પોતાનું ગમતું મૂક્યું. આમ, કનુભાઈનો સેવાનો ચટકો નાનપણથી જ હતો અને એ જીવનકાળ દરમિયાન સતત વધતો જ રહ્યો. ત્યાર બાદ પાંચમા ધોરણથી અમે બંને કડી સર્વ વિદ્યાલય સ્કૂલમાં દાખલ થયા. આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે સર્વ વિદ્યાલયના પાયામાં જ સમાજસેવાની ભાવના રહી છે. પૂજ્ય ઇગન્યાનું એ સૂત, ‘કર ભલા હોગા ભલા.’ તમામને સતત પ્રેરણ આપતું રહ્યું છે. કનુભાઈએ એ ભાવના તેમના જીવનમાં ઉતારી જિંદગીના અંત સુધી નિભાવી. સ્કૂલજીવનમાં

ભણવામાં પણ હરહેમેશ મોખરે જ હોય. દરેક વિદ્યાર્થીને મદદ કરવામાં પણ હરહેમેશ તૈયાર હોય, પછી એ પ્રવૃત્તિ ભણવાની હોય, રમતગમતની હોય, સાંસ્કૃતિક પ્રોગ્રામની હોય, સાંસ્કૃતિક હોય કે ટ્યુટરિંગની હોય. આમ, સર્વ વિદ્યાલયમાં મેટ્રિક્યુલેશનનો અભ્યાસ પૂરો કરી અમદાવાદમાં બી. એ. મેડિકલ કોલેજમાંથી MBBSની ડિગ્રી પ્રાપ્ત કરી. કોલેજજીવન દરમયાન પણ તેમની સેવાભાવના એવી ને એવી ચાલુ રહી, એટલે કોલેજમાં પણ બધા જ વિદ્યાર્થીઓના ગુણાનુરૂપી રવા અને ઘણી જ્યાતિ પ્રાપ્ત કરી. મેડિકલનો અભ્યાસ પૂરો કરી તેમણે મેડિકલ પ્રેક્ટિસ અમદાવાદમાં શરૂ કરી.

કનુભાઈ બહુ બહોળા કુટુંબમાં ઉચ્ચરેલા. તેમનાં તમામ સગાં-સંબંધીજનો (સ્વજનો) એ સમયે નાનાં-નાનાં ગામડાંઓમાં જ રહેતાં. ઉનાળાની રજાઓમાં તે બધાં જ કુટુંબીજીનોને મળવા જતાં. કુટુંબના દરેક સત્ત્ય પ્રત્યે તેમને એટલો પ્રેમ કે તેમને રજાઓ પડી નથી કે ગામડે ફરવાનું કર્યું નથી, કનુભાઈના આવા મળતાવડા સ્વભાવના કારણે કુટુંબની દરેક વ્યક્તિને તેમના પ્રત્યે અનહંદ પ્રેમ. કુટુંબના દરેક પ્રસંગે તેમની હાજરી, માર્ગદર્શન, મદદ સેવા હરહેમેશ રહેતી.

સ્વજનોની સેવા, ગ્રામજનોની સેવા એમના ડોક્ટર થયા પછી વધારે પુરવાર થઈ. અમદાવાદમાં એમની પ્રેક્ટિસ એટલે ગામડેથી સગાં-સંબંધીજનો તથા ગ્રામજનોનો પ્રવાહ તેમના દવાખાને સતત ચાલુ રહેતો. દરેકને પ્રેમથી દવા આપે તેટલું જ નહિ, પરંતુ ગામડેથી આવ્યા હોય, બીજી કોઈ વ્યવસ્થા ન હોય એટલે દવાખાને દવા આપી ઘરે લઈ જઈ તેમને જમાડીને જ પાછા મોકલે. ઘણી વખત માંદગીને કારણે બે-ત્રણ ટિવિસ અમદાવાદ રોકાવાનું હોય તોપણ તેમને પોતાના ઘરે જ રાખી પૂરતી સગવડ આપે. તે પણ જાતે અગવડ વેઠી હસતામુખે પ્રેમથી સેવા કરે. આવી મમતા, સેવા, પ્રેમ તેમણે કુટુંબની દરેક વ્યક્તિને જરૂર પડે નિઃસ્વાર્થભાવે આપ્યાં છે. તેમનાં ધર્મપત્ની શ્રીમતી સંવિતાબહેન તથા બાળકોનો પણ આમાં પૂરતો સાથ. આપું કુટુંબ જાણે દયાનો સાગર.

ડોક્ટર તરીકે તેમના દર્દીઓ સાથે તો એવો જ વ્યવહાર દરેક દર્દીની પોતાના સ્વજનની જેમ જ સારવાર કરે. હંમેશાં હસમુખો, શાંત ચિંતે દરેકની વાત સાંભળે,

પ્રેમથી સલાહ આપે. ઘણી વખત દર્દીઓનો ધસારો વધારે હોય તો દવાખાનું બંધ કરવાના સમય કરતાં પણ બે-ત્રણ કલાક વધારે દવાખાનું ચાલુ રાખે. બીજાને મદદ થવાય તે માટે પોતાની જાતનું ધ્યાન ન રાખે. ઘણી વખત હું તેમના દવાખાને બેસવા જતો ત્યારે દર્દીઓ સાથે વાત કરું. દર્દીઓ મને એટલા પ્રેમથી કહે કે, “સાહેબને જોઈને જ અમારું અરધું દુઃખ દૂર થઈ જાય છે.” આવો હતો કનુભાઈનો ડોક્ટર તરીકે દર્દીઓ સાથેનો વ્યવહાર અને એટલે જ કનુભાઈએ ઘણાં કુટુંબોની ત્રણ-ત્રણ પેઢી સુધી ડોક્ટર તરીકેની સેવા બજાવી છે. પાછળથી નાદુરસ્ત તબિયતને કારણે દવાખાનું સંપૂર્ણ બંધ ન કરતાં દરદીઓની માગણીને વશ થઈ દરરોજ બે-કલાક પણ દવાખાનું ચાલુ રાખ્યું છે. આવી સજજનતાનો કનુભાઈનો ઉમદા દાખલો છે અને આપણા સૌને પ્રેરણા આપે છે.

એવું કહેવાય છે કે, જે વ્યક્તિ ક્રોટુંબિક કાર્યકર હોય તે સામાજિક કાર્યકર ન બની શકે અને જે સામાજિક કાર્યકર હોય તે ક્રોટુંબિક કાર્યકર ન બની શકે. કુટુંબનું ભરણપોષણ અને સમાજસેવા સાથે કરવાં બહુ જ કઠિન છે, પરંતુ કનુભાઈએ આ ખોદું સાબિત કરી બતાવ્યું છે. કુટુંબની સંપૂર્ણ અને સંતોષકારક જવાબદારી સાથે તેમણે સમાજસેવા પણ એટલા જ ખંતથી કરી છે. ડોક્ટરીની સાથે-સાથે જે સ્કૂલમાં ભણેલા એ માતૃસંસ્થા સર્વ વિદ્યાલયને સર્માર્પિત બની, પિતાશ્રીના પગલે-પગલે ચાલ્યી તેમની જેમ જ ગરવા સેવક બની પદવી મેળવી હસતામુખે, પ્રેમાળ હંદ્યે અને ખંતથી અદના સેવક બની નિઃસ્વાર્થ સેવા આપી છે. મેં આગળ લખ્યું તેમ પૂર્ય વકીલમામા અમારા રોલમોડલ હતા. તેમનાં ઘણાંબધાં સૂત્રોમાંથી મને નીચેનાં બે સૂત્રો ખૂબ જ ગમી ગયેલાં :

1. Simple living High Thinking (સાદું જીવન, ઉચ્ચ વિચાર)

2. જીવન સિંહની જેમ જીવો, ઘોટાં-બકરાંનાં ટોળાંની જેમ નહિ.

કનુભાઈએ આ બંને સૂત્રો તેમનાં જીવનમાં અપનાવી સિદ્ધ કર્યા છે. સર્વ વિદ્યાલય માટે પોતે સાદગીથી રહી ઉચ્ચ વિચારો જીવનમાં અપનાવી ઊગતી પેઢીને ખૂબ જ શૈક્ષણિક માર્ગદર્શન આપ્યું છે. જીવનમાં લીડર (આગેવાન) બની, નમ્રભાવે મેનેજમેન્ટને ખૂબ જ પ્રેરણા

આપી છે. સાથે-સાથે સંસ્થાને આર્થિક મદદ થાય તે ધ્યાનમાં લઈ ફેઝ-ફેઝ માટે આપશ્રીએ નાહુરસ્ત તબિયતને ન ગણકારતાં વિદેશની બે-બે દાનયાત્રા પણ કરી હતી. આપની આ દાનયાત્રા દરમિયાન કેવિઝોનિયા ખાતેના રોકાણ દરમિયાન આપને સાથ આપી સેવાનો લાભ મને પણ મળ્યો હતો. આ દાનયાત્રા દરમિયાન આપે એન.આર.આર્થ. (વિદેશમાં વસતા ભારતીયો)નો સંપર્ક સાધી, રત્ન-દિવસ ન જોતાં આપની સૂજ અને સમજથી કોઈને પણ દબાણ કર્યા સિવાય, ફક્ત સંસ્થાની પ્રવૃત્તિઓની રજૂઆત કરી દાતાઓનાં દિલ જીતી, દાતા જે આપે તે પ્રેમથી, પ્રસન્નતાપૂર્વક સ્વીકારી દેવાની ભાવનાને કારણે વિદેશમાંથી યોગદાન મેળવવામાં ખૂબ જ સહફળતા મળી હતી. આજે જ્યારે સંસ્થાનાં મકાનો તથા ફેલ્ડટી ઉપર નામ જોઈએ છે ત્યારે એન.આર.આર્થ. દાતાઓનાં યોગદાનની સહફળતા ટેખાઈ આવે છે. આમ, વિદેશમાં વસતા દાતાઓના સેતુ બનીને રહ્યા હતા. જેના પરિણામે દાનનો સતત પ્રવાહ ચાલુ છે અને ભવિષ્યમાં ચાલુ રહેશે.

કનુભાઈ મૃત્યને શોભે એંધું લાંબું જીવન જીવી ગયા. આપનો પુણ્ય આત્મા ભગવાનના ધામમાં ભગવાનના ખોળે બેસી ગયો છે. અમારી શ્રદ્ધાંજલિરૂપે ભગવાનનાં ચરણોમાં પ્રાર્થના કે આપશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ આપે અને પરિવારજનોને તથા આપશ્રીના સહયોગમાં આવનાર સર્વેને આ આઘાત સહન કરવાની શક્તિ આપે.

આપશ્રી અમારી વર્ચ્યે સંદેહે રહ્યા નથી, પરંતુ આપનાં કાર્યોની સુવાસ, સદાય હસતું મુખ, નિર્મણ આંખો, પ્રેમાળ હંદ્ય, શિક્ષણ અને સમાજનાં વિકાસ માટેનાં આપનાં કાર્યો અમારી સાથે સદાય રહેશે અને સતત માર્ગદર્શન આપતાં રહેશે. ‘ઉંં શાંતિ.’

જ્યંતીભાઈ પી. પટેલ

USA

પરમ પૂજ્ય આદરણીય મોટાભાઈ કનુભાઈ

અંજલિ આપતા હૈયામાં હડકુપ મર્યા જાય છે.
તમારો સૌભ્ય હસતો ચહેરો, મિલનસાર લાગણીભર્યો

માયાળું સ્વભાવ અમે કેવી રીતે વીસરી શકીએ. આપણા આખાયે કુટુંબ, ગામ અને સર્વ પરિચિત સગાં-સંબંધી, મિત્રો સૌના હંદ્યના ઘાવ કદીએ રૂઝારો નહિ. આપ સૌની સેવા કરી જીવનમાં જે સુગંધ મહેકાવી ગયા તેની સુવાસ કાયમ રહેશે. જ્યારે તમારું સ્મરણ થાય છે ત્યારે હૈયું રડી પડે છે. આપની જીવન જ્યોતિની અણધારી વિદાપથી અમે સૌ નિરાધાર થઈ ગયાં. આપનું હસતું પ્રેમાળ મુખ નજર સામેથી જતું નથી. પરમ કૃપાળું પરમાત્મા પૂર્ણ પુરુષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન આ દિવ્ય આત્માને પરમ શાંતિ આપે અને એમનાં ચરણોમાં અપનાવી લે એવી પ્રાર્થના સાથે શ્રદ્ધાંજલિ

ઉંં શાંતિ : શાંતિ : શાંતિ :

મંજુલાબહેન અને રમશ્શલાલ પટેલનાં
જ્યશ્રીકૃષ્ણ

ગુણિયલ ડૉ. કનુભાઈ

કહેવાય છે કે બાળક આ પૃથ્વી પર જન્મ ધરે ત્યારે અને છેલ્યે જીવન વિતાવી દેહ છોડે ત્યારે તેના ગુણોને ધાદ કરીને ખૂબ જ પ્રશાંસા થાય છે, પરંતુ ડૉ. કનુભાઈનું આંધું જીવન જ ગુણિયલ ને પ્રશાંસનીય હતું.

એક ડૉક્ટર તરીકે તેમણે સમાજની સેવા કરી, પણ તેની સાથે-સાથે નિઃસ્વાર્થ ભાવના, ઉચ્ચ વિચારો, વાણી ને વર્તનના આવો સુમેળ અન્યત્ર ભાગ્યે જ જોવા મળે.

ડૉ. કનુભાઈ સંદેહે આજે આપણી વર્ચ્યે નથી. તેની ખોટ ફક્ત કુટુંબીજનોને જ નહિ, પણ આપણા આખા સમાજને રહેશે તે સત્ય હકીકત છે. તેઓશ્રીનું પ્રેરણાદાયી, પ્રભાવશાળી વ્યક્તિત્વ સદાય સૌનાં દિલમાં વસેલું રહેશે.

પ્રભુ તેઓના આત્માને ખૂબ-ખૂબ કૃપા વરસાવી, પરમ શાંતિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના.

તા. ૨૫-૭-૨૦૨૩ સુરેશ, હંદિયા, નિપુલ, નીરા
(એટલાન્ટા) જ્યોતિયા, (USA)

ડૉક્ટર પરિવારનાં શ્રદ્ધા-સુમન

પ્રિય ડૉક્ટર મિત્રની વસતી વિદાય

સ્વ. ડૉ. કનુભાઈ ધનાભાઈ પટેલની છબી આંખો આગળથી ખસતી નથી. એમનો સૌભ્ય હસતો રહેણો સામે આવી તેઓ રહે છે. ડૉ. કનુભાઈને યાદ કરું એટલે રેમની ડૉક્ટર તરીકેની સેવાભાવી છબી ઉપસી આવે. દર્દીઓ સાથે મૃદુભાષી - એમને મળતાં જ દર્દનું અડધું દર્દ દૂર થાય તેવું વર્તન હંમેશાં યાદ રહેશે. મારે ઘણી વાર રેમના ક્લિનિક અને ઘરની ડિસ્પેન્સરીમાં કામ કરતા હોય ત્યારે મળવાનું થતું.

મારી મિત્રતાની શરૂઆત કે. પી. ભવન બોર્ડિંગમાંથી 1963/64થી થયેલી. સાથે રહેતા અને સાથે જમતા તેથી મિત્રતા ગાઢ બની હતી, પરંતુ 1965થી અમે બી. જી. મેડિકલ કોલેજમાં દાખલ થયા અને સાથે રહ્યા ત્યારે મિત્રતા - પારિવારિક સંબંધોમાં પરિણમી.

એમની સાથે મારી કોલેજલાઇફમાં કરી જવાનો પ્રસંગ બનેલો. પૂર્ણ મંગળાબાની તબિયત સારી નહોતી તેથી મળવા ગયો હતો. કરીમાં રેમની સાથે રહેવાનો પ્રસંગ બન્યો અને તે વખતે પૂર્ણ બાપુજી (શ્રી ધનાભાઈ વકીલ) સાથે પરિચય થયો. રેમની સાથે જે ધાર્મિક, શૈક્ષણિક, વાતો થઈ એ ઉપરથી મારા માનસ ઉપર રેમની ખૂબ જ ઊર્જા છાપ પરી. રેમના ઘરમાં ધર્મપરાયણ વાતાવરણ અને બધાં ભાઈ-બહેનોની શિસ્ત ઘણી પ્રસંશનીય હતી.

પૂર્ણ મંગળાબાની તબિયત નાજુક રહેતી હોવાથી ડૉ. કનુભાઈનાં લગ્ન એમ.બી.બી.એસ.ના અભ્યાસના પ્રથમ વર્ષમાં લેવાયાં હતાં. રેમના લગ્નમાં (જાસલપુર) સાથે જવાની અમને મિત્રને તક મળેલી.

સવિતાબહેન નાની ઉંમરથી જ ઘરની જવાબદારી સંભાળવા લાગ્યાં. બે વર્ષમાં પૂર્ણ 'બા'નો સ્વર્ગવાસ થયો અને ડૉ. કનુભાઈ અને સવિતાબહેનની સામાજિક જવાબદારીઓ વધી ગઈ.

પૂર્ણ બાપુજી અમદાવાદ રહેવા આવ્યા તેથી રેમના ઉપર આવી પડેલ જવાબદારીમાં રાહત થઈ.

પૂર્ણાની હાજરીમાં બધાં ભાઈ-બહેનનું ઘડતર એક સંસ્કારી કુટુંબ તરીકે આગળ વધ્યું. ડૉ. કનુભાઈ M.B.B.S. થઈ ગયા અને 1 વર્ષની ઠન્ટનીશિપ કરવાની આવી. પાછળના 6 મહિનાની ઠન્ટનીશિપ અમે સાથે ગોઠવી 3 મહિના પાટણ અને 7 મહિના વિસનગર સાથે રહેવાની તક મળી. પાટણ હતા ત્યારે પૂર્ણ બાપુજી ડૉ. કનુભાઈને મળવા અને પાટણનાં દર્શન માટે તારાબહેન, પ્રભાબહેનને લઈને આવેલા. તે વખતે ઘોડાગાડી લઈને અમે સાથે ફેરેલાં, જેની માનસપટલ ઉપર હજુ છાપ પડેલી છે. વીસનગર સાથે રહ્યા ત્યારે ઘરનું સાથે જ જમવાનું (મારી સાસરીમાં - જવાહર સોસાયટી) મળતું. જે ડૉ. કનુભાઈ ઘણી વાર યાદ કરતા.

ડૉ. કનુભાઈની લીડરશિપની આવકત કોલેજ જીવનથી જ હતી. અમારી 1965ની બેચના લગભગ 200 જીટલા ડૉક્ટરનાં સરનામાં દેશ-પરદેશથી, એકઠાં કરી તેમણે બધાંએ દર વર્ષ મળવાનો શિરસ્તો (get-together) શરૂ કરાયો. જે અત્યારે પણ ચાલુ છે. ચાલુ વર્ષ નાદુરસ્ત તબિયત હોવા છતાં બધાને મળવાની ઠંચાથી સવિતાબહેન અને ચિ. મૌલિક, ડૉ. કનુભાઈને લઈને બધાં જોડે આવ્યાં. રેમણે બધાંને ઉદ્ભોધન કર્યું અને બહુ જ ભાવુક થઈ ગયાં. અમે સૌ ભાવુક બનતાં હતાં જે દશ્ય ભૂલાય તેમ નથી. એક વર્ષ એમણે ગાંધીનગરની નર્સિંગ કોલેજમાં આવો પ્રોગ્રામ 2015માં ચાખેલો અને સંસ્થાનો વિગતવાર પરિચય આપેલો. એ વર્ષ USA, UK વગેરેથી ઘણા મિત્રો આવેલા અને ખૂબ જ પ્રભાવિત થયેલા. પૂર્ણાનું સંસ્થા તરફથી તા. 6-4-2004ના રોજ ગાંધીનગરમાં જાહેરસન્માનનું આયોજન થયું ત્યારે હાજર રહેવાની તક સાંપડી. ડૉ. કનુભાઈ ખૂબ જ પ્રભાવિત થયા હતા.

ડૉ. કનુભાઈ બાપુજીને લઈને ગાંધીનગર જાતે ગાડી લઈને ઘણી વખત આવતા. સંસ્થા પ્રયોગી તેઓ જવાબદારીને પ્રાધાન્ય આપતા.

ડૉક્ટર તરીકે વ્યસ્ત હોવા છતાં બાપુજીના સ્વર્ગવાસ થયા પછી સંસ્થાએ ડૉ. કનુભાઈને ખૂબ મોટી જવાબદારી

આપી અને તેમણે સહર્ષ સ્વીકારી. આર્થિક ઉપાર્જનને તેમણે ક્યારેય પ્રાથમિકતા આપી નહોતી. તેમને મન સંસ્થાનો વિકાસ પ્રાથમિક હતો અને સમય મળે તો જ પાર્ટયાઈમ પ્રેક્ઝિસ ચાલુ રાખતા અને એટલે જ તો શ્રી સરદારભાઈ અને ડૉ. કનુભાઈ USA જઈ ઘણું મોટું દાન લઈ આવેલાં.

તેમની રજૂઆત, મૃદુવાણી, હસમુખો ચહેરો એવાં હતાં કે સામેની વ્યક્તિ સહર્ષ દાન માટે પ્રેરાય. અમેરિકા સ્થિત પ્રલાભહેન અને તારાબહેન તરફથી પણ સારાં દાન તેમને મળેલાં. અમેરિકાથી આવ્યા બાદ મારે તેમની સાથે રૂબરૂમાં ઘણીબધી ચર્ચાઓ થયેલી.

હું મારી સંસ્થા શ્રી ‘સરસ્વતી વિદ્યાલય’ બ્લાબ્લાન્ડાની જવાબદારી સંભાળું છું તેમાં અમના અનુભવોની ચર્ચા ઘણી કામ લાગતી.

ડૉ. કનુભાઈની છેલ્લા 6 મહિનામાં ઘણી વખત રૂબરૂ મુલાકાતો લીધી. તેમનું મજબૂત મનોબળ અને હસમુખો ચહેરો જોઈ એમની બીમારીની ગંભીરતાનો ખ્યાલ પણ કોઈને પામવા દેતા નહિ. તેમની સેવાઓં અરીખમ ઊભેલાં સવિતાબહેન અને ચિ. મૌલિકને પણ એટલી જ હિંમતવાળાં જોવા મળતાં.

આખરે તા. 22-7-2023ના રોજ અચાનક તેમના દેહાવસાનના સમાચાર સાંભળી અત્યંત આઘાત લાગ્યો. સદ્ગતના આત્માને પરમાત્મા પરમ શાંતિ આપે એવી હદ્યની પ્રાર્થના.

‘અં શાંતિ’

ડૉ. મોહનભાઈ એસ. પટેલ
નવજીવન મેટ્રનિટી હોમ, પાટણ, (ઉ. ગુ.)
પ્રમુખશ્રી, સરસ્વતી કેળવણી મંડળ,
બ્લાબ્લાન્ડા, તા. ઊંઝા.

ડૉ. કનુભાઈ પટેલ: પાણ્ડવાનાં ધનંજય:

ડૉ. કનુભાઈ ધનાભાઈ પટેલ એ એક એવી વ્યક્તિ કે જેમના માટે ગમે તેટાં પાણાં લખી શકાય, પણ તેમના વ્યક્તિત્વનું વર્ણન બાકી ને બાકી જ રહી જાય. સદા હસતા, સદા કાર્યશીલ, લાગણીશીલ, કાર્યદક્ષ, મૃદુવાણી, કર્તવ્યશીલ, આર્દ્ધ, એક સંપૂર્ણ આર્દ્ધ વ્યક્તિનાં દર્શન થાય.

આમ તો કનુભાઈ સંબંધની દસ્તિએ મારા બનેવી થાય, પણ મારા જીવનમાં તેમનું સ્થાન એક પરમ મિત્ર તરીકે જ રહે. ફક્ત મારા જ નહિ, મારા સમસ્ત કુંભીજનો માટે પણ કનુભાઈનું સ્થાન અદ્વિતીય જ રહ્યું છે. મારા પુત્ર વાસવને એક પ્રસંગે કોઈએ પૂછ્યું કે તમે અહીં ક્યાંથી? તો તેણે જવાબ આપેલો કે જ્યારે-જ્યારે પણ મને મારા પિતાની જરૂર પડી હોય ત્યારે-ત્યારે જો પણ્યા હાજર ન હોય તો આવા વખતે કનુસુન્દા જ મારા પણ્યાના સ્થાને હોય.

અમે પાંચ મિત્રો : હું, ડૉ. કનુભાઈ, ડૉ. અશોકભાઈ, ડૉ. કિરીટભાઈ દેસાઈ અને શ્રી ગીતીશભાઈ તલસાણીયા. ભાઈથી પણ અધિક એવા ભાઈબંધી. સારા ભારતના પ્રવાસે સહકૃતુંબ સાથે જ ફર્યા. અમારા બધા પ્રવાસો કોઈ પણ તકલીફ કે મનહુંબ વગર બિનવિવાદસ્પદ આનંદપૂર્વક સંપન્ન થયા, જેનો મોટા ભાગનો શ્રેય ડૉ. કનુભાઈને જ જાય. દરેક પ્રવાસમાં જ્યારે-જ્યારે પણ હોટલ કે ધર્મશાળામાં રોકાવાનું હોય તો દરેકને રૂમની વહેંચણી ડૉ. કનુભાઈ જ કરે અને દરેક વખતે સારામાં સારા રૂમો અન્ય મિત્રોને ફણવી સૌથી વધારે તકલીફિવાળા અને અસગવડવાળો રૂમ પોતાના માટે ફણવે. પોતે અગવડ વેઠીને અન્ય મિત્રોને સારી સગવડ કરી આપતા. તકલીફ વેઠવાનું જો કોઈના સ્વભાવમાં હોય તો તે કનુભાઈના સ્વભાવમાં અમે જોયું છે.

કડી સર્વ વિદ્યાલય વટવૃક્ષનો વિકાસ કરવાનો હોય કે કોઈ જવાબદારી ઊઠાવવાની હોય તો સર્વ મોખરે કનુભાઈ જ હોય. સંસ્થાને આર્થિક ભારણ ન પડે તે માટે કાયમ કાળજી રાખવાનું કર્તવ્ય તેમણે સદાયે ઉપાડેલ અને સંસ્થાનનું કામ માટે તેઓ સ્વખર્યે બધી જવાબદારી પોતાને શીરે ઉપાડતા રહ્યા હતા, તે બધાં જાણે છે. નર્સિંગ કોલેજમાં Anatomy વિષયના પ્રોફેસર બહારથી લાવતાં સંસ્થાની વિદ્યાર્થીઓને આર્થિક ભારણ ન પડે તે માટે તેમણે આ કાર્ય કરવા મને હક્કી આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરી, તો અન્ય કોઈ પણ ના કરી શકે – ફક્ત કનુભાઈ જ કરી શકે તે કહેવું મારા માટે જરા પણ અસ્થાને ન જ હોય. વિદ્યાર્થીઓને અક્ષમાત સમયે પ્રાથમિક સારવાર મળી શકે તે માટે સંસ્થાના કર્ચારીંગણને પ્રાથમિક સારવાર શીખવાડવા માટે પણ આ જવાબદારી મને સૌંપી હતી. કનુભાઈના મગજમાં જ આવો વિચાર ઊપજે.

સર્વ વિદ્યાલયનાં કડી અને ગાંધીનગરનાં બંને

શિક્ષણ સંકુલો એક આર્દ્ધ સંસ્થા બને તેવી વિચારસરળીથી શ્રી સરદારભાઈની સાથે ખબેખભો મિલાવી મુરબ્બી ધનાભાઈ અને મુરબ્બી માણેકભાઈનાં સ્વખો સાકાર કરવાનું ભગીરથ કાર્ય કનુભાઈએ બખૂબીપૂર્વક સાકાર કર્યું છે. કડી નાગરિક સહકારી બંક માટે રાજીપમાં એક ખોટની જરૂર હતી, ત્યારે મારા પિતાશ્રીનો નાથાલાવપાર્કનો ખોટ મેળવવા તેમના આગ્રહપૂર્વકના પ્રયત્નો દ્વારા તેમણે લોકોની સેવા થઈ શકે તેવું કાર્ય કરી બતાવ્યું હતું.

કનુભાઈને મારી સર્જરી માટે બહુ માન અને તેથી જ ઘરનાં તેમજ સર્વ સંબંધીઓની સારવારનું શ્રેય મને આપ્યું હતું. તે મારા માટે બહુ ગૌરવની વાત હતી. વળી, જ્યારે-જ્યારે પણ મારાં કુટુંબીજનોને સારવારની જરૂર હોય તો તે કનુભાઈએ જ સંપન્ન કરેલી છે, જે મારાથી કદી ભુલાશે નહિએ.

અમારા પાંચ મિન્ટોના આ ગ્રૂપને અમારી બીજી પેઢીએ Pandva's Family જેવું સુંદર અને સુધોગ્ય નામ આપ્યું છે, જેમાં કનુભાઈનું સ્થાન પાંડવોમાં અર્જુનનું જે સ્થાન હતું તે સ્થાન હતું. આજે જ્યારે મારા અન્ય ચાર મિત્રો સ્વર્ગવાસી થયા છે ત્યારે આ પાંચેય કુટુંબની જવાબદારી મારા શીરે છે, તેની મને સંપૂર્ણ જાણ છે અને આ જવાબદારી ઉપાડવા પ્રભુ મને સર્વ શક્તિ આપશે તેની મને ખાતરી છે. શ્રી કનુભાઈએ કંડારેલી આ આર્દ્ધ પગદી પર ભાઈ મૌલિક અને બહેનો દીપિકા અને પારુલ, શ્રી સવિતાબહેનનાં માર્ગદર્શનથી જરૂર પ્રગતિ કરશે અને શ્રી કનુભાઈ અને મુરબ્બી ધનાભાઈનું નામ રોશન કરશે તેની મને ખાતરી છે.

કહેવાય છે કે સ્વર્ગમાં પણ ભગવાનને સારા માણસોની જરૂર હોય છે અને આ માટે કનુભાઈની જરૂરિયાત ભગવાનને પડી છે અને તેથી જ આ નાની ઉમરે પ્રભુએ તેમના દરબારમાં કનુભાઈને સ્થાન આપ્યું છે.

મારા સહિત મારાં કુટુંબીજનો, મિત્રો અને મારા Pandava's Groupના નાનાં-મોટાં સૌ વતી પ્રભુ કનુભાઈને તેમનાં ચરણોમાં સ્થાન આપે તેવી પ્રભુને પ્રાર્થના કરી વીરમું છું.

ડૉ. પ્રવીષભાઈ પટેલ
મો. ૮૩૭૫૮ ૫૪૬૬૬

An Irreparable Loss

Honorable Chairman and trustees
Sarva Vidyalay Kelavani Mandal,
Kadi.

We the group members of BJMC 1965 batch are deeply grieved by sad demise of our beloved respected Dr. Kanubhai D. Patel. No amount of words are enough to express his dedication, loyalty, and love for our group and your Institute. It is an irreparable loss. Inspite of his ill health he insisted to meet us in January 2023. He was pioneer and nourished group with love and dedication. On 50th anniversary of our batchmates a get-together was arranged at your institute. We were very much touched by the warm welcome and excellent management by Kanubhai. It is a life time memory. We are sure that he will continue to shower his blessings to our group and Sarva Vidyalaya as well. We will continue to feel his divine presence with us always.

Our heartfelt condolences to his family members.

Dr Vinod H Shah
Hon. Admin of group BJMC 65.
Ahmedabad 13
Mob. 9909912355

Always be Remembered

I remember how efficiently and effectively Dr. Kanubhai organized the 50th anniversary get-together of our Batchmates in 2015 at Kadi Sarva Vishwavidyalaya. It was highly appreciated and liked by all the batchmates. He will always be remembered by all of us. He was also instrumental in

inviting me as a trainer for primary first aid lecture series for nurses and Class 4 employees at your nursing institution.

Dr. Jayanat Tatu

Dynamic Leadership

We are extremely sorry to hear the shocking news regarding sad demise of our beloved classmate and friend, Dr. Kanubhai D. Patel who was very active, dynamic, soft hearted, mild in nature and having a very good social relationship with each and everyone in community.

We were able to meet everyone of our B.J. medical batch mates every year with family because of his efforts and dynamic leadership. We all are obliged to him for his dedicated noble social service in the field of education also.

We will continue to miss him forever.

Dr Mafatbhai H. Patel. USA.

મિત્રતાની અજોડ મિશાલ

મને ખ્યાલ છે ત્યાં સુધી આપણા ગૂપની શરૂઆત ડૉ. કનુભાઈ તથા ડૉ. અશોકભાઈ એ બે મિત્રોએ કરી હતી. અશોકભાઈએ આપણી વર્ચેશી વહેલી વિદ્યાય લઈ લીધી. અતાં દરેક મિટીંગમાં અચૂક તેમની હાજરી આપણને મહેસૂસ થતી હતી. કારણ, કનુભાઈ દરેક મિટીંગમાં મધુબેન અશોકભાઈને સાથે લઈને જ આવતા. મિત્રતા સાચવણીની રીતે હતી. મિત્રો માટે પરગજુ સહકારભર્યા અને પ્રેમાળ હતા. સદાય આનંદિત રહેતા. આપણાં ગૂપને આયોજક કમિટીએ અને તેમજો સતત ધબકતું રાખ્યું છે.

પચાસવર્ષની ઉજવણી પણ તેઓએ યાદગાર બનાવી હતી. પ્રભુ તેમના આત્માને પરમશાંતિ આપે એ જ પ્રાર્થના.

ડૉ. વર્ષી પી. શાહ

આભને પણ ન આંભી શકાય તેવી ઉંચાઈએ પહોંચી ગયા

કોલેજમાં સામાન્ય વિદ્યાર્થી માફક ભજતા કોઈ પ્રતિનિધિત્વ કે આગળ પડતું વ્યક્તિત્વ ન ધરાવી કોલેજમાંથી બહાર નીકળી ક્યાં આભને પણ ન આંભી શકાય તેવી ઉંચાઈએ પહોંચી ગયા. પ્રોજેક્ટ્સ કરતાં તે સિવાયની શિક્ષણ પ્રવૃત્તિમાં પાયામાંથી સંસ્થાને ઊભી કરી વટવૃક્ષ સમી ઉંચાઈએ પહોંચાડી. તેમ ઇતાં કેટલું સરળ વ્યક્તિત્વ ? જાણતા હતા જીવન કેટલું છે છતાં જણાવા નહીં દઈને ખૂબ પ્રેમ, નિઃસ્વાર્થ ભાવે જીવન પૂર્ણ કર્યું.

આવી વ્યક્તિને આપણે તો શું બિરદાવીએ ? ઈશ્વરે તો તેમનું ખાતું આપણે પ્રાર્થિએ તે પહેલાં જ ખોલી નાખ્યું છે.

કેં શાન્તિ : કેં શાન્તિ : કેં શાન્તિ :

ડૉ. માલતીબહેન મહેતા,
ભાવનગર

Active Motivator

He was a good student and active motivator in medical college activities.

After studies he decided to pursue his practice. He has a wonderful wife & family. We stayed together as a friend & I admired his passion for actively helping his communities in education particularly women's education. His passion in rendering social service was wonderful. He did it smilingly. Whenever he visited USA, it was always for a social and educational cause. His work as a President of Kadi Sarva Vidyalaya and helping all our Bjites friends attending 50 years golden jubilee was remarkable at the same time unforgettable.

We will remember him a for long time
We all pray for his soul to rest in peace

Dr. K. H. Patel (U.S.A.)

સ્નેહીજનોબાં શ્રદ્ધા-સુમન

ગણેશપુરામાં એક સૂર્ય ઊગ્યોને
અજવાળું પાથરતાં પાથરતાં
ગાંધીનગરમાં આથમ્યો

જ્ય ઉમિયા !

સ્વ. ડૉ. કનુભાઈ પટેલના દુઃખ અવસાનથી વિશ્વ ઉમિયા ફાઉન્ડેશનના તમામ દાતા, ટ્રસ્ટીશ્રીઓ તથા સમાજશ્રીઓ, કાર્યકર્તા ભાઈઓ-બહેનો દુઃખ અને ઉંડા શોકની લાગણી અનુભવે છે.

સદ્ગતે પોતાના પ્રામાણિક પુરુષાર્થથી કરી સર્વ વિદ્યાલયનું સંવર્ધન કર્યું - પોતાની સૂર્યબૂજીથી સિંચ્યું અને કાળજીપૂર્વક ઉંઘેશી વટવૃક્ષ કર્યું, તે ડૉ. કનુભાઈ પટેલ આજે આપણી વચ્ચે નથી. વર્ષો પહેલાં ગામ ગણેશપુરામાં ધનાભાઈ વકીલને તાં એક સૂર્ય ઊગ્યોને કરી તથા અમદાવાદમાં અજવાળું પાથરતાં પાથરતાં ગાંધીનગરમાં આથમ્યો. પૃથ્વી પરનો એક કનૈયો સ્વર્ગલોકના નારાયણનાં હૃદયમાં જઈને વસ્યો. શીલવાન-સાધુચરિત મોવડીનું વિશેષજ્ઞ સ્મરણ થાય તે સ્વાભાવિક છે. આવી વ્યક્તિનું મરણ ના હોય - સ્મરણ જ હોય ! એમની સ્મૃતિ કરી સર્વ વિદ્યાલય માટે એક વરદાન છે. મૃત્યુની શોભા વધે તેવું લાંબું આયુષ્ય સાર્થક કર્યું. તેઓ જે રીતે જીવી ગયા, તેનો જ્યાલ રહે તો એટલું જરૂરી કહી શકાય કે, ધન્ય જીવન ! મૃત્યુને રળિયામણું બનાવતું ગયું. એમના પુષ્યાત્માને શાંતિ જ હોય !

હે દ્યામય ! સદ્ગતને તારા પવિત્રધામમાં નિવાસ મળે અને તેમના પુષ્યાત્માને ચિર શાંતિ મળે અને પરિવારજનોને આઘાત સહન કરવાની શક્તિ મળે તેવી જગતજનની મા ઉમિયાને અમે સૌ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

મહેકમાં મહેક મળી જાય તો મૃત્યુ ન કહો,
તેજમાં તેજ ભળી જાય તો મૃત્યુ ન કહો.
દીર્ઘયાત્રા માટે કોઈ સજજ થઈ જઈને,
શાસની લીલા સમેતી લે તેને મૃત્યુ ન કહો.

આર. પી. પટેલ

પ્રમુખ, વિશ્વ ઉમિયાધામ પરિવાર

અડધી રાત્રે દરદીને
તપાસવા આવતા ડોક્ટર

1980ના અરસામાં હું મીઠાખળી રેલવે ફાટક પાસે આવેલા સીતામાસીના રસોડામાં જમતો હતો. માસી મોટા ભાગે બીમાર જ રહેતાં હતાં. તે સમયે મીઠાખળીમાં દર્દિને તપાસવા આવતા બે ડોક્ટરો હતા : એક ડૉ. દલાલ ને બીજા ડૉ. કનુભાઈ ડી. પટેલ. ડૉ. કનુભાઈનું દવાખાનું મીઠાખળી રેલવે કોસિંગ પાસે હતું. જે સીતામાસીના ઘરથી સાવ નજીક હતું. માસીને અડધી રાત્રે દાક્ટરોની જરૂર પડતી, ત્યારે હું ને માસીનો પુત્ર દુષ્યંત આ બંને દાક્ટરો પાસે પહોંચી જતાં ને બંને કશા કંટાળ કે આનાકાની વિના ગમે ત્યારે આવતા. આ તો થોડી જૂની વાત થઈ. ત્યાર બાદ ઘણાં વર્ષોથી પત્રકાર તરીકે હું જાણીતો ને વિવિધ કાર્યક્રમોમાં જતો થયો.

એક વાર એક દાક્ટર કરીના કાર્યક્રમ માટે મને આમંત્રણ આપવા આવ્યા, હું તેમને ઓળખી ગયો. કેમ કે, મેં તેમને અડધી રાત્રે ઘણી વાર ઊંઘમાંથી ઉઠાડેલા, પણ તેઓ મને ઓળખી ન શક્યા. મેં તેમને સીતામાસીની વાત કરી, તેમણે મને કહ્યું કે, ઘણાં વર્ષો પછી ઈશ્વરે આપણને મેળવ્યા, પણ હું તમારા લેખોનો ખૂબ ચાહક છું, એટલે આજે આવ્યો છું. ત્યાં સુધી મને ખબર નહોતી કે, તેઓ મહેસાણા જિલ્લાના સ્વાતંત્ર્યસેનાની, જાણીતા વકીલ, શિક્ષાવિદ અને કરીના જાણીતા લોકસેવક શ્રી ધનાભાઈ પટેલના પુત્ર છે. વાતચીતમાં તેમણે મને આ ઓળખ આપી. પછી તો અમારો સંપર્ક તાજો થયો ને વધ્યો. મારાં લખેલાં પુસ્તકો તેઓ મંગાવતા ને વાંચતા. ‘ગ્રામગર્જના’ના પણ ચાહક અને પ્રશંસક બન્યા. ‘ચિંતન-મનન’ની પુસ્તિકાઓ તેમને ખૂબ ગમી હતી.

તેમણે પિતા ધનાભાઈના સેવા-સંસ્કારના વારસાને જીવનભર સુપેરે નિભાવ્યો હતો. કરી કેળવણી મંડળના પ્રમુખ હતા ને કડવા પારીદાર ઉતેજક મંડળ

જેવી અનેક સંસ્થાઓના સંવર્ધક પણ હતા. છેલ્લે મળ્યા ત્યારે કડીમાં ‘સરદારકથા’ યોજવાનું તેમણે મને કહેલ્યું, પણ તે તેમની હાજરીમાં શક્ય ન બન્યું. સંસ્થા માટે વિદેશોમાંથી ભંડોળ એકત્ર કરવામાં તેમનું નોંધપાત્ર યોગદાન હતું. સ્વ. માણેકભાઈ પટેલ પછી ડૉ. કનુભાઈની વિદાયથી સંસ્થાને મોટી ખોટ પરી છે. ઈશ્વર તેમના આત્માને પરમ શાંતિ અર્પે અને તેમનાં પરિવારજનોને તેમના ચીંધીલા માર્ગે ચાલવાની ને તેમની અનુપરસ્થિતિને સહન કરવાની શક્તિ અર્પે તેવી હૃદયપૂર્વકની પ્રાર્થના સહ, ભાવભીની સ્મરણાંજલિ અર્પું છું.

મણિલાલ એમ. પટેલ

બસમાં આવવા-જવાનું ભાડું પણ આપ્યું

મહેસાણા જિલ્લાના કડી તાલુકાના ગણેશપુરા ગામના મૂળ નિવાસી, પ્રભર ધારાશાસ્ત્રી, બેડૂઠોના ડિતચિંતક, રાષ્ટ્રવાદી, સમાજસેવી અને કેળવણીકાર સ્વ. ધનાભાઈ વકીલશ્રીના સપૂત્ર ડૉ. કનુભાઈ ધનાભાઈ તા. 22-7-2023ના રોજ આપણી વચ્ચેથી અલવિદા થયા. ડૉ. કનુભાઈએ પોતાના સ્વ. પિતાશ્રી ધનાભાઈનાં પગલે-પગલે લોકકલ્યાણ અર્થે કાર્યો કરતાં-કરતાં આપણી વચ્ચેથી વિદાય લીધી.

ડૉ. કનુભાઈ સદ્ગુણોના ભંડાર હતા. તેમણે એમ.બી.બી.એસ.ની ડિગ્રી મેળવ્યા બાદ ડોક્ટરની પ્રેક્ટિસને એક વ્યવસાય તરીકે સ્વીકારી અર્થનો મોહ રાજ્યા સિવાય ડોક્ટર તરીકે છેવાડાના વ્યક્તિ સુધી સેવા આપી અને તેની સુવાસ આપણા સૌની વચ્ચે પ્રસરાવી ચિરવિદાય લીધી. તેઓશ્રીની વિદાય આપણા સૌના માટે અવિસમરણીય બની રહેશે. તેઓશ્રી સ્વભાવે સરળ, ઉમદા અને દયાળું હોવાની સાથે પોતાની જવાબદારી માટે દઢ હતા. તેમણે પૂજ્ય પિતાશ્રી ધનાભાઈ વકીલસહેબનાં અધૂરાં રહી ગયેલાં કાર્યો પૂર્ણ કરવા ભેખ ધારણ કરી સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ માટે આજીવન પોતાના જીવનનું તર્પણ કર્યું. મંડળમાં સેવાઓ આપવાની સાથે-સાથે વખતોવખત મંડળને દાન પણ

આપતા રવ્યા હતાં, તેમજ પોતાનાં પરિવાર અને સગાંસંબંધીઓ તરફથી પણ મોટી રકમનાં દાન આપવતા રવ્યા હતા. દેશ અને પરદેશમાંથી પણ મોટી રકમનાં દાન આપવા પ્રેરણા પૂરી પાડી દાન મેળવી આય્યા હતાં.

આજથી આશરે 50 વર્ષે પૂર્ણ મારે તેમને મળવાનું થયું હતું. તેમની સાથે થયેલ એક વ્યવહારની સત્ય ઘટના જણાવું છું. મારા મોટા ભાઈને દ્રાન્સપોર્ટનો ધંધો હતો અને સ્વ. ધનાભાઈસહેબ ગણેશપુરા ગામે થરાદ બાજુથી ઘાસચારો મંગાલ્યો હતો, જે ઘાસચારો મારા મોટાભાઈ પોતાની ટ્રકમાં લાવ્યા હતા. જેના ભાડાની રકમ રૂ. 125/- હતી. એ રકમ સ્વ. ધનાભાઈ સહેબે ડૉ. કનુભાઈ (અમદાવાદ) પાસેથી લેવા માટે જણાવું હતું. ભાડાની આ રકમ લેવા મારા મોટા ભાઈશ્રીએ મને ડૉ. કનુભાઈ પાસેથી લેવા અમદાવાદ મોકલી આય્યો હતો. હું તેમની પાસે પહોંચ્યો ત્યારે તેમણે મને પૂજ્યાંથી હતું કે તમે કેટલે દૂરથી લેવા આવેલા છો ? બસ ભાડું જતા-આવતાનું કેટલું થાય ? તેમ પૂછેલ અને મને રૂ. 125/- ઉપરાંત બસમાં જવા-આવવાનું ભાડું પણ ચૂકવી આપ્યું હતું. આ હતી ડૉ. કનુભાઈની ઉદારતા અને સમજણ. ડૉ. કનુભાઈને કરોડો-કરોડો વંદન. શ્રી કનુભાઈ તેઓશ્રી કર્માંથી અમર છે અને અમર રહેશે.

મનુભાઈ એ. પટેલ

એડવોકેટ, કડી
રૂ, ભાગ્યોદય સોસાયટી,
દેંગોજ રોડ, કડી

ઝબર છો તમે...!

છો, તેવા જ અમારા છો તમે,
કયાંક તો વસો છો....!
કદાચ મારા વિચારમાં,
અહીં... છો, કદાચ ત્યાં પણ...?
છે કોઈક છબિ યાદોમાં,
મારા વિચારોમાં પિતા તમે વસો છો.
મારા કાર્યમાં રોજના યાદ તમે,
મળતા રહો આમ રોજ મને.

જીવનમાં હોવના પુરાવા થઈને,
સરકી ગયા જેમ પાણી હાથમાંથી.
ગયા તમે તેમ, વહી
રહ્યા હવે યાદમાં.
કદાચ તમે પારદર્શક હવાના ઝોકા,
વિટળાવ વંટોળ થઈ.
કરું પ્રાર્થના વિચારોમાં, તમે મળો,
સમયના સ્તરોને બેદી,
તમારી યાદોના ભભૂતિયા થઈ,
પહેલ વહેલા મળ્યા હતા,
તમે પકડી એ કુષી આંગળી મારી,
હવે ચાલું હું, યાદો તમારી લઈ,
નથી તમે આજે અહીં,
આ હવામાં મને રોજ મળ્યા કરો.
પિતા તમે અમારામાં રહ્યા કરો.

ગૌતમ જી. પટેલ
ઇલા ગૌતમ પટેલ

બેસણું ન રાખીને સમાજને માર્ગ દેખાડ્યો

આદરણીય સવિતાબહેન અને પરિવારજનો.

મારા પરમ મિત્ર અને સહાધ્યારી શ્રી કનુભાઈના દુઃખ અવસાનના સમાચાર જાણીને મને તેમજ મારા સમગ્ર પરિવારને અત્યંત દુઃખ થયું છે. પરમ કૃપાળું પરમાત્મા સદ્ગતના આત્માને પરમ શાંતિ અર્પે અને આપ સૌ કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ આપે તેવી ભગવાનને અમારી પ્રાર્થના છે. સદ્ગતના જવાથી સર્વ વિશ્વાલય પરિવારને પણ ન પૂરી શકાય તેવી ખોટ પડી છે. બેસણું ન રાખીને સમાજને

માર્ગ દર્શાવ્યો તે ખૂબ સરાહનીય પગાવું છે.

ક્રૈશિક અને પારુનાં
જ્ય શ્રીકૃષ્ણા, (કડી)

Though I did not have much opportunity of communicating with Dr. Kanubhai but I remember one incident which happened at Narayani farm. When we reached little late in the morning to attend a program, Kanubhai asked us to take snacks and tea first else the breakfast session will be over. Though it's a very minor incident, it shows the caring nature of Kanubhai to be concerned for everybody.

Anjana

Mithakhali Lost a Gem

With the passing away of our own Dr. Kanubhai, not only his close family but the whole of the Mithakhali area and Jaldarshan society has lost a gem. His smiling face, soft demeanor and humble approach together with his perfect diagnosis of an ailment was enough to instill confidence in the patient. May his soul rest in eternal peace and give his family the strength to bear this loss!

Mehru Ghamat
& Binaifer Dastur

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્ત : કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું દ્વિમાસિક વૃત્તપત્ર

વર્ષ : ૧૩, અંક : ૪, જુલાઈ-ઓગસ્ટ, ૨૦૨૩, સણંગ અંક : ૭૬

સંપાદક : માણિભાઈ પ્રજાપતિ

પ્રકાશક : કુલસચિવ, કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, સેક્ટર-૧૫, ગાંધીનગર-૩૮૨૦૧૬ ફોન : ૦૭૯-૨૩૨૪ ૪૬૯૦
ટાઈપસેટિંગ અને મુદ્રક : શારદા મુદ્રણાલય, ૨૦૧, તિલકગઢ, પંચવટી પહેલી લેન, આંગાવાડી,

અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬ ફોન : ૨૬૫૬ ૪૨૭૮

2nd International Conference of B.J.M.C. Alumni Association - Conference Committee

Sarva Vishwavidyalaya Vṛtta : Bimonthly News Letter of Kadi Sarva Vishwavidyalaya, Gandhinagar

Year 13, Issue No. 4 July-August 2023

Editor : Manibhai Prajapati

Published by Registrar, Kadi Sarva Vishwavidyalaya, Sector-15,

L.D.R.P. Engineering College Campus, Gandhinagar-382016

Printed by : Sharda Mudranalay, 201, Tilakraj, Panchwati 1st lane, Ambawadi, Ahmedabad-6

રાજ્યના ઉજ્વાસ સ્વાતંત્ર્ય દિન નિમિતે સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, કડીમાં મંડળના મંત્રી શ્રી ડૉ. જ્યંતીભાઈ એમ. પટેલ ધ્વજવંદન કરાવી રહ્યા છે તે પ્રસંગનું દૃશ્ય.

રાજ્યના ઉજ્વાસ સ્વાતંત્ર્ય દિન નિમિતે સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ, ગાંધીનગરમાં ગુજરાત રાજ્યના પૂર્વમંત્રી શ્રી અરવિંદભાઈ પટેલ ધ્વજવંદન કરાવ્યા બાદ ઉદ્ઘોષન કરી રહ્યા છે તે પ્રસંગનું દૃશ્ય.

